

İLETİF

KARABÜK ÜNİVERSİTESİ SAFRANBOLU TÜRKER İNANOĞLU İLETİŞİM FAKÜLTESİ UYGULAMA DERGİSİ

2024

.SAYI

Sahibi

Prof. Dr. Fatih BAYRAM

Genel Yayın Yönetmeni

Doç. Dr. Mustafa İNCE

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Arş. Gör. Dr. Mesut YILMAZ

Tasarım Koordinatörü

Dr. Öğr. Üyesi Faruk Aşlakçı

Editörler

Betül Çakır

Halil Tükenmez

Sudem Orbay

Muhabirler

Aygül Bulut

Bahadır Gegez

Bahar Akkol

Başak Buse Dombaycı

Bilal Hamza Atabey

Buse Öztürk

Busenur Köse

Çiğdem Beydilli

Emin Şengül

Hüseyin Resul Şimşek

Kadriye Kandemir

Mehmet Deniz Bütün

Nur Irmak Bozpınar

Nuray Şengün

Oktay Demir

Sude Naz Sevindi

Şerife Kozan

Şevval Gaye Güldür

Tolunay Ünay

Tuğba Yiğit

Uğur Balkan

Zehra Türker

İletişim

Yenimahalle, Sadri Artunç Cd., 78600

Safranbolu/Karabük

habertif@karabuk.edu.tr

Büyük bir heyecanla merhaba...

"Okumak bir insanı doldurur, konuşmak onu hazırlar, yazmak ise olgunlaştırır" diyor Francis Bacon. Elinizdeki dergi hem okuyan, hem konuşan, hem de yazan öğrencilerimizin üstün gayretleriyle ortaya çıkmış bir eser. Haber okuyan, gündemi takip eden, medya camiasına adım atmak üzere olan gençlerin kaleminden dökülen bir çalışma. Hayatın yoğun temposu içinde kenarda kalmış, sesini duyuramamış insanların yaşam hikâyelerini bu dergide sizlere sunuyoruz. Yayın serüvenimiz öğrencilerimizin Türker İnanoğlu İletişim Fakültesi Haber Ajansı (TİHA)'da ve ders kapsamında ürettikleri özel haberlerinden oluşmaktadır. Öğrencilerimiz ürettikleri haberlerde unutulmaya yüz tutmuş meslekleri, hızlı kentleşmeyle beraber terk ettiğimiz ahşap evleri, kentin gürültüsünden uzak yaşayan insanları kadraja sığdırarak toplumun kılcal damarlarına dokunan haberleri ortaya çıkardılar. Aylar süren çalışmamızı kolaylaştıran en önemli unsur Fakültemizin Unesco Dünya Miras Kenti Safranbolu'da bulunmasıydı. Hititler,

Frigler, Lidyalılar, Selçuklular ve Osmanlılara ev sahipliği yapmış zengin kültürel mirasın üzerine kurulu Safranbolu'da inşa edilen evler, Türk kent kültürünü ve yaşam tarzını günümüze taşıyan önemli değerlerimizdendir. Arnavut kaldırım yolları ve asırlara meydan okuyan dik duruşlu evleri turistlerin ilgi odağı olurken bu eşsiz yapılarda yaşayan insanların hayat hikâyeleri öğrencilerimizin yaptığı haberler için ilham kaynağı olmuştur. Tüm öğrenci arkadaşlarımız adına İLETİF dergisine değerli katkılarını sunan; Karabük Üniversitesi Türker İnanoğlu İletişim Fakültesi adına derginin sahibi, Prof. Dr. Fatih Bayram'a, Genel Yayın Yönetmeni-miz Doç. Dr. Mustafa İnce'ye, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Arş. Gör. Dr. Mesut Yılmaz'a, Tasarım Koordinatörü Dr. Öğr. Üyesi Faruk Aşlakçı'ya teşekkür ediyoruz. Hayal kuran, üreten, ders dışındaki vakitlerini haber toplamaya ayıran, bir esere sahip olabilmenin hazzını yaşayan çok kıymetli öğrencilerimize harcadıkları emekleri için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

Türker İnanoğlu

4

Kuaför Tansu Dazlak cezaevindeki kadınlara umut oluyor**6**

"Hypernova" Hyperloop Takımı TEKNOFEST 2024'e hazır

8

Anadolu'nun Sessiz Güzelliği: Yörük Köyü**10**

Yeniden yükselişe geçen ata sporu: Geleneksel Türk Okçuluğu

12

Emzikli Kaya Mağarası'nda Hıdırellez kutlandı**14**

'Engelsiz Kafe'de engelli bireylere özel eğitimler veriliyor

16

Rümeysa İpek: Oyun, çocuğun iç dünyasının yansıması**18**

Engelleri aşan özel sporcular

20

Safranbolulu sanatçı Hasan Alp ile hayata dair**22**

Usta işi gerektiren el yapımı müzik aletleri

28

Ardahan'ın 'Damal Bebeği'**30**

Safranbolu'da unutulmaya yüz tutmuş meslek: Yemenicilik

32

Biriktirdiği eşyalardan "antika müzesi" oluşturdu**34**

Atalay Roket Takımı, TEKNOFEST 2024'e hazır

36

UNESCO çilingiri Hüseyin Özdemir**38**

4. kuşak zaman tamircisi: Nezihi Arıcı

40

Kovandan sofralara gelen emek**42**

Gerontoloji ile yaşlılara psikolojik destek

44

Türkiye'de her 6-7 kişiden biri kronik böbrek hastası**46**

Ergenlerde sosyal medya ve televizyon kullanımı depresyon semptomlarını artırıyor

48

Karabük'te 'Mekanda Sanat Var' etkinliği tüm hızıyla devam ediyor**50**

Şoförler kazançlarının yüzde 70'ini mazota veriyor

52

"Safran Ablâ" Safranbolu safranını tanıtıyor**54**

Doyumsuz bir demir yolu rotası: Karabük-Zonguldak hattı

56

Karabük'te 'Oturarak Voleybol' müsabakaları oynanıyor**58**

Savaş Muhabiri Yasin Erdem: İki kez ölümden döndüm

60

Sporda yeni bir ekol: Crossfit**62**

Karabük'ten dünyaya açılan şampiyonluk: Kick Boks arenasında-Karabük'ün izleri

64

ASD Eflanispor Play-Out karşılaşmasında uzatmalarda galip geldi**66**

Unutulmaya yüz tutmuş meslek: Sepetçilik

68

Karabük Üniversitesinde Sosyalfest heyecanı başlıyor**70**

Sosyalfest'te Futbol Tenisi heyecanı

72

Sosyalfest'te Fotomaraton etkinliği yoğun ilgi gördü**74**

Sosyalfest'te "Geçmişten Günümüze Son 100 Yılda Jandarma'nın Değişimi" adlı sergi düzenledi

76

Sosyalfest'te "Üç Günlük Dünyada Bir Muhsin Bey" adlı interaktif kukla oyunu sergilendi**77**

32 yıldır sanayideki kadın eli: Fatma Yılmaz

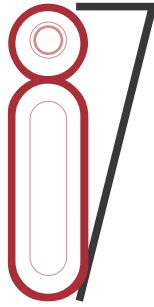
78

TÜRKER İNANOĞLU

yapımcı - **senarist** - iş insanı

1936-2024

S A Y G I Y L A

18 Mayıs 1936'da Safranbolu'da dünyaya geldi. Babası Fransızca, Farsça ve Arapça bilen tıp doktoru Hakkı Nevin, annesi Safranbolu eşrafından Çizmecioğlu ailesinin kızı Nazmiye Hanım'dır. İnanoğlu yaşamının ilk 15 yılı Safranbolu ile İstanbul arasında geçer. Okul ve ilk gençlik yıllarında İnanoğlu'nun en büyük tutkularından biri futbol ve sinemadır. Ama o lise eğitiminden sora Güzel Sanatlar Akademisi grafik bölümüne kaydoldu. Okul hayatı devam ederken çok sevdiği sinema mesleğine ilk adımını attı. Önce Ömer Lütfi Akad ve Nişan Hançer'e 9 filmde asistanlık yaparak işe başladı. Yeşilçam'da çeşitli yapımcılara 10 adet film çektikten sonra 1960'ta kendi şirketi Erler Film'i kurdu. Erler Film bünyesinde bugüne dek 200'ün üzerinde siyah-beyaz ve renkli film çekti.

Fakültemize adını veren Türker İnanoğlu bugüne dek 66 adet uzun metraj sinema filmine yönetmen olarak imza attı. İnanoğlu 1985 yılında televizyon programları hazırlamak amacıyla bir stüdyo kurdu ve böylelikle, o dönemde Türkiye'deki tek yayın kuruluşu olan TRT'ye "Bir Başka Gece", "Hodri Meydan", "Gecenin Getirdikleri" gibi haber ve eğlence programları hazırladı. Daha sonra özel televizyonların ülkemizde yayına girmesi ile Star TV, Show

TV, Kanal 6, ATV ve Kanal D yayın kuruluşlarına da 10.000 saatin üzerinde program hazırladı. 1987 yılında "İcraatın İçinden" adlı programı dönemin başbakanı Turgut Özal ile başlatan İnanoğlu, Yıldırım Akbulut ve Mesut Yılmaz'ın başbakanlık dönemlerinde de aynı programın yapımcılığını sürdürdü. Geçmiş yıllarda Beyoğlu Saray, Beşiktaş Yumurcak, Kadıköy Reks, Karagömrük Hakan, Bakırköy Ünverdi, Ankara Akay Dedeman ve Bahçelievler Dedeman sinemalarının işletmeciliğini yapan, halen Beyoğlu Atlas, Şişli Kent ve Kavacık Boğaziçi sinemalarının sahibi olan İnanoğlu, 2005 yılında İstanbul Maslak'ta yer alan, içinde dev sahneli 1.820 kişilik büyük bir salon, 300 kişilik bir tiyatro salonu, 5 salonlu sinemalar kompleksi, toplantı salonları, restoran, café-bar ve hediyelik eşya dükkanlarının yer aldığı ve müzikaller, gösteriler, konserler, kongre, lansman ve konferansların düzenlendiği TİM - Türker İnanoğlu Maslak Show Center'ı Türkiye'ye kazandırdı. Türker İnanoğlu 1997 yılında TÜRVAK - Türker İnanoğlu Sinema Vakfı'nı kurarak yapımcılığını üstlendiği tüm filmleri ve hakları kendisinde olan TV programlarını bu vakfa devretti. Vakıf, ihtiyaç sahibi sinema çalışanları ve onların ailelerine maddi yardımda

bulunmakta, üniversitelerin sinema ile ilgili bölümlerinde okuyan ihtiyaç sahibi öğrencilere burs vermektedir.

İnanoğlu, ayrıca 16 derslikli bir ilköğretim okulu ile sinema - televizyon konusunda eğitim veren TÜRVAK - Sinema Televizyon Eğitim Merkezi'ni kurdu. Türkiye'de türünün ilk ve tek örneği olan TÜRVAK - Sinema Tiyatro Müzesi'nide kurdu. Türker İnanoğlu, TÜRVAK Kitapları adı altında çeşitli eserler yayınladı: Sinema ve televizyon yayınları hakkında çeşitli gazete ve dergilerde yayınlanmış makalelerini bir araya getiren "Sinema-TV Üzerine Denemeler", kitabın basıldığı 2004 yılına kadar Türk sinemasında üretilen filmlerin tamamına yakınının afişlerini bir araya getiren "555 Afişle Türk Sineması", İnanoğlu'nun biyografik perspektifinden ülkemizin sinema, televizyon, sanat ve kültür hayatı ile sektörün teknolojik gelişim sürecinin sergilendiği "Bay Sinema", vb. Yaşam öyküsü TRT, CNN, ATV, NTV, Show TV televizyonlarınca hazırlanan biyografik programlarda ele alınan İnanoğlu'nun hayatı, Giovanni Scoglamillo'nun usta kaleminden yayınlanan "Bay Sinema" adlı kitapta anlatılıyor.

Kuaför Tansu Dazlak cezaevindeki kadınlara umut oluyor

Karabük'ün ünlü kuaförü Tansu Dazlak, yaklaşık 20 yıldır gönüllü olarak cezaevine gide-rek mahkûm kadınların bakımını üstleniyor.

Tansu Dazlak yaklaşık 38 yıldır Karabük Hürriyet caddesinde kuaförlük mesleğini icra ediyor. Dazlak, gönüllü olarak yaptığı cezaevindeki kadınların bakımı ile ilgili TİHA muhabiri Uğur Balkan'a konuştu. Dazlak, işinin sadece bir meslek olarak değil, bir insanın ruhunu ve moralini şekillendiren bir hizmet olduğunu düşünüyor. Dazlak, "Herkesin elini sürmediği, unuttuğu şeyi yapmak istiyorum" diyerek 2004'te başladığı bu gönüllü çalışma ile kuaför Dazlak, şimdiye kadar binlerce kadının kuaför bakım ihtiyaçlarını gerçekleştirdi. Karabük Zobran köyünde bulunan cezaevine 3 ayda 1 giden

Tansu Dazlak, cezaevindeki kadınların bakımına dair yapılan işlerin kısıtlı olduğunu ancak genel temizlikler gibi hizmetlerin yanı sıra saç kesimi gibi önemli işlemleri gerçekleştirdiklerini belirtti. Dazlak, kadınların bu küçük dokunuşların ardından mutlu olduğunu ve kendilerini daha iyi hissettiklerini ifade ediyor. Bu hizmete katılan ekip, genellikle iş yerindeki personelinden oluşuyor. Ancak zaman zaman meslektaşlarının da desteğiyle cezaevine gittiklerini belirten Dazlak, bu hizmetin sadece kendilerine değil, aynı zamanda ekibin diğer üyelerine de manevi bir tatmin sağladığını vurguladı.

“ÖN YARGILARININ KIRILDIĞINI BELİRTTİ”

Pandemi dönemi nedeniyle 2 yıl ara verdikten sonra devam eden bu gönüllü çalışma, sadece kadınların dış görünüşlerini değil, aynı zamanda ruh hallerini de olumlu yönde etkiliyor. Dazlak, cezaevindeki kadınların kendilerini günlük hayatta dönmüş gibi hissetmelerini sağlamak için çaba gösterdiklerini ve bu çabanın karşılığını aldıklarını dile getirdi. Ancak bu hizmetin başlangıcında olumsuz tepkilerle karşılaştığını, zamanla insanların fikirlerini değiştirdiğini ve toplumun bu yargılarının kırıldığını belirliyor. Özellikle ce-

zaevindeki kadınların birer insan olduklarını hatırlatmanın önemine değinen Dazlak, herkesin bir gün benzer durumlarla karşılaşabileceğini ve bu nedenle ön yargılı davranmamak gerektiğini söyledi.

Dazlak'ın bu örnek gönüllü çalışması, toplumda duyarlılık oluşturarak diğer meslektaşlarını ve toplumu bu tür sosyal sorumluluk projelerine teşvik etmeyi hedefliyor. Tansu Dazlak, mahkumların sadece saçını kesmiyor, aynı zamanda onların kalplerine dokunarak umut ve mutluluk veriyor.

“Hypernova” Hyperloop Takımı TEKNOFEST 2024’e hazır

Milli Teknoloji’nin geliştirilmesi ve birçok kuruluşun paydaşlığı ile düzenlenen, Türkiye’nin ilk ve tek havacılık, uzay ve teknoloji festivali olan TEKNOFEST 2024’te “Hyperloop Geliştirme Yarışması” kategorisinde Karabük Üniversitesi’nden “Hypernova” takımı da yer alacak.

“2013 YILINDAN BERİ DÜNYA’DA BU PROJE ÜZERİNE ÇEŞİTLİ ÇALIŞMALAR YAPIYOR”

Projeleri kapsamında belli başlı ekiplerin olduğunu belirten Hypernova takımı üyelerinden Karadağ, “Bu ekipleri de dört ana başlıkta toplayabiliriz. Yazılım birimi, elektrik bi-

rimi, mekanik birim ve sponsorluk birimi. Yazılım birimi, haberleşme üzerine gidiyor. Aracın bir tünel içerisinde giderken elimizdeki bilgisayarlara gönderdiği verilerden sorumlu. Elektronik birim, araca özel oluşturulan özel liner motorunun sürümü üzerine kullanılan kartın tasarımını yapıyor. Aracın sensörlerden aldığı

verileri ve o sensörlerin elektriksel bağlantılarını kapsıyor. Mekanik birim, aracın isminden anlaşıldığı gibi genel kabuk tasarımını yapıyor. Aracın ray üzerinde hareket edebilmesi için fiziksel yapısını oluşturuyor. Sponsorluk birimi de aracın üretimi için gerekli sponsorları araştırıp onlarla iletişime geçen birimimiz” dedi.

“TEMASSIZ ŞEKİLDE İLERLEYEN BİR SİSTEM”

2013 yılında Elon Musk tarafından ortaya atılan bir proje olduğunu söyleyen Karadağ, “İçerisindeki havanın tamamıyla vakumlanmış olduğu bir tünel içinde, aracın ray bağlantısının kesilip manyetik alanın ters çevrilmesiyle, aracın bir miktar yukarı

kaldırılması ve raydan bağlantısının koparılıp tünel sonuna kadar sür-tünme olmaksızın havada gitmesi ve süzülerek temassız şekilde ilerleyen bir sistem. 2013 yılından beri dünyada bu proje üzerine çeşitli çalışmalar yapılıyor. Hatta Elon Musk’a en yakın şirketlerden birisi ‘HyperOne’, ilk kez bu projeyi prototip olarak üretti. Aracın belli bir mesafe yukarıda ve

sürtünmesiz olması ile takribi 1200 kilometre hıza kadar çıkması planlanıyor. Türkiye olarak bakarsak İstanbul ve Ankara arasındaki mesafeyi -eğer bu araç üretilirse ve insan taşıyabilir bir modeli yapılırsa- 45 dakikaya indirmeyi planlıyoruz. Projemizi oluştururken ilham aldığınız konudan da bu oluyor” ifadelerini kullandı.

"EN BÜYÜK MOTİVASYON KAYNAĞIMIZ, TÜRKİYE'Yİ TEKNOLOJİ ANLAMINDA ÜST MERTEBELERE ÇIKARMAK"

Karadağ yaptığı açıklamada, "Biliyorsunuz ki ülkemizde 'Milli Teknoloji Hamlesi' dediğimiz teknolojimizin geliştirilmesi ve üst düzeylere, dünya çapındaki diğer ülkelerle hemen hemen aynı standartları yakalaması ve onların üzerine çıkılabilmesi için Cumhurbaşkanlığı tarafından yönlendirilen bir çalışma var. Bu çalışmada da biz Türk gençleri olarak, ülkemizin teknolojik alanda üst seviyelere çıkması için kendimize bir hedef koyduk. İşte en büyük motivasyon kaynağımız bu diyebiliriz" dedi.

"GÜZEL BİR SÜREÇTEYİZ"

Hyperloop aracında belirli bir aşamaya geldiklerini dile getiren Karadağ, "Yarışmaya geçen yıl da katıldık. Bu katılımımızdan dolayı hangi aşamalara geleceğimizi biliyoruz ve bu konuda tecrübeliyiz. Şu an aracın tasarım aşamasındayız. Dış kabuk ve motor tasarımlarını yapıyoruz. Bunların yanı sıra motorun çalışabilirliği ile ilgili motor sürücü üzerine ufak çapta bir elektrikselsel devre oluşturuyoruz, güzel bir süreçteyiz. Yazılım birimimizin projenin arayüzünü bitirdiğini bile söyleyebilirim" ifadelerini kullandı.

"DÜNYA ÇAPINDA HYPERLOOP ÜRETİCİSİ OLAN BİR ŞİRKET OLABİLİRİZ"

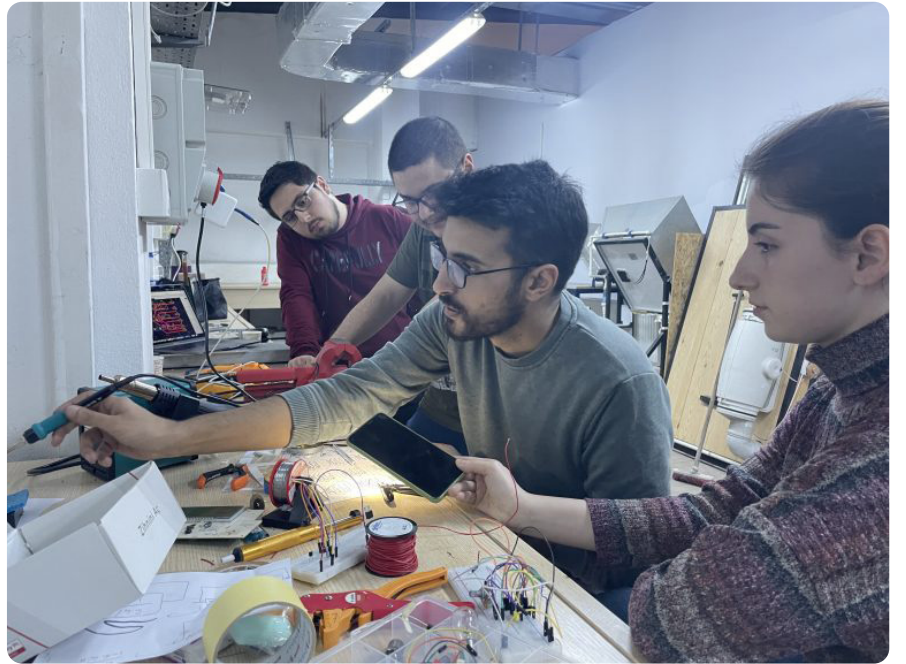
Hyperloop aracında belirli bir aşamaya geldiklerini dile getiren Karadağ, "Yarışmaya geçen yıl da katıldık. Bu katılımımızdan dolayı hangi aşamalara geleceğimizi biliyoruz ve bu konuda tecrübeliyiz. Şu an aracın tasarım aşamasındayız. Dış kabuk ve motor tasarımlarını yapıyoruz. Bunların yanı sıra motorun çalışabilirliği ile ilgili motor sürücü üzerine ufak çapta bir elektrikselsel devre oluşturuyoruz, güzel bir süreçteyiz. Yazılım birimimizin projenin arayüzünü bitirdiğini bile söyleyebilirim" ifadelerini kullandı.

Projeniz için sponsora ihtiyaç duyduunuz mu?

Hyperloop, Türkiye'deki en büyük maliyet gerektiren TEKNOFEST yarışma kategorilerinden bir tanesi. Geçen yıl bile 200 küsur bin liralık bir masrafımız vardı. Tabii ki öğrencilik durumunda bizim bunu karşılamamız mümkün değil. Bunun için de sponsor olmazsa olmaz. Sponsorlarla da şöyle görüşüyoruz.

İhtiyacımız olan herhangi bir malzeme olabilir, demir olabilir veya onları birleştirebileceğimiz el aletleri olabilir. Eğer şirketler işimize yarayacak ürünü bünyelerinde barındırıyorsa Türkiye'de araştırmasını yapıyoruz. Gerekli e-postalar ve telefon görüşmeleri yaptıktan sonra bize olumlu bir dönüş yaparsa, sponsorluk sözleşmemizi imzalayıp yolumuza devam ediyoruz.

Haber: Çiğdem Beydilli
Tasarım: Halil Tükenmez

Anadolu'nun Sessiz Güzelliği: Yörük Köyü

Safranbolu'nun sakın köşelerinde 650 yıllık geçmişe sahip Yörük Köyü, tarihi ve doğal güzellikleriyle ilgi görmeye devam ediyor. Bu köy, geleneksel Türk kültürünü yansıtan ahşap evleri ve dar sokaklarıyla dikkat çekiyor. Safranbolu'nun genel mimari özelliklerini taşıyan bu evler, geçmişin izlerini sürdürmeye devam ediyor. Yörük Köyü, ahşap 2 ya da 3 katlı evleri, 350 yıllık çamaşırvhanesi, konakları, yöresel ürünleri ve Kasım Sipahioğlu Konağı ile ön plana çıkıyor. Konağın güler yüzlü sahibi Filiz Teyze, köyün tanınmasında büyük rol oynamasının yanı sıra, insanların sevgisini de kazanmaya devam ediyor.

Yörük Köyü Nerede?

Karabük iline bağlıdır. Safranbolu'dan çıkıp Kastamonu istikametine devam ettiğinizde 11 km sonra Yörük Köyü'ne ulaşabilirsiniz. Safranpark AVM'yi geçtikten sonra sol tarafta Yörük Köyü tabelası gözüktür. Köyün sokakları fazlasıyla dar ve sokak hayvanları oldukça fazla. Rahat gezebilmek için aracınızı bırakıp köyü keşfetmeye devam etmeniz daha iyi olabilir.

Yörük Köyüne Nasıl Gidilir?

Aracınız varsa köye ulaşımınız çok rahat olabilir. Eğer yoksa Safranbolu'dan Yörük Köyüne dolmuşlarla ulaşım sağlayabilirsiniz. Safranbolu'nun merkezinden kalkan dolmuşlar Eski Çarşı'nın meydanına uğruyor. Üzerinde Yörük Köyü yazan dolmuşlara binerek yaklaşık 20 dakika içerisinde köye

ulaşım sağlayabilirsiniz. Dolmuş saatleri mevsimlere göre değişiklik gösterebilir. Gitmeden önce saatlerini kontrol edebilirsiniz. Devamlılık gösteren saatleri olmayabilir. Köyün isminde geçen "Yörük" yürümek fiilinden türemiştir. Yörükler, konar-göçer yaşam şeklini benimsemişlerdir ve Oğuz boylarına mensuplardır. Yörükler geçimlerini hayvancılıkla sağlar. Zamanla bir kısmı yerleşik hayata geçiş yapar. Yerleşik hayata geçenlere Manav/Türkmen denir. Göçebe hayatına devam edenlere ise Yörük denir. Yörük Köyü'nde bulunan 140 haneden yalnızca 62'sinde daimî ikamet olduğu bilinmekte. Toplam nüfusu ise 250'ye yakın olduğu söylenmekte. Köyün kuruluşu, bazı kaynaklara göre 750 yıl, bazılarına göre 600 yıla dayanmakta. Yörük Köyü'nün tamamı 1997'de Kültür Bakanlığı tarafından korumaya alındı. İlk olarak Oğuz boylarından Karakeçili aşiretinden birinin yerleştiği söylenmekte. Yaklaşık 250 yıl çadırdaki yaşadığı ve Osmanlı döneminde yerleşik düzene geçip bu süreçte Yörük Köyü'nün kurulduğu düşünülmekte.

SAFRANBOLU'NUN MINİK MINİYATÜRÜ...

Safranbolu'nun küçük modeli diye adlandırılan Yörük Köyü, gerçek bir Türkmen köyüdür. 1997 yılında kentsel sit alanı içerisine dahil edilerek Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından koruma altına alınmıştır. Yazılı Efsanelerde ise bölgedeki Yörüklerin 14. ve 15. yüzyıllarda

konar-göçer oldukları ve kendilerine özel vergi sistemi ile bir kadiya bağlı oldukları söylenmekte. Zamanla yerleşik hayata geçerek Yörük Köyü'nü merkez alıyorlar. Yörük Köyü, Anadolu'nun derinliklerine uzanan bir geçmişe sahiptir. Köydeki yapılar, zamanın izlerini taşımaya devam ederken, geleneksel el sanatları ve el dokuması ürünler de buranın kültürel zenginliğini vurguluyor. Doğanın içinde bulunan Yörük Köyü, yeşilliklerle çevrili, huzur dolu bir ortam sunuyor. Safranbolu'nun minik miniyatürü diyenler var.

Haber: Bahar Akkol

Tasarım: Halil Tükenmez

EFSA NELERE GÖRE...

Köyde oturan yaşlılar atalarından duydukları efsaneleri anlatmaya devam etmekte. Bu efsaneye göre; Osmanlı'nın başlangıcı olarak kabul edilen Kayı boyunun Karakeçili Aşireti'ne bağlı oldukları, Safranbolu'nun Taraklı Borlu yöresine, aileleri, hayvanları ve 3 kardeşleri ile geliyorlar. İsimleri Hüseyin, Davut, Hacı. Oba yerleşirken, büyük olan Hüseyin, Yörük Köyü'nü kuruyor. Diğerleri de kendi isimlerini taşıyan "Davut Obası" ve "Hacılar Onbaşı"nı kuruyorlar.

Başka bir efsaneye göre ise; 19. yüzyılın yarısında, Yıldız Sarayı'nda bulunan muhafız biriminde Karakeçililerin yer aldığı ve sarayın dış binaları, bahçeleri Arnavut ve Boşnak kökenli muhafızların korumasına bırakılıyor. Hünkârın yattığı binanın gece güvenliği Karakeçili aşiretinden gelen kişilere emanet edildiği bilinmekte. Ve bu askerlik hizmetlerinden dolayı bir dönem Yeniçeriler sayesinde Bektaşilik dünya görüşünün Yörük Köyü'nde bazı aileleri etkilediği söylenmekte. 19. yüzyılda mezar taşlarının incelenmesiyle bu etki ortadan kalkıyor. 16. yüzyılda Safranbolu'da yaşayan göçebe topluluklara "Yörükân-ı Taraklıborlu" ya da "Yörükân-ı Taraklı" adı veriliyor.

Safranbolu'yu evleri ile andıran Yörük Köyü, oranın aksine yolları daha düz, engebeli olmayan yollardır. Yörüklerin evleri bitişik nizam inşa edilmiştir. Ana cadde boyunca ev görmemiz mümkün ve mimari olarak hepsi eskidir.

YÖRÜK KÖYÜ'NÜN ÜNLÜ İSİMLERİ VE İZLERİ

Kökenleri Yörük Köyü'ne dayanan ünlüler bulunuyor. Köye girdiğinizde Çökön Meydanı'nda heykeli yapılan müzik sanatçısı Leyla Gencer ve Gencer'in akrabası olan ünlü modacı Cemil İpekçi, ünlü spiker Gülgün Feynman'ın anneannesi bu köyden. Türker İnanoğlu'nun da Safranbolu doğumlu olduğu biliniyor.

ÇÖKÖN MEYDANI VE LEYLA GENCER ANITI

Yörük Köyü'nün girişinde, Çökön Meydanı'nda bulunan opera sanatçısı Leyla Gencer'in heykeli karşılıyor. Gencer'in baba tarafı Yörük Köyü'ndendir. Busebeple, heykeli burada gelenleri karşılamaktadır. Ömrü boyunca "Türklerin Divası" olarak anılan sanatçı 10 Mayıs 2008 yılında vefat etmiştir. Vasiyeti üzerine bedeninin yakılmasını istemiş ve kremasyon işleminin ardından külleri İstanbul Boğazı'na dökülmüştür.

Karabük KYK Yurdum Gençlik Spor antrenörü Adem Özçetin, Geleneksel Türk Okçuluğunun geçmişi, lisans, yarışma ve antrenörlük ile ilgili merak edilen soruları yanıtladı.

Yeniden yükselişe geçen ata sporu: Geleneksel Türk Okçuluğu

Adem Özçetin hem çalışıyor hem de antrenörlüğü aynı anda yürütmeye çalışıyor. Özçetin 8 yılı aşkın kurs veriyor aynı zamanda Karabük Üniversitesinde hüsni hat dersleri alıyor. Özçetin geleneksel Türk okçuluğu ile ilgili TIHA muhabiri Busenur Köse'ye röportaj verdi. Özçetin, Geleneksel Türk Okçuluğu'nun beş bin yıl önce insanlık tarihinde ve daha eski dönemlerde, eski mağara çizimlerinde ve pintograflarda da görülebileceğini söyledi. Özçetin, yayın İslam dininde Hz Adem zamanında Hz Cebrail ile indirildiğini ve Hz Muhammed zamanında ise büyük bir yer edindiğini dile getirdi. Geleneksel okçulukta her milletin değişik kültürü olduğunu, Asya ülkelerinde ve Avrupa ülkelerinde farklı yay şekilleri ve adlar aldığını ifade etti.

"HER TALEP EDENİ ALAMIYORUZ"

Bir kişinin geleneksel okçuluk yapabilmesi için önce talep durumunun olması gerektiğinden söz eden Özçetin, "Tabii biz her talep edenini alamıyoruz. Okçuluk'un da bir edep ve adabı, güvenlik ve sağlık yönleri var" dedi. Nedenini ise aşırı göz kusuru olanlar, santral sinirsel durumlarda, eklemlerinde aşırı ya da omurgada problem olan kişilerin yapamayacağını, fiziken vücudun alt bölgesinde problem olanların bu sporu yapabileceğine de değindi. Bir eleme sürecinin oluşunu, belli bir eğitimden geçen, kendini disipline edebilen ve bu işte yeteneği olan veya olduğunu düşündükleri sporculara lisans aldıklarını ve kulüp bazında profesyonel olarak yarışmalara katıldıklarını belirtti. Ayrıca güvenlik kurallarının üzerinde durulduğunun altını çizdi.

"YARIŞMALAR 6-7 KATEGORİYE AYRILIYOR"

Öğrencilerin amatör yarışmalar ile profesyonelyarışmalarahazırlandığını ifade etti. Aynı zamanda yarışmalara koşu adının verildiğini söyleyen Özçetin, "Yarışmalarımız kendi arasında altı yedi kategori ayrılıyor" dedi. Bu kategorilerin minikler, yıldızlar, gençler, genç büyükler, büyükler ve menzil okçuluğunda da ihtiyar koşusu olduğunu belirtti. Amatör yarışmalarda başarı sağlayan lisanslı sporcuları profesyonel 18 metre kapalı alan yarışmaları ve Türkiye'de geleneksel anlamda düzenlenen fetih kupası adlı yarışmalara katıldıklarından bahsetti. Kategorilerin bir anlamı var mı diye sordumuzda fetih kupası ve ihtiyar koşusu dışında diğerlerinin yaş sınırı ile yarıştıklarını, ihtiyar. koşusunun menzil okçuluğu

olduğunu ve atışların 500 metreyi geçmesi gerektiğini ifade etti. Fetih kupasında ise Fatih Sultan Mehmet Han'ın ve onun Okçular Meydanı'na hizmet eden, binaen onun adına atıfta bulunan gerçek geleneksel bir yarışma olduğundan bahsetti. Her yıl 19-27 Mayıs arasında düzenlenen bir büyük şampiyona da en büyük özelliğinin bütün dünya ülkelerinden yarışmalara katılabiliyor olunmasından da söz etti.

OSMANLI YAY VE OKLARI KULLANILIYOR

Her millette farklı yay ve ok şekilleri olduğu gibi Türklerde de asyatik yaylar ve Osmanlı dönemi yayları olarak ikiye ayrıldığından bahsetti. Örnek olarak İngiliz Longbow'u veren Özçetin, yayın dinamiği, boyu ve buna göre ok şekillerinin bile değiştiğini ifade etti.

Federasyonun getirdiği tüzük, yönetmelik ve kurallar kapsamında yarışmalar ve eğitimlerde Osmanlı geleneksel yay ve uzun mesafe okları kullanıldığını söyledi. Aynı zamanda geleneksel kıyafetlerinin yanı sıra farklı modellerde börk, kuşak, kolu olası yaralanmalardan koruyan kolçak ve tirkeş (geleneksel ok çantası) olduğunu dile getirdi.

"ANTRENÖR OLMAK UZUN VE YORUCU BİR SÜREÇ"

Türkiye'de antrenörlük yönetmeliği iki bin on sekizde değiştiğini vurgulayan Özçetin, Anadolu üniversitesinde beş tane yönetici sporcu sağlığı, beslenme, anatomik, fizyolojik ya da güvenlik ya da yönetim, fiziki biyolojik kuralları gibi derslerin ve sınavlarının olduğuna da değindi. Sınavları geçenler daha sonra federasyona başvurarak antrenör olmaya aday olduklarını dile getirdi. Aynı zamanda üstattan ders alması, eğitim vermesi, eğitim verdiği öğrenci sayısı, bu kaç yıldan beri yaptığı, eğitim düzeyi, geleneksel Türk okçuluk yapmış olduğu tanıtım ve çalışmalar lisansının olması en azından bu işte uzun bir süre, en az üç yıl, beş yıl

yarışmaya gidip gelmesi gibi şartları sağlayabilmesi gerektiğini söyledi.

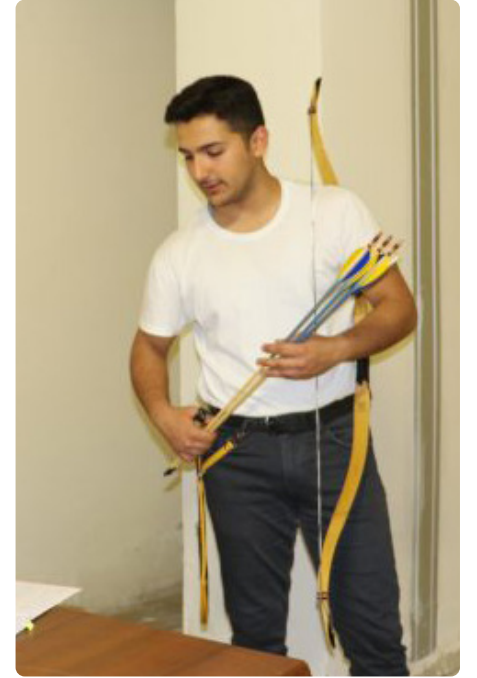
"ÇOK CİDDİ YA DA SIKINTILI YARALANMA YAŞAMADIK"

Geleneksel Türk okçuluğu ya da ateşli silahlar dendiğinde her şeyden önce güvenlik kuralları, kaideler ve sorumlulukları olduğundan bahseden Özçetin, " Bugüne kadar çok ciddi ya da sıkıntılı bir yaralanma yaşamadık" dedi. Ok patlamaları, yay kırılmalarının yaşana bildiğini belirtiyor ama bu tür kazaların önüne geçilmek için malzeme kontrolünü atışların öncesinde sağladıklarını ifade etti. Güvenlik önlemlerine her zaman dikkat ettiklerini ve bu sorunu azalttıklarını fakat ok patlamaları ve yay kırılmaları sonucu el yaralanmaları, okların kırılması ve parçaların eline koluna gelme durumları olabileceğini ve atış esnasında zaman zaman güvenlik problemleri çıkabileceğini, bu iş ile meşgul olunduğu süreçte de riskli olduğunun altını çizdi.

SOKÜM OKÇULUĞUN ULUSLARARASINDA YER ALMASINI SAĞLADI

Soyut olmayan kültürel miras (SOKÜM) listesine girdiğinde, Türk okçuluğunun uluslararası anlamda yer bulduğunu ve tanıtılması anlamında büyük bir başarı olduğunu ifade etti. Okçuluğa geleneksel olarak başlanıldığı fakat günümüzde çok fazla bilinmediğini ve kullanılmadığının altını çizdi. Olimpik sporlarda genelde kanatlı ve modern okçuluk daha ön planda olduğunu,

gelenekselin dünyaya henüz daha 2008 yılında yayılmaya başladığını, zirvelere yakın bir yerde olimpiğin yanında geleneksel okçuluğunda spor olarak görüleceğine, soyut ve değer kazanmış ya da değerlendirilmeye çalışan bir spor olarak olimpik bir forma geleceğini düşündüğünü söyledi. Geleneksel okçuluğun yeni bir başlangıçta olduğunu söyleyen Özçetin, diğer milletlerin ve Türk geleneksel okçuluğunun tarih açısından da okçuluğun önemli olduğunu, ayrıca Türk okçuluğu gündemde olmadığı zamanlarda dünyada hiçbir ülkede geleneksel olarak tanınmadığını ve 2014 yılı ve 2018-2019 yıllarında yapılan görüşmeler sonucunda Türk geleneksel okçuluğunun koruna bilirlilik UNESCO bazında gündeme geldiğini ve kabul edilmesiyle de farklı düzeye geldiğinden söz etti.

Haber: Busenur Köse
Tasarım: Halil Tükenmez

Emzikli Kaya Mağarası'nda Hıdırellez kutlandı

Safranbolu Kültür ve Turizm Vakfı tarafından Emzikli Kaya Mağarası'nda Hıdırellez kutlaması düzenlendi.

6 Mayıs'ta kutlama kapsamında düzenlenen Emzikli Kaya Mağarası'na yürüyüş etkinliğine Safranbolu Belediye Başkanı Elif Köse ve Safranbolu Kültür ve Turizm Vakfı Başkanı Şefik Yılmaz Dizdar da katıldı. Safranbolu Kültür ve Turizm Vakfı kapsamında düzenlenen etkinlikte Emzikli Kaya Mağarası'nın hikâyesi hakkında, Safranbolu Kültür ve Turizm Vakfı üyelerinden ve Karabük Üniversitesinde uzun yıllar idari görevler üstlenen Mustafa Şehirli bilgi verildi.

Safranboluluların Hıdırellez kutlamalarını gerçekleştirmek için

gittikleri Dereköy mevkiinde bulunan, Emzikli Kaya Mağarası'nın hikayesini Tarihçi Mehmet Kütükçüoğlu muhabirlerimizle yaptığı röportajında, "İçerisinde bulunduğumuz mağara Safranbolu insanlarının geçmiş dönemlerde Hıdırellez kutlamalarını yaptığı noktalardan biridir.

Türk kültüründe Hıdırellez baharın gelişini sembolize eden özel bir gündür. Emzikli Kaya Mağarası'nın da romantik bir hikayesi vardır. Safranbolulu bir genç Rum kızına aşık olur. Aileleri izin vermese de kaçarak evlenirler ve çocukları olur. Artık affedileceklerini düşünerek Dereköy mevkiine geri dönerler. Maalesef ailelerinin

affetmediğini görürler ve kaçarak bu mağaraya sığınır. Kadının korkudan sütü kesilir ve Allah'ın hikmetiyle mağara kayalarından sızan damlalar çocuğu besler, hayatta kalmalarını sağlar. Halkın Emzikli Kaya adını verdiği bu mağarada yalnızca Hıdırellez günleri su damlamaktadır.

Zamanla bu mağara, rivayetin halk arasında yayılması ile çocuğu olmayan kadınların ve kavuşamayan gençlerin adak noktası haline gelmiştir. İnanişâ göre halk buradaki delikli kayadan geçip dilek dilerler, akan sudan içip şifa bulmayı beklerler" şeklinde anlattı.

“HIDIRELLEZ BİR ORTA ASYA GELENEĞİDİR”

Kutlamalara katılan Safranbolu Belediye Başkanı Elif Köse, TİHA muhabiri Südem Orbay'a baharın gelişinin müjdeleyicisi Hıdırellez hakkındaki düşüncelerini aktardı. Şefik Yılmaz Dizdar'ın öncülüğünde gerçekleştirilen Hıdırellez etkinliğinin bir Orta Asya geleneği olduğunu belirten Köse, halkımızın bu etkinliğe katılmasından son derece memnuniyet duyduklarını dile getirdi. Emzikli Kaya Mağarası'nın önemine değinen Köse, “Biz bugün hiç gelmediğimiz, çoğu insanın hiç

bilmediği, ama önceki dönemlerde Hıdırellez kutlamalarının yapıldığı Safranbolu için önemli bir yer olan Emzikli Kaya Mağarası'ndayız” ifadelerini kullandı.

Safranbolu Kültür ve Turizm Vakfı tarafından düzenlenen etkinliğe Safranbolular yoğun ilgi gösterdi. Kutlamaların sonunda ziyaretçilere Hıdırellez geleneği kapsamında ikramda bulunuldu.

Haber: Şevval Gaye Güldür
Tasarım: Halil Tükenmez

‘Engelsiz Kafe’de engelli bireylere özel eğitimler veriliyor

Safranbolu Engelsiz Yaşam Derneği ve Safranbolu Belediyesi iş birliği çerçevesinde 2022 yılında faaliyete başlayan Engelsiz Kafe’yi ziyaret eden TİHA muhabiri Sudem Orbay, Sosyal Hizmet Personeli Pınar İnceer’den kurumun eğitim faaliyetleri hakkında bilgi aldı. Safranbolu’da 2022 yılında açılan Engelsiz Kafe, 21 yaş üstü engelli bireyler için halk eğitim destekli kurs imkanları sağlayarak onların sosyalleşmelerini amaçlıyor.

EL SANATLARI VE EKPSS EĞİTİMLERİ VERİLİYOR

Engelsiz Kafe’de engelli bireyler için el sanatları eğitimlerinin yanı sıra iki yılda bir Engelli Personeli Seçme Sınavı (EKPSS) eğitimleri de veriliyor. Bu sene de nisan ayına kadar devam edecek olan Türkçe, matematik, coğrafya, tarih derslerine yönelik

eğitimlerle engelli öğrencilerin sınava hazırlanmasına yardımcı oluyor. Öğrencilerin durumları hakkında ailelerini bilgilendirmek için Engelsiz Kafe’de öğrenim veren öğretmenler engelli öğrencilerin aileleriyle sık sık bir araya gelerek toplantılar düzenleniyor. Engelsiz Kafe’nin hedeflediği şeylerden biri de engelli birey ailelerinin kendilerine zaman ayırabilmesini sağlamak. Aileler çocukları burada eğitim görüp sosyalleşirken kendilerine zaman ayırabiliyorlar. Aynı zamanda engelli bireylerin koşmasına ve hareket etmelerine yönelik haftada bir gün Safranbolu İlçe Gençlik ve Spor Müdürlüğünde sportif faaliyetler gerçekleştiriliyor. İleriye dönük planlarında ise ilk yardım eğitimi gibi proje hedefli çalışmalar olduğunu dile getiren İnceer, Aile Sosyal Politikalar Bakanlığıyla bunun için görüşmeler

gerçekleştirdiğini belirtti.

“SAFRANBOLU ENGELSİZ KAFE’YE HAZIR DEĞİLDİ”

Safranbolu Emek Mahallesi’nde bulunan Engelsiz Kafe, engelli bireylerin ve yerli halkın birbirleriyle kaynaşmalarını hedefliyor. Bu hedefi gerçekleştirmek için Engelsiz Kafe’nin yavaş bir şekilde kurulduğunu söyleyen Pınar İnceer, “Biz burayı kurarken koşmak yerine emekleyerek başlamak istedik. Safranbolu buna henüz hazır değildi çünkü. Yavaş yavaş halkı da buna alıştırdık. Kafenin yan tarafında bulunan bir futbol sahası var. Mahallenin çocukları orada oynuyordu ve biz ilk geldiğimizde aileler çocuklarının orada oynaması konusunda tereddüt yaşadılar. Şimdi ise mahallenin çocuklarıyla birlikte bizim engelli

çocuklarımız da orada oynuyorlar. Mümkün olduğunca hayatın içine katmaya çalışıyoruz çocuklarımızı. Bizim asıl hedeflediğimiz şey buydu ve hedefimize ulaştık" şeklinde sözlerine devam etti.

3 ARALIK DÜNYA ENGELLİLER GÜNÜNDE ENGELSİZ KAFE'YE PİYANO HEDİYE EDİLDİ

Engelsiz Kafe'de verilen eğitimlerin yanı sıra Anıtkabir gezisi, bowling, sinema, el sanatları sergisi gibi etkinlikler de düzenleniyor. 10-16

Mayıs Engelliler Haftası'nda engelli bireylerin Engelsiz Kafe'de yaptıkları el sanatları bir araya getirilerek sergileniyor. Geçen yıl 3 Aralık Dünya Engelliler Günü kapsamında düzenlenen Aşık Veysel'i Anma Konserinden elde edilen gelirle Safranbolu Müzik Kültür ve Sanat Derneği tarafından Safranbolu Engelsiz Yaşam Derneğine piyano hediye edildi. Hediye edilen piyano ise Engelsiz Kafe'de yerini aldı. İnceer, piyanoda engelli modülü olmamasından ve öğretmen eksikliği

yaşadıklarından dolayı şu anda piyano eğitimi veremediklerini belirtti.

"BURADA ÇALIŞAN HERKES ÇOK MEMNUN"

Engelsiz Kafe'de çalışan herkesin orada bulunmaktan çok memnun olduğunu söyleyen İnceer, "Burada beş tane öğretmenimiz, 2-3 tane özel eğitim görevlisi, servis rehberimiz ve stajyerlerimiz oluyor. Biz hepimiz burada olmaktan çok memnunuz. Biz kimle çalışırsak hepsi memnun kalıyor" ifadelerini kullandı.

Rümeysa İpek: Oyun, çocuğun iç dünyasının yansıması

Psikolojik Danışman Rümeysa İpek, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik bölümünden mezun olduktan sonra bir yıl özel okulda okul psikolojik danışmanı olarak çalışmalarına başladı. Şimdi ise kurucusu olduğu Solis Psikoloji'de danışmalarını almaya devam ediyor. Özellikle oyun terapisi, resim analizi, dikkat eksikliği ve hiperaktivite, kişilerarası ilişkilere ve gerçeklik terapisi alanında çalışmalarını yürüten Rümeysa İpek ile oyun terapisi hakkında TİHA söyleyişi yaptık.

İpek, "Amacımız çocuğun iç dünyasını güvenli bir şekilde oyuncaklardan yararlanarak, yansıtılmasını sağlamak" dedi.

Oyun terapisi nedir ve nasıl uygulanır?

Aslında oyun çocuğun iç dünyasının yansımasıdır. Oyun terapisinde de bizim amacımız çocuğun iç dünyasını güvenli bir şekilde oyuncaklardan yararlanarak yansıtılmasını sağlamak. Oyun terapisi, çocukların oyun odasında güvenli alanı kurduğunda kendi iç dünyasının, kendi duygularını, yaşadıkları olayları daha iyi çözümlendiği ve bunları daha iyi kontrol edebildiği bir terapi yöntemi.

Oyun terapisi ile normal oyun arasındaki fark nedir?

Yani şöyle normal de çocuk her zaman aynı oyunu oynar ama bir terapistin yanında terapist bunu anlamlandırır ve bu süreci çözümler. Çocuk evde de oynadığı oyuncaklarla iç dünyasını yansıtır. Burada ki fark yanında bir terapistin olması, bir kontrolün olması. O koşulsuz kabulü hissedilmesi, çocuğun belki daha güvenli, daha kuşku duymadan olabildiğince iç dünyasının yansıması, aslında yine dediğim gibi aynı şey çıkıyor oyun evet var ama bir terapistte var. **"BİZİM ÜLKEMİZDE RUH SAĞLIĞI YASASI YOK!"**

Bu mesleği yapanların eğitimi, deneyimi ve uzmanlık alanları

nasıl olmalıdır?

Yani biz en çok bundan şikayetçiyiz, maalesef şu an üniversitelerde belli ücretlerle herkes bu eğitimleri alabiliyor. Çünkü bizim ülkemizden ruh sağlığı yasağı yok. Bizler bir an önce ruh sağlığı yasasının çıkmasını talep ediyoruz. Psikolojik danışmanlık ve rehberlik ya da psikoloji mezunlarının bu eğitimi vermesini istiyoruz.

Ruh sağlığı yasağı dediniz. Nedir bu ruh sağlığı yasağı?

Ruh sağlığı yasağı, insanların zihinsel sağlıklarını korumak ve iyileştirmek için devletin ve toplumun aldığı önlemleri ve sunduğu hizmetleri düzenleyen bir yasa. Yani meslekleri ayıran bir yasa. Bu yasa sayesinde hem bizim haklarımız hem de danışanların hakları koruma altına alınacak. Bu sayede alanın dışındakiler, aldığı iki saatlik sertifikayla bu eğitimi veremeyecekler.

Hangi yaş gruplarına ve sorunlarına oyun terapisi uygun bir yöntemdir?

Aslında 2 yaştan başlıyor 11 yaşa kadar gidiyor, en çok benim karşılaştığım ya da faydalı olabildiğimiz sorunlar da kardeş kıskançlığı, bağlanma sorunları, tırnak yeme, altı ıslatma, saldırganlık içe kapanıklık özgüven problemleri ve tuvalet eğitiminde zorlandığı süreçlerde, oyun terapisi oldukça faydalı oluyor.

Terapi seanslarında hangi malzemeler kullanılır ve bu malzemeler nasıl seçilir?

Duysal, sosyal, bilişsel birçok gelişim alanını destekleyen malzemeleri seçiyoruz. İnanın çok fazla malzeme kullanılıyor top, araba, kuklalar, oyun hamurları, oyuncak silahlar, bazı meslek aletleri, bebekler, hayvanlar... Mesela kuklalar daha çok sosyal becerileri geliştirmek için kullanıyoruz. Oyuncak silah ani öfke, acı ölüm bunları yansıtır. Fakat Çocuk sürekli oyuncak silahla oynarsa biz bunun dikkate alırız. Oyun terapisinde oyun hamurları da önemli yer alıyor. Örneğin çocukların stresini azaltmaya, özgüvenlerini arttırmaya ve sosyal becerilerini geliştirmeye de katkıda bulunurken çocuk terapistle de iletişimi kolay kuruyor.

"TERAPİ SADECE ÇOCUĞUN SINIRSIZ OYNAMASI DEĞİL"

Oyun terapisi sırasında çocuklarla nasıl iletişim kuruyorsunuz?

Çocuk zaten iç dünyasında kendi bilinçaltısını oyun sırasında yansıtır. Biz sadece onu gözlemliyoruz onun güvende olduğunu hissettiriyoruz ki çocuk da iç dünyasını daha rahat yansıtabilsin. Çocuğa karşı bazen sınır koyuyoruz ama kesinlikle tutarlı oluyoruz, bazen de seçenek sunuyoruz. Çocuklar kuralların olduğunu bilmeli, oyun terapisi sadece çocuğun sınırsız oyun oynaması değil. Çünkü oyun terapisi sırasında çocuğa bazı komutlar veriyoruz onların bu komutlara uyumalarını istiyoruz.

"DUYGULARININ KONTROLÜNÜ SAĞLAMAYI ÖĞRENMELEİNE İHTİYAÇLARI VAR"

Çocuklar için oyun terapisi neden önemlidir?

Aslında biz çocukların, o güvenli ortamda duygu ve deneyimlerini yaşamalarına olanak sağlıyoruz. Çünkü çocukların içinde bulunduğu ortamı ifade etmelerine ihtiyaçları var. Duygularının kontrolünü sağlamayı öğrenmelerine ihtiyaçları var. Burada onu çok daha iyi kazanabiliyorlar.

Kendilerini kontrol etme becerilerini kazanıyorlar. Aslında onların gelişimini destekleyen bir süreç o yüzden çocuklar için oyun terapisi çok önemlidir.

“ÇOCUK İÇİN OYUN ODASI EN ÇOK İSTEDİĞİ YER AMA ÇOCUK OYUN İSTEMİYOR”

İhtiyacı olan her çocuk oyun terapisinde aktif olabiliyor mu? Olmadığı zaman ne yapıyorsun?

Yani şöyle bizim yetişkinde de çocukta da direnç dediğimiz bir şey var. Her ne kadar oyuncak onlar için cazip olsa da bazen onu oynamak istemiyorlar, ya da içeri girmek istemiyorlar halbuki bir çocuk için oyun odası en çok istediği yer ama çocuk istemiyor. Terapinin yapıldığı oyun odasını güvenli hale getirmek oyun terapisine gelen çocuklar için çok önemli. Onları zorla terapi odasına sokmak uygun değil. Çocukların dilinden konuşmak, sevebileceği şeyleri bulmak, biraz zaman alan bir süreç. Örneğin terapi odasında değil ben koridorda yapıyorum, yavaş yavaş içeriye alıyorum, çocuğa koridorda birkaç oyuncak gösteriyorum, hadi içeride de bunlar var bakalım mı? onun fikrini soruyorum, ona buraya gireceksin değil, buraya girmek ister misin? yani bu şekilde biraz daha cesaretlendirip bize güvindikten sonra o direnci kırıyor. Ama direnç başlarda rastladığımız bir şey özellikle bağlanma sorunlarında çocuk zaten ayrılmak istemiyor.

Çocuklarda bağlanma sorunu neden oluyor?

Aslında bağlanma sorunun birçok sebebi var. Acıktığında anne zamanında emzirmediyse ya da altını kirlettiğinde hemen temizlenmediyse, çocuk kendini güvende hissedemediyse ya da günümüzde bazen ebeveynler çok yapıyor, çocuğa yalan söyleyip kaçıyorlar, anneanneye veya babaanneye emanet ediyorlar. Çocuğa görünmeden gitmeye çalışıyorlar. Hayır anlatın çocuğa, ağlayabilir ama sizin gittiğinizi bilsin, güvende olduğunu bilsin ya da geldiğinizde çocuğa aldığınız ufak bir hediye ile çocuk o güvenli alanını hissetsin. Yani çocuğa yanaşırken biraz daha objektif olmak, onun ihtiyaçlarını zamanında karşılanması oldukça önemlidir.

Sonuç olarak bu durumlarda bağlanma sorunu olmaması için ebeveynlerin burada çok dikkatli olması gerekiyor.

Oyun terapisinin zorlukları ve avantajların nelerdir?

Bize de çok iyi geliyor. Ben o terapi süreci sonlandığında o çocuğunun sorumlu problemi çözüldüğünde ya da ailenin buradan mutlu ayrıldığında, bundan çok büyük bir mesleki doyum alıyorum. Zaten çocuğa çok büyük faydalar sağladığını biliyor olmak, bunları destekliyor olmak, bizim için çok büyük avantaj. Dezavantajlar da şöyle maalesef her şey terapi ortamında değil biz bu çocuğu buradan çıkıttıktan sonra eve yolluyoruz, sosyal çevreye yolluyoruz. Burada ilerleme kaydettiğimde, ailenin farklı sebeplerinden ötürü bu süreç durduğunda ya da aile tarafından desteklenmediğinde ben kendimi de çaresiz hissediyorum. Çünkü burada hiçbir şey yapamıyorum ya da yaptığım fayda etmiyor, süreklilik kazandırmıyor. Terapi sürecini çocuğun ailesi ve sosyal çevresi de etkiliyor. Ben zaten oyun terapisi sürecinden çıkıttıktan sonra 45 dakika çocukla biri seans yaptıysam, yarım saatte aileyle görüşüyorum. Çünkü o çocuk o ailenin yanında büyüyecek, ailenin de bir şeyleri öğrenmesi fark etmesi anlaması gerekiyor. Ebeveynin de rolünün çok önemli olduğu bir süreç, sadece bize bağlı olmaması da bazen üzüyor tabii ki...

“ANNELER YARDIM ALMAYA DAHA İSTEKLİ”

Danışmana ihtiyacı olan çocuğa anne ve babanın yaklaşımları nasıl oluyor? Çocuğun durumunu hemen kabulleniyorlar mı?

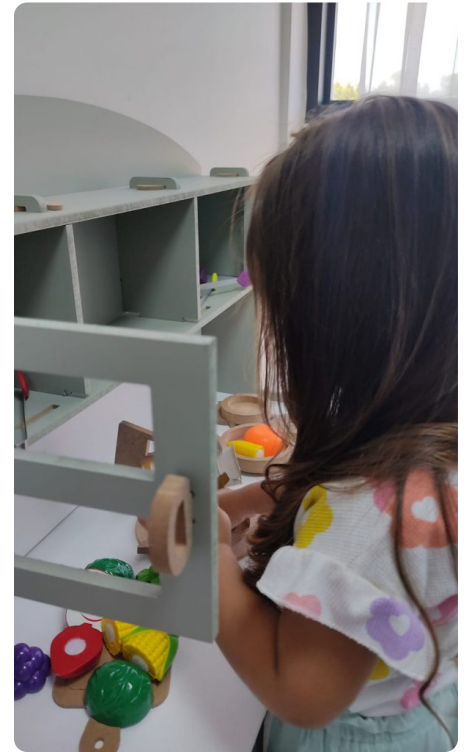
Anneler yardım almaya daha istekliler. Anneler daha detaycı oldukları için çocukta ters giden bazı davranışları fark ediyorlar, kabulleniyorlar ve uzmana götürmeye daha açıklar. Ama babalar çocuk bu düzelir diye direnç gösteriyorlar. Bu yüzden babalarla iletişim kurmak daha zor. Özellikle bazı ailelerde hani mesela örnek veriyorum sadece baba çalışıyorsa anne diyor ki hocam getirmek istiyorum ama babaya göre sorun yok getiremiyorum, baba istemiyor çünkü baba diyor ki geçer tabii ki genelleme yapmak doğru değil ama en çok benim rastladığım

babalar da o direnç daha zor kırılıyor.

İpek, “Çocuk kitapları; çocukların duygularını tanımalarına, anlamalarına ve yönetmelerine de destek olur”

Oyun terapisi alanına ilgi duyanlara ne tavsiyelerde bulunursunuz?

Yani dediğim gibi kendilerini her zaman geliştirsınler, okumayı çok yapsınlar, sadece terapi alanında değil benimde yan odamda çocuk kitaplarım var, boş zamanlarımda onları okuyorum. Çünkü çocuk kitapları, oyun terapisinde, çocukların duygusal, bilişsel ve sosyal gelişimlerine katkı sağlıyor. Çocuk kitapları, çocukların hayal güçlerini, yaratıcılıklarını, ifade becerilerini ve özgüvenlerini artırmalarına yardımcı olur. Ayrıca oyun terapisinde, çocuk kitapları çocukların ilgi alanlarına, yaş seviyelerine ve ihtiyaçlarına uygun olarak seçilmeli ve terapist tarafından rehberlik edilmeli. İlave olarak çocuk kitapları çocukların duygularını tanımalarına, anlamalarına ve yönetmelerine de destek olur, çocukların hem de terapistlerin iş birliği ve iletişimini güçlendirir. Ayrıca gündelik hayatta da çocuklarla her daim iletişimde olsunlar. Bazen de onlarla vakit geçirmek için fırsat yaratsınlar.

Haber: Nuray Şengün
Tasarım: Halil Tükenmez

Engelleri aşan özel sporcular

Çankırı Özel Sporcular İl Temsilcisi olan Beden Eğitimi Öğretmeni Engin Orbay ile eğitim verdiği özel gereksinimli bireyler hakkında keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik.

12 yıldır beden eğitimi öğretmenliği yapan Orbay, özel gereksinimli bireylere antrenörlük de yaparak fiziki dersler veriyor. Antrenörlüklerini yaptığı özel sporcularla Türkiye genelinde müsabakalara katılarak bir çok başarı elde ettiler. Katıldıkları müsabakalar sayesinde ve spor eğitimiyle fiziki gelişimlerine katkıda bulunulmasının yanı sıra öğrencilerin sosyal hayatta aktif rol oynamaları da sağlanıyor. Engin Orbay, TİHA muhabiri Sudem Orbay'ın sorularını yanıtladı.

Kendinizi tanıtabilir misiniz?

Gazi Üniversitesi Kastamonu Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği ile Beden Eğitimi Öğretmenliği bölümünden mezun oldum. 22 yıldır öğretmenlik mesleğini icra ediyorum. Mesleğimin ilk 10 yılı Sınıf Öğretmenliği yaptıktan sonra 12 yıldır da Beden Eğitimi Öğretmenliği yapıyorum. Aktif olarak özel gereksinimli bireylerin Spor ve Fiziki Etkinlikler dersleri vererek onlara sportif faaliyetlerinde antrenörlük yapıyorum.

Bu eğitimi vermek için hangi bölümden mezun olmak gerekiyor?

Özel gereksinimli öğrencilerin eğitiminde görev alacak öğretmenlerin Özel Eğitim Öğretmenliği bölümü mezunu ya da ilgili alanda gerekli eğitimleri almış olmaları gerekmektedir.

Eğitim verdiğiniz öğrencilerin yaş grubu ve genel özellikleri nelerdir? Bu eğitimi hangi spor dallarında veriyorsunuz?

Eğitim verdiğimiz öğrenciler ilkökul, ortaokul ve lise düzeylerine ait yaş gruplarında bulunan özel gereksinimli bireylerden oluşuyor. Özel gereksinimli bireyler sağlık durumlarının uygun olması halinde atletizm, yüzme, futbol, futsal, basketbol, voleybol, judo, jimnastik, bocce (demir bilyelerle oynanan bir oyun ve spor dalı), bowling vb. spor dallarını yapabilir ve müsabakalara katılabilirler.

Verdiğiniz eğitimin öğrencilere hem sosyal hayatta hem de fiziksel gelişim bağlamında nasıl bir katkı sağlıyor?

Sportif çalışmaların tamamı öncelikle özel gereksinimli bireylerin hareketliliğini arttırmakta, fiziksel gelişimlerini olumlu yönde desteklemektedir.

Yapılan ve katılım sağlanan müsabakalar Özel gereksinimli bireylerin sosyalleşmesinde, günlük yaşam becerileri kazanmasında olumlu bir etkiye sahiptir.

“ÖZEL GEREKSİNİMLİ BİREYLERE ÖĞRETMENLİK YAPMAK DUYGUSAL OLARAK YORUCU”

Devam ettirmekte olduğunuz mesleğin zorlayıcı yanları nelerdir?

Her mesleğin kendi içinde zorlukları vardır. Öğretmenliğin de mesleğe ait zorlukları ve sorumlulukları bulunuyor. Öğretmen olarak gençliğe, topluma örnek olma gibi bir rolümüz ve sorumluluğumuz var. Özel gereksinimli bireylere öğretmenlik yapmak ise saydıklarımın yanı sıra hem fiziksel olarak hem de duygusal olarak bizler için yorucu oluyor.

Özel gereksinimli öğrencilere herhangi bir öğrenciye davrandığınızdan daha farklı bir davranış sergilemeniz gerekiyor mu? Gerekiyorsa nasıl davranışlar sergiliyorsunuz?

Özel gereksinimli öğrencilerin eğitim planlaması her öğrencinin özel durumuna göre yapılmakta ve uygulanmaktadır. Her öğrenciye özel bir eğitim- öğretim süreci olmakla birlikte buna bağlı olarak her öğrenciye gösterilen ve uygulanan davranış şekilleri de farklılık gösteriyor.

Davranış şekilleri öğrencinin özel durumuna göre uygulanır ancak burada yapılmaması gereken davranış şekilleri daha önemlidir. Asla şiddet ve alay eden davranışlara gidilmemelidir.

Özel gereksinimli bireylerin ailelerine de büyük bir rol düşüyor. Aileleri de öğrencinin eğitim sürecine dahil ediyor musunuz?

Özel gereksinimli bireylerin ailelerine yönelik olarak alan öğretmenlerimizce veli eğitimleri planlanıp uygulanıyor. Öğrencilerin özel durumları gözetilerek gelişimlerini destekleyici veli tutum ve davranışları konularında bilgilendirme ve yönlendirmeler de yapıyor.

Bahsettiğiniz veli eğitimlerinde genelde velilere ne gibi konularda eğitim veriyorsunuz, tavsiyeleriniz nelerdir?

Aile eğitimlerinde ve veli toplantılarında velilere öğrencilerin eğitim durumları ile ilgili bilgilendirme sağlanıyor.

Eğitim sürecinin ve öğrenci gelişiminin planlamaya uygun yürütülmesi için veliye düşen görevler hatırlatılıp, sürecin başarılı yürütülebilmesi için velilerin neleri yapmaları veya yapmamaları konusunda rehberlik yapılıyor. Okul-veli iş birliğinin özel eğitimde önemi çok fazla olduğu için eğitim sürecine veli de dahil edilmektedir.

Aileler çocukları için size nasıl ulaşıyor veya sizin onları teşvik ettiğiniz oluyor mu?

Kurumumuz Millî Eğitim Bakanlığına bağlı bir devlet okuludur. Eğitim çağına gelmiş Özel gereksinimli bireyler Rehberlik Araştırma Merkezlerinin yönlendirmesiyle öğrenci kaydı almaktayız. Okul dışı sportif faaliyetlerde bizim velilere ulaştığımız ve öğrencisinin spor yapmasını sağlaması konusunda teşvik ettiğimiz oluyor. Bunun yanında velilerin bize ulaştığı durumlarda yaşanıyor.

Türkiye’de yaptığınız işe yeterince önem ve destek verildiğini düşünüyor musunuz? Türkiye’de ve dünyada bu meslek ne kadar yaygın?

Özel Eğitim ve Özel Bireylere yaklaşım ülkemizde oldukça iyi durumda. Özel eğitime, özel bireylerin sosyal, sportif faaliyet ve etkinliklerine ülkemizde çok fazla önem ve destek verilmektedir. Özel Bireyler için eğitim, sosyal, sportif faaliyetleri destekleyen kurum ve kuruluşlar ülkemizde iyi çalışmalar ve organizasyonlar yapmaktadır.

Özel eğitim öğretmenliği son yıllarda ülkemizde tercih edilen bölümler arasında bulunuyor ve ülkemizde özel eğitim öğretmenliği tercihi artarak devam ediyor.

Safranbolulu sanatçı **Hasan Alp** ile hayata dair

Bugün konuğum uzun zamandır röportaj yapmak için fırsat kolladığım bir isim, Hasan Alp. Sanatıyla, duruşuyla, samimiyetiyle ve sosyal projeleriyle çok özel bir isim. Hasan Alp'le Safranbolu Eski Çarşı'da buluştuk. Babasının aynı zamanda kendisinin de işletmiş olduğu küçük aktar dükkanlarında samimi bir sohbet

gerçekleştirdik. Tanıdığım için kendimi şanslı hissettiğim isimlerden biri. Üretkenliğini takdir ediyorum. Öyle üretmek için de üretmiyor. Her şarkısı, her sözü emek verilmiş, insanın kalbine dokunan sözlerden oluşuyor. "Burada yaşayan bir sanatçı olarak Safranbolu'ya borcum olduğunu düşünüyorum"

diyerek yaşadığı şehrin o sıcak, samimi hallerini şiirlerinde, şarkılarında, kliplerinde bütün insanlara duyuruyor. TIHA muhabiri Başak Buse Dombaycı, Hasan Alp ile Türk pop müziğinin duayeniyle yaptığı düeti, bestelerini, kliplerini ve hayatı hakkında konuştu.

Müziğe nasıl başladınız? Bir eğitim aldınız mı?

Müziğe şöyle başladım. Benim çocukluğum Safranbolu'ya bağlı olan Yazıköy'de geçti. O zaman ortaokula giderken içinde babamın da bulunduğu bir heyet, okulda saz kursu verdirelim demiş. Yani müziğe başlamam iki üç ay gördüğüm o saz kursuyla oldu.

Üniversitede veya lisede bunun üzerine profesyonel bir eğitim almadınız mı?

Bizim dönemimizde güzel sanatlar lisesi yoktu, üniversitesi de yoktu o yüzden kendimi şanssız hissediyordum. Keşke olsaydı diyorum, keşke okusaydık, okumayı çok isterdim. Aslında alaylı bir müzisyenim diyebiliriz.

"İSTANBUL'A KASET ÇIKARMAK İÇİN GİTTİM, BİR AY İNŞAAT İŞÇİSİ OLARAK ÇALIŞTIM" Müziğe başladığınız dönemde İstanbul kaset çıkarmak için çok iyi bir yerdi oraya gidip hiç bunun için çabaladınız mı?

Ooooo! Çok gittim bununla ilgili anlatacak hikayelerim var... Tabi şimdi 90'lı yıllar o zamanlar mp3, cd ve internet yok. İnsanlar müzik dinlemek için ya kaset alacak ya da radyo dinleyecekler. O yıllar radyo da bu kadar yaygın değil. Küçük Emrahlar, küçük Onurlar, küçük İbolar, Doğuşlar'ın yeni ünlü olduğu dönem. Genç neslin de biraz sesiniz varsa ben de kaset yapabilirim ben de şöhret olabilirim isteği geliyor. Bir de ben aynı zamanda radyo programcısıydım ve İstanbul Unkapanı'na kaset çıkarmak için gittim. Hem de referanslı gittim. Cengiz Kurtoğlu hayranıyım Cengiz Kurtoğlu'nun arkadaşı rahmetli Ali Ergüven, Cengiz Kurtoğlu'nu aradı dedi ki yeğenimi gönderiyorum işte bir dinle. O dönem İstanbul'a giderken de radyo programcılığı yaptığım için belli bir kesim kaset çıkarmaya gittiğimi biliyordu yani o gazla gittim diyeyim. Gittiğimde Cengiz Kurtoğlu dizi çekimi için memleketine gitmiş. Tarabya'da gazinolarının olduğu bölümün karşısında Alman Konsoloslu-

ğu'nun misafirhanesi var. Kuzenim de orda inşaat işçisi. Onları ziyarete gittim. İnşaatı taşeron firma yaptırıyor. Beni görünce dedi ki ben seni radyodan, televizyondan tanıyorum, Karabük'e gelince de izliyorum. Dedim ki; benim bir ay sonra tekrar gelmem lazım. Dedi gitme Cengiz Kurtoğlu gelene kadar dur, inşaat kıyafetlerini giy, sana yevmiye yazayım. O zaman bekarız tabi genciz de İstanbul'a gelip gitmek de para gerektiriyor ve ekonomik özgürlüğümüz de tam elimizde değil. Olur dedim ve Cengiz Kurtoğlu gelene kadar çalıştım. Yani oraya gittim ama şimdi dönüp baktığımda tamamen cahil cesareti olarak görüyorum. Yani ses güzelliğiyle bir şey olunmuyor, saman alevi gibi olanlar da evet şöhret oldular ama kalıcı olamıyorlar. Bunun için o dönemi cahil cesareti olarak görüyorum.

Şimdi olsa yeniden gider miydiniz?

Şimdi olsa giderim ama hazırlıklı giderim. Eğitim alırım, şan dersi alırım, kendimi geliştiririm ve çok daha hazırlıklı giderim. Ama o yıllara dönecek olursam o aklımla tekrar gitmezdim.

İstanbul'da inşaat işçisi olarak çalıştığınız dönemde yaşadığınız ilginç bir olay var mı?

Şöyle bir anım var; darphanede bir iş varmış taşeron firma bizi bir günlüğüne darphaneye götürdü ve o zamanın Cumhurbaşkanı olan Süleyman Demirel oraya gelecekmış. Biz de el arabalarıyla bir şeyler taşıyoruz falan neyse çalışmaları haber yapmak için Show TV gelmiş. Beni görmesinler diye sanki düşmanıma uçar gibi bir duvarın arkasına siper aldım. Karabük'te beni kaset çıkarmak için gitti biliyor ya bak bak gitmiş inşaatçı çalışıyor demesinler diye Show TV ekipleri gidene kadar o duvarın arkasında saklandım.

İlk sahne deneyiminiz nasıldı ve kaç yılında yaptınız?

Askere kadar çok aktif ve profesyonel olarak bir sahne yapmadım. Askerde orduvinde seçmelerde müzisyen var

mı dediler ve seçmelere katıldım. Orduvinde solist olarak görev yaptım. Askerden sonra radyo, televizyon programcılığı ve müzisyenlik beraber başladı ve hala da devam ediyor.

"CENGİZ KURTOĞLU HAYRANIYIM"

Bir müzisyen olarak dinlediğiniz ve örnek aldığınız bir sanatçı var mı?

Biraz önce de dediğim gibi ben bir Cengiz Kurtoğlu hayranıyım. Benim sesimi de Cengiz Kurtoğlu'na benzetir olur. Belki etkilenmişimdir, belki yapısaldır bilmiyorum ama gençliğim Cengiz Kurtoğlu şarkılarının üstüne inşa edilmiş anılarla dolu. Çünkü müzik öyledir, bir dönem bir şarkıyı dinlersiniz 20 yıl sonra dinlediğinizde zamanda yolculukla sizi o yıllara götürür. O şarkılarda anılarınızı hatırlarsınız. Benim de tüm anılarım Cengiz Kurtoğlu şarkıları üzerine.

Günümüzde müzik bilgisi ve sesi olmayan birçok insanın meşhur olduğunu görüyoruz. Sözü ve bestesi size ait olan çok sayıda parçanız var ancak Türkiye'de sizi tanıyan çok fazla bir kitle yok. Bugüne baktığımızda Türkiye'deki müzik sektörünü nasıl değerlendiriyorsunuz?

Çok doğru, hak etmeyen insanların hak etmedikleri yerde olduğunu görüyorum. Türkiye'deki müzik sektörünü ben şöyle değerlendiriyorum, toplumsal ahlakı

Bizim şu anda Türk sanat müziğimiz, Türk halk müziğimiz aslında o kadar zengin bir kültüre sahip ki fakat şimdi bu müziklerimizi ulusal kanallarda ve programlarında göremiyoruz. İyi ki TRT var. Evet benim bestelerim, kliplerim var. Hatta 'Canımsın' klibinin Bedirhan Karakurt hocamı da anmak istiyorum yönetmenliğini yaptı ve gerçekten çok emek verdiğimiz bir klip. Şöhret olamadım konusuna gelince, ben baba mesleği yaptığım için kliplerimi çektikten sonra bunun için biraz uğraşmak gerekiyor. Yani radyolara gitmek, gezmek, gerekirse pr yani paranızla bir yerlerde yayınlattırmamız gerekiyor. Ben işin bu kısmında zayıf kaldığımı düşünüyorum. Dediğim gibi baba mesleğini yapıyorum. Şifalı bitkiler üzerine, o da geniş bir zamanımızı alıyor. Yaz dönemi, bitkileri topluyorsunuz, onların yağlarını çıkartıyorsunuz vs. Bir de ben kaderci bir insanım, şöhret olmak insanın hayatını baştan başa değiştirecek bir olayın tesadüfen olduğunu ya da tesadüfen olmadığını düşünüyorum. Gençken şöhret olmayı çok isterdim ama yaşıml ilerledikçe, evlendikten sonra özellikle de çocuklarım olduktan sonra önceliklerimiz ve beklentilerimiz değişiyor. Biraz daha aile saadeti, huzur, düzenli bir hayat ön plana çıkıyor. Ama kedi erişemediği ciğere munda dermiş olmasın şöhret olmak ister miydim evet, insan bestelerini geniş kitlelere duyurmak ve hep bir ağızdan okunmasını her müzisyen, her üretken insan ister diye düşünüyorum.

"BU ŞARKIYI EŞİME İTHAF ETMEK İSTİYORUM"

Sözü bestesi size ait olan demişken "Canımsın" şarkısı nasıl ortaya çıktı, sevdiğiniz kişiye mi yazdınız bu şarkıyı?

Bu şarkıyı ben yazdığım da o radyoculuk, televizyonculuk dönemlerine yeni başlamıştım. Tabi bekar olduğum dönemdi, şimdi bir isim verip evliliğimi riske atmak istemem. Şaka bir yana şunu söylemek istiyorum. Benim 'Bağışla Anne' diye bir şarkım var. Bu şarkıda annesi vefat etmiş

bir insanın annesi sağken onu ihmal ettiği ve öldükten sonra duyduğu pişmanlığı anlatıyor. Bu şarkıyı her dinleyen insan bana diyor ki annen vefat mı etti? Benim annem sağ. Ben o şarkıyı ablamın bir arkadaşının duygusuyla yazdım. Ablama demiş ki; anneniz sağken gidin onu öpün, koklayın çünkü öldükten sonra çok pişman olursunuz ve ben o duyguyu aldım, gittim 'Bağışla Anne' şarkısını yaptım. Yani üreten bir insanın empati duygusunun çok gelişmiş olması gerekiyor. Bir arkadaşının duyduğu aşk acısıyla bir arkadaşının çok güzel bir aşkıyla da şarkı yazabiliyor olması gerekir. "Canımsın'ı" da ben şuna yazdım diyebileceğim bir isim yok ama bu şarkıyı eşime ithaf etmek istiyorum.

Bu klipte anneniz ve babanız nikah şahidinizdi. Onları bu klipte oynamaya nasıl ikna ettiniz?

Onlardan ziyade eşiniz başka bir kast oyuncusuyla size bu klibi çekmenize nasıl verdi diyebilirsiniz. Benim için bu daha zordu. Babam zaten ekranları sever, annemin de beni kırmaması mümkün değil. Dedim ki, siz de bu klipte olun yıllar sonra bu bir hatıra olarak kalsın. Klipte benim eşimi oynayan oyuncu kast ajansı oyuncusuydu ve eşimi bu konuda ikna etmek çok zor oldu. Şöyle diyeyim eşimin gönlünü almak için her gün eve çiçekler, çikolatalar gidiyordu. Empati yaptığım zaman sevdiğin bir insanı başka biriyle nikah masasına oturmasını görmesi zor bir durum. Şöyle bir şey anlatayım, eşim 'Bağışla Anne' klibinde hep setteydi ama bu klipte hiç gelmedi. Bir de o nikah sahnesini çekerken o kadar konsantre olmuşuz ki annemin suratı düştü. Eşimi düşünüyor, torunlarını düşünüyor, sanki ben gerçekten başkasıyla evleniyormuşum havasına girdi ve gerçekten

morali çok bozuldu. Güzel bir hatıra kaldı ama eşim hala ben nasıl izin verdim kendime inanmıyorum diyor.

"O DRON BANA ÇARPSAYDI ŞÖHRET OLURDUM AMA ÖLÜ BİR ŞÖHRET!"

"Canımsın" şarkınızın klibini izledim ve aklıma şu takıldı, uçurumun eşiğinde bu klibi çekerken düşmekten korkmadınız mı? Nereden aklınıza geldi orada klip çekmek?

Orayı doğa gezginleri keşfetmiş ve ben sosyal medyada orada çekilmiş bir iki gelin ve damat fotoğrafı görmüştüm. Çok merak ettim, gittim, baktım ve gerçekten doğa harikası bir yer. Ama dediğiniz gibi çok tehlikeli, aynı deprem gibi bugün de çökebilir, 100 yıl sonra da çökebilir, hiç de çökmeyebilir. Ben orda çekilecek klibin çok ilgi göreceğini düşündüm. Gerçekten de çok ilgi gördü. Şunu söyleyeyim çektikten ve yayınladıktan sonra Doğal Taş Terası halk da öğrenmiş. Gidenlerin sayısı arttı ve tehlike arz ettiği için orada araştırma yapıldı. Valilik orayı tel örgüyle kapattı. Düşme konusuna gelince klip çekiminde bir arkadaşımız düşme tehlikesi yaşadı. Orada çok korktum. Ben de şöyle bir şey yaşadım hatta video görüntüleri de var. Klip çekiminden sonra basın açıklaması yapacaktık ve basındaki arkadaşlar dediler ki sanki klip çekiyormuş gibi bir sahne alıp onu da dron ile çekelim yani dron beni çekiyor, kayanın ucundayım onun arkasında bir dron daha bizi çekiyor. Sonra çekim bitti, ben de ayağa kalktım, arkamı döndüm, dron operatörleriyle sohbet ediyoruz onlar da dronları geri çağıracaklar. Sonra arkamdan dronun bana yaklaştığını ses olarak hissettim ve geri dönmemle dronla burun buruna geldik. Refleksle kendimi aşağı eğdim. O dron bana çarpsaydı muhtemelen şöhret olurdu ama ölü bir şöhret.

“Safranbolu Güzeli” parçanızla Türkiye’nin müzik yıldızlarından biri olan Erol Büyükburç ile düet yaptınız. Erol Büyükburç’la nasıl tanıştınız ve bu projede nasıl bir araya geldiniz?

Bir dönem İstanbul’da televizyon programı yaptım. O dönemde ünlü konuklar alıyorduk. Çok büyük bir kanal değildi, yani çok ünlülerin gelmeyeceği. Erol abi ünsüz demiyorum ama o mütevaziliğinden geldi hani daha çok Berkant, Ayhan Aşan gibi konuklar alıyorduk. Erol ağabeyi de bir hafta konuk aldım, çok da güzel bir programdı. Biraz o söyledi biraz ben söyledim, onun şarkılarını dinledik, onunla sohbet ettik falan ve programdan sonra dedi ki sesin çok güzel benim bir projem var: Türkiye’nin illerinde İzmit’in pişmaniyesi, Safranbolu’nun lokumu, Mersin’in tantunisii gibi bir projem var ve senin sesini çok beğendim, bu projeye seni dahil etmek istiyorum dedi. Ben de tabi ki seve seve kabul ettim. Çünkü Erol Büyükburç Türk pop müziğinin mimarlarından biridir gerçekten ve bence Türkiye’de gelmiş geçmiş en büyük şöhret gören isimdir. Bugün o isim Tarkan’ken, kendi döneminde de Erol Büyükburç’tur. Mesela duymusunuzdur Erol Büyükburç konsere arabayla gidiyor ve hayranları arabanın çamurluklarından tutup arabanın tekerlerini yerden kesiyorlar ve yaklaşık 100 metre araba havada konser alanına gidiyor. Böyle bir şöhret düşünün yani onun için bu teklifi seve seve kabul ettim. Karabük’te de sosyal bir proje vardı. Erol abiyi oraya davet ettim. Alman eşi Ute Hanımla beraber geldiler. O gün Kadir İnanır’ın taş evde misafir olduğunu öğrendik. Rahmetli Sumru Hanımla beraber gelmiş. Gazeteciler bana Erol abi ile Kadir İnanır’ı bir araya getirelim bize de güzel bir haber olur dediler. Oraya gittik Kadir İnanır ve Erol abiyle sohbet ettik, kalabalık bir halk vardı tabi. Oraya dönemin Safranbolu Belediye Başkanı Necdet Aksoy da geldi. Benim kameramanım ve

mikrofonum yanımdaydı ve röportaj yaptık. O röportajda ‘Safranbolu’nun Güzel Kızı’ eserinin temeli atıldı.

“NE EROL ABİ NE DE BEN BU PROJEDEN PARA ALMADIK” Bu projenin masrafları kim tarafından karşılandı?

Erol abi asla bu projeden bir para almadı, ben de almadım. Sadece stüdyo ve yönetmek ekip masrafları Safranbolu Belediyesi tarafından karşılandı. Ben böyle bir isimle tanışmaktan onun sahne tecrübelerinden yararlanmaktan ve Safranbolu’ya da uzun yıllar sonra bile dinlenebilecek bir eser hediye etmiş olmaktan çok mutluyum.

“Safranbolu’nun Güzel Kızı” projesinin oluşum aşaması ve çekimleri kaç gün sürdü?

Aslında klibi izlediğiniz zaman söz ve müzik Erol Büyükburç yazıyor, aslında sözleri beraber yazdık. Hatta Erol abi nasıl bir eser yapalım diye soru sormuştu ve fikir olarak ben de Safranbolu konak, han, hamam, binalar, Arnavut kaldırımlar falan olsun ama bunu aşkla bütünleştirelim dedim. Temayı orda belirledik sonra ben Erol abiye mail yoluyla Safranbolu’ya ait dokümanlar göndermeyi başladım. Erol abi bir kıtayı yazdı ve ortaya hece vezni çıktı. Ben de o hece vezniyle yazmaya devam ettim. Aynı zamanda Erol abi de yazıyordu. Sonra hepsini bir araya topladık ve ortak bir paydada buluşarak sözleri birleştirdik. Sözler o şekilde çıktı, beste tamamen Erol abiye ait. Yani bunun stüdyo aşaması, sözlerin yazılması yaklaşık bir ay sürdü. Gece 12.00 gibi stüdyodan çıktık, şarkıyı aldık ve İstanbul’dan Safranbolu’ya doğru yola koyulduk, sabah 5-6 sularında Safranbolu’ya geldik, yerleştik ve sabah saat 8.00’da sete dedik. Erol abi 80 yaşında düşünebiliyor musunuz ve inanın klip setinde herkesten daha enerjikti. Yani klip beraber yaklaşık 1.5-2 aylık bir süresi oldu.

Şiirlerinizde, şarkılarınızda Safranbolu hep ön plana çıkmakta, sizi hiç tanımıyor olsam Safranbolu aşığı biri olduğunuzu canı gönülden söyleyebilirim. Yeniden dünyaya gelseniz yine Safranbolu’da mı yaşamak istersiniz?

Kesinlikle buna hiç düşünmeden evet derim. Yani ben denizi de çok seviyorum, deniz kenarında yaşamayıda, mesela deniz kenarında yaşayan bir insan için deniz sıradanlaşır mı? Safranbolu’ya ben her gün geliyorum iş yerim burada ama Safranbolu hiçbir zaman sıradanlaşmadı. Buranın bu otantik dokusu, ruhu, yani burada bir ruh, bir yaşanmışlık var. Düşünsenize 100 yıl önce şu sokaktaki bir insan ne görüyorsa siz şu an onu görüyorsunuz. Bu çok büyük bir his. Tekrar dünyaya gelsem yine Safranbolu’da yaşarım. Yaptığım şarkılarda ve çektiğim klipler de burada yaşayan bir sanatçı olarak Safranbolu’ya borcum olduğunu düşünüyorum. Mesela Erol abiyle yaptığımız Safranbolu’yla ilgili şarkının klibi gerçekten kanallarda yayınlandı ve biz de birçok kanala konuk olduk, orda milyonlarca insan bir kez daha Safranbolu’yu bir vesileyle görmüş ve tatmış oldu. Ben de bir sanatçı olarak Safranbolu’yu tanıtmak istiyorum. Hatta buradan da söyleyeyim, yaklaşık 10 yıl önce yazdığım bir şiir ‘Safranbolu Gibi’ işte şimdi onun stüdyoda okumalarını yapıyoruz, klip de çekeceğiz ve şiir olarak yayınlayacağız.

Sizce bir şarkıcı şarkılarını bestelerken hangi kriterleri gözetmeli?

Şu an da bizim nesil için çok büyük bir yara çünkü güncel şarkılara baktığımız zaman eskiden popüler dünyada 5-6 tane ünlü vardı. Kimdi bunlar Bülent Ersoy, İbrahim Tatlıses, Ferdi Tayfur... yani bir elin parmaklarını geçmeyen. Şimdi Safranbolu’da bir konser oluyor diyorlar ki şu isim geliyormuş ben tanımıyorum. Ben müzisyenim ve bizim kuşak bu rap müziğini bilmiyor. Daha çok Y ve Z kuşağı

dinliyor. İçerisinde birçok kargokelime-ler var, hatta küfürler var bu beni çok üzüyor ve toplum ahlakını bozmak için bunun bilinçli olarak yapıldığını düşünüyorum. Bir şarkı sözü yazarı yaşadığı toplumun değerlerine saygı duyarak yazmalı diye düşünüyorum.

Şarkı söylerken gerçek bir sanatçının hislerini merak ediyorum, yani içinizde o an o duyguyu gerçekten yaşıyor musunuz yoksa sadece sesinizi insanlara duyurmak için mi söylüyorsunuz?

Herkesin iyi veya kötü günü olur. Ben de bazen sadece iş olsun diye şarkıyı söylediğim zaman şarkının içine giremiyorum ve bu da karşıya yansı-mıyor. Eğer o gün keyfiniz yerindeyse her şey yolundaysa kendinizi sah-neye ve şarkıya konsantre ettiyse-niz şarkıyı zaten yaşamanız lazım ki dinleyen de bunu yaşasın, o duyguyu alsın. Öyle bir şarkı olur ki dinlersiniz bir şey hissetmezsiniz ama bir baş-kasından duyarsınız tüyleriniz diken diken olur. İşte onu söyleyen o şar-kının içine girmiştir. Yani çoğunlukla şarkıyı yaşarım ama her zamana ol-maz. Bazen sadece yapmam gerektiği için, orda olmam gerektiği için, profesyonel olarak o şarkıyı söylerim.

Bayrak Radyo Televizyon Kuru-munda "Hasan Alp'le Sizin İçin" programını yaptığınızı biliyo-ruz, bize bu programınızdan bahseder misiniz?

Yani söylediğim gibi radyo, televiz-yon programcılığı ve müzik aynı anda başladı. Bir teraziye koysak müziğin

yanında televizyon programcılığı daha az kalamaz. Hem kamera önü hem kamera arkasını çok seviyorum. Çünkü kurgularımı, VTR'lerimi hep kendim hazırlıyorum. Televizyon programım müzisyen olduğum için genelde müzik içerikli ama her za-manda şuna dikkat ediyorum, sosyal projelere başladığım ilk günden beri onlara önem veriyorum. Övünerek asla söylemiyorum ama ben şehrim-de bir çocuk varsa, şehrimde bir hu-zur evi varsa sanatçı olarak kendimi onlara karşı sorumlu hissediyorum. Projelerimde yaşlılar haftasıysa hu-zur evine gidip programımı orada ya-parım. 23 Nisan'da Karabük'teki büt-ün özel çocukları mekânda topladım ve dönemin valisi kulaklarını cınlatı-yorum Sayın Can Direkçi programa katıldı ve orda bütün özel çocuklarla beraber 23 Nisan'ı kutlamıştık. Aynı zamanda televizyon programla-rımda Safranbolu'nun kültürü, kına geceleri, tarihi yerlerini VTR olarak hazırlıyorum ve şarkılar arasında bu VTR'leri seyircilerle paylaşıyorum.

Yaptığınız bestelerden ve rad-yo programınızdan geri kalan vaktinizde birçok sosyal pro-jede yer alıyorsunuz bize biraz bahseder misiniz?

Bu seneki bir projeden bahsetmek istiyorum. 3 ve 6 Aralık engellilerle ilgili özel günler. Ben programlarımda bu arkadaşlarımızı konuk alıp on-larla şarkı söylerim. Bir programda başıma şöyle bir şey geldi. Engelliler haftası 'Gör Derneği' vardı ve onları konuk aldım dedim ki ben ne yapabi-lirim onlar için, gittim ve bir yaş pasta aldım, üzerine mum, maytap falan koydum ve yaktım engelliler haftanız kutlu olsun dedim ve bana dediler ki biz kutlamalardan çok inci-niyoruz bizim durumumuz kutlana-cak bir şey değil dediler. İnanın orda yer yarılrsa da içine girsem dersiniz ya, farkında olmadan onları kırdığım

için hem çok üzüldüm hem de büyük bir farkındalık oluştu. Bu röportajı okuyanlar kendilerini bir yoklasınlar. Engelli yakınınız var diyelim, engel-li haftanız kutlu olsun mu? dersiniz veya diyorlar ki engelli haftası coş-kuyla kutlandı ama engellilerin bun-dan rahatsız olduğunu ben o zaman deneyimleyerek anladığım. Ağaç yaş iken eğilir mantığıyla milli eğitim müdürlüğü iş birliğiyle tüm okullar-da şair yazar Döndü Açıkgoz Hanı-mefendiyle birlikte bu sene "Kutlama değil anlaşılma istiyorum" temalı bir şiir ve resim yarışması yaptık. Jüri üyelerimizde Güzel Sanat Fakültesi Dekanı Anıl Ertok Atmaca ve birçok değerli isimler vardı. Ödüllü olduğu için kapı kapı gezip esnaflardan para istedik. İnanın çocuklardan o kadar çok şiir ve resim geldi ki jüri üyeleri bile çok zorlandı. Biz bu vesileyle yüz-lerce çocuğun aklına kutlama değil onları anlamamız gerekiyor, engelli-lerde bizim gibi bu dünyada yaşayan, âşık olan insanlar. Onların ruhunda herhangi bir engel yok. Belki bu yıl ki projemizde temayı değiştirip onunla ilgili bir resim yarışması yapabiliriz.

"YAPTIĞIMIZ İŞLERİ BİZ UNU-TUYORUZ AMA İNSANLARIN HAYATI BOYUNCA UNUTAMA-YACAĞI DUYGULARA VESİLE OLUYORUZ"

Sahnede veya televizyon prog-ramında unutamadığınız bir anınız var mı?

Sahnede değil belki ama televiz-yon programında var. Düşündü-ğüm zaman hala tüylerimi diken diken eden hatıram var. Yine bir 23 Nisan'dı ya da yeni yıldı tam hatırlayamıyorum. Yaklaşık 17-18 yıl geç-ti üzerinden. 5000 Evlerde "Güleç Sevgi Evleri" var o zaman Bulak'taydı ve "Bulak Çocuk Yuvası" diye geçiyor-du. Onları canlı yayına konuk aldım. Müdürü Mahir Bey vardı kulak-ları cınlasın şimdi emekli oldu.

Dedim ki müdürüm devlet bu çocuklara yemek, kıyafet veriyor ne eksik var, bu çocuklara ne yapabilirim. O zamanlar ateri oyunları vardı, çocuklar ateri ve bisiklet istiyorlar dedi. Bu konuşma programdan yaklaşık 15 gün önce geçti. Ben de gittim esnafı dolaşa dolaşa 2 bisiklet 2 tanede de televizyona bağlanan ateri aldım ve stüdyoda üzerlerini büyük bir örtüyle örttüm, sonra da çocuklarla şarkı, türkü söylerken dönemin valisi Cemalettin Sevim, Allah rahmet eylesin Karabük valisi eşi hanımefendiyle beraber programa konuk olmuştu. 20 yıl sonra dükkândan içeri bir çift girdi, kucağında çocukları ve hanımefendinin annesi yanlarında, bir şey sordular tam çıkacaklarken beyefendi geriye döndü abi sen beni hatırlamazsın ama ben o yaptığın programa Bulak Çocuk Yuvası'yla katıldım. O bisikletleri ve aterileri gördüğümüz zaman ki mutluluğumu hala hissediyorum dedi. O benim için hiç unutamayacağım bir olaydı. Yaptığımız işleri belki biz unutuyoruz ama insanların hayat boyu unutamayacağı duygulara vesile olduğumuzu gördüm bu benim televizyon programında yaşadığım en sıra dışı olaydır.

Şu an kalbimizdeki Hasan Alp bir şair, sanatçı ve radyo programcısı ancak biz şu an sizinle Derman Ali Baba'nın aktar dükkanındayız bize biraz babanızdan ve baba mesleğinden bahseder misiniz?

Ben 21 yıl önce radyo, televizyon programı ve müzisyenlik yaparken babamın yanına geldiğim zaman babam bana çay söylerdi. Yani şunu söylemeye çalışıyorum, misafir gibi

babamın yanına gelirdim. Bir gün o zamanlar iş yerimiz Arasta Çarşısı'nda babamın yanına yine ziyarete geldim ve içeriye 60- 65 yaşlarında bir beyefendi girdi. Babamın eline sarıldı ve ağlamaya başladı. Ağlamak değil de mutluluk gözyaşı deriz ya. Olay şuymuş; kızı sedef hastalığından iyileşmiş ve babama teşekkür gelmiş. Ben o olayla karşılaştığım zaman babamın ne kadar hayırlı bir iş yaptığını orda hissettim ve babamla çalışmam gerektiğini düşündüm. O günden sonra bütün hayat planımı değiştirdim. Günüm Karabük'te televizyon binasında geçiyordu, bazen esnafın arasında, sahnelerde ve artık iş yerime gelmek istiyordum. Babamdan bu işi öğrenmeye başladım ve yaklaşık 20 yıldır da babamın yanında çalışıyorum. Babam anneannesinden el alarak bu işe başlamış ve üzerinde çalıştığı 7-8 tane rahatsızlığa formüller geliştirmiş. Şimdi de bu meslek nesilden nesile aktarılarak devam ediyor. Her mesleğe saygım sonsuz tabi ama para kazanmak geri planda biz daha çok insanların şifaya kavuşmasına vesile oluyoruz. Baba mesleği yaptığım için mutluyum babam da bu konuda çok mutlu. İyileşen hastalar aradığı zaman şunu söylüyorlar Allah uzun ömür versin, Ali babayı kaybettikten sonra bu iş devam etsin. 20 yıldır emek veriyorum ve gücüm yetene kadar da devam ettireceğim.

"BELKİ BİR DÖNEM PARLARLAR AMA SONU HÜSRAN OLUR"

Müzikle ilgilenmek isteyen gençlere neler tavsiye edersiniz?

Eğitim, eğitim, eğitim. Eğitimsiz

müzik kısır olur. Bugün İbrahim Tatlıses ya da Bülent Ersoy gibi bir ses çok sıra dışı, bunlar milyonda bir gelecek büyük sesler. Eğer müzik yapmak istiyorsanız kesinlikle eğitim almanız şart. Karabük için konuşuyorum, artık güzel sanatlar lisemiz, fakültemiz var ve çok şanslılar. Yani şöhret olmak için ben bir rap şarkı yapayım, bir klip çekeyim, bunu da Tik Tok'ta yayınlayayım da ünlü olayım hevesine asla girmesinler. Çünkü kalıcı şöhret olamazlar. Belki bir şarkıları tutar, insanlarda etkileşim olur, paylaşım olur, belki bir dönem parlarlar ama sonu hüsrandır. Onun için hayatlarına müzikle devam edecek olanlar bu işin eğitimini alsınlar. Bir diğer tavsiyem ise; şöhret olmak için ve para kazanmak için yapılan şarkılar karşıya geçmiyor. Siz sanatınızı yapacaksınız şöhret onun arkasından oluşacak. Kendinizi kaliteli bir iş yapmaya adanmanız lazım. Amacınız eğitimli müzik yapmak, iyi müzik yapmak olsun derim.

Haber: Başak Buse Dombaycı
Tasarım: Halil Tükenmez

Usta işi gerektiren el yapımı müzik aletleri

Karabük Üniversitesi Safranbolu Devlet Konservatuvarı Müdürü Dr. Öğr. Üyesi Hasan Sami Yaygıngöl, yıllardır ustalıkla sürdürdüğü el yapımı müzik aletlerinin zorlukları ve geleceğiyle ilgili açıklamalarda bulundu. TİHA Muhabiri Oktay Demir, el yapımı çalgı, tasarım ve restorasyon hakkında Dr. Öğr. Üyesi Yaygıngöl ile röportaj gerçekleştirdi.

El yapımı müzik aletlerinin üretimindeki zorluklar nelerdir?

Türkiye'de çalgı yapım alanında eğitim veren kurumların sayısı oldukça az. Türkiye'de 4 üniversitede çalgı yapım, tasarım ve restorasyon bölümleri var. Anadolu Üniversitesinde, Ege Üniversitesinde, İstanbul Teknik Üniversitesinde ve Bülent Ecevit Üniversitesinde var. Türkiye için büyük bir eksiklik. İtalya'nın Cremona kasabasında uluslararası okul var ve bu okula bağlı 4 departman var. Dünyanın en önemli çalgı yapım okuludur.

Dünyanın tüm ülkelerinden gelen yüzlerce öğrenci eğitim alıyor. Buradaki potansiyeli göz önüne getirirsek ve Türkiye ile kıyaslarsak bu son derece boş bir alan oluyor. Çalgı yapım, restorasyon bölümlerinin azlığından dolayı Türkiye'de çalgı yapım alanındaki enstrüman üretiminde eksiklik olmuş oluyor. Bu sebepten dolayı enstrümanı ithalat yoluyla temin etmiş oluyoruz. Türkiye'de bu bölümler açılmış olsa ve öğrenciler yetiştirilmiş olsa bu zorluklar aşılmış olur. Dolayısıyla Türkiye'nin bu durumda büyük bir döviz kaybı bulunuyor. Geçen ay bir öğrencimize keman aldık fabrikasyon yapımı ve öğrencim 50 bin TL para verdi. Bu parayla bölüm kurmuş olsak ve yetiştirmiş olsak maliyet düşer.

ler oraya eğitim almak için gidiyor ve bende 1985 yılında İtalyan hükümetinin bursuyla eğitim almak için gittim ve Türkiye'den giden ilk Türk ben oldum. Daha öncesinde gidilmemiş ve ben gittikten sonra pek çok öğrenci benim referansımda gidip eğitim aldılar. İtalya'da yerleşmiş olan öğrencilerim var, oradan mezun olan ve Türkiye'de atölye açan öğrencilerimiz var. Keman yapımı maliyeti de yüksektir. Örneğin İtalya'da el yapımı bir keman yapımı fiyatı 25 bin eurodur. Bir keman restorasyonu 1500-2000 eurodur. Çalgı yapım bölümünden mezun olan öğrencilerde mezuniyet sonrası ben ne olacağım sendromu yok. Hemen gidip büyük kentlerde atölye açıyorlar.

Siz müzik aletlerinin yapımını nerede öğrendiniz?

İstanbul Teknik Üniversitesi konservatuvar mezunuyum. Ayriyeten Teknik Üniversitesi Türk müziği konservatuvarının "Çalgı Yapım Bölümü" mezunuyum. Daha sonra İtalya'da çalgı yapım alanında ustalaştım. İtalya hükümetinin burslu öğrencisi olarak 2 sefer İtalya'ya gittim. 1985 ve 1990 yıllarında Uluslararası çalgı yapım okulunda kendimi geliştirdim. Bu konuda Türkiye'de ilk defa Uluslararası çalgı yapım sisteminde keman yapım ekolünü taşıdım. Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Çalgı Yapım Bölümünü kurdum. 2000 yılında faaliyete başladı ve o günden bugüne devam ediyor. Şimdi de Karabük Üniversitemizde Devlet Konservatuvarı Müdürü olarak çalgı yapım, tasarım, restorasyon bölümünü kurma çabalarımız devam ediyor. Türkiye'de senfonik orkestraları var, filarmonik orkestraları var, oda müziği orkestraları var, Türk müziği orkestraları var, halk müziği orkestraları var. Konservatuvarlarda çeşitli enstrümanları çalan öğrenciler var ama çalgı yapım onarım atölyesi yok. Bir öğrencinin enstrümanı bozulduğunda yaptırmak için bir sürü çaba sarf etmesi gerekiyor. Enstrümana zarar vermeden tamir edecek kişiyi bulması gerek ve bunun maliyeti yüksek. Bizim üniversitemizde müzik bölümündeki öğrencilerin enstrümanlarını onlara destek olup bu boşluğu doldurmaya çalışıyorum ve restorasyon

"TÜRKİYE'DEN GİDEN İLK TÜRK BEN OLDUM"

Ülke nüfusuna baktığımızda yetişen eleman sayısı yok denecek kadar az. Her üniversitede en azından bir tane çalgı yapım bölümü olması gerekiyor. Örneğin biraz önce söylediğim Cremona dünyanın keman yapım merkezi ve dünyadan tüm öğrenci

konusunda da kendi öğren-cilerimize destek veriyorum.

İnsanlar el yapımı müzik aletlerinin yapımını öğrenirse bu iş üzerinden geçimlerini sürdürebilirler mi?

Tabiki sürdürebilir. Her meslekte olduğu gibi çalgı yapım alanında da kendini çok iyi geliştirmesi gerekiyor. Çok kaliteli bir enstrümanı tamir ederken ona zarar da verebilirsiniz. Restorasyon konusu başlı başına uzmanlık gerektiren bir konudur. Tamir yapabilirsiniz ama çok tarihi bir enstrümanı da tamir ederken ona zarar verebilirsiniz. Çok hassas bir iş ve ona zarar vermeden restorasyon yapmak zorundasınız. Çok geçmiş yıllarda duyduğum bir olay; çok değerli bir kemanı yanlış tamirat yaptıklarından dolayı 25 bin Euro değer kaybetmiş. Ben bu hikayeyi çok ünlü ve değerli bir orkestra şefinden dinledim. Bu enstrümanların doğruluk belgesi vardır. El yapımı enstrümanların uluslararası onada değer kazandıran nüfus kağıdı (sertifikası) olmak zorundadır.

Sizin ürettiğiniz çalgılarda da bu sertifikalar bulunuyor mu?

Tabikide bulunuyor. Kendi ürettiğim çalgılara mutlaka sertifikasyon (doğruluk belgesi) veriyorum. Çünkü bu doğruluk belgesinde enstrümanla alakalı teknik veriler ve bilgiler, ölçümler, model bilgileri, malzeme bilgileri, yapan kişinin imzası, etiketi ve yapan kişinin sıcak mum ile basılan mührü bulunmak zorundadır. Uluslararası teknik verilerle yapıldığını ispat eden verilerin o sertifikada işlenmiş olması gerekiyor.

Ben bu işi öğrenmek istesem nereye gitmem gerekiyor, Saf-

ranbolu'da böyle bi yer var mı?

Bana geleceksin. Bunu bir proje olarak da yapabiliriz. 2 veya 3 öğrenci olarak onlara uluslararası standartlarda kaliteli yaylı çalgı yapmasını öğretebilirim. Kendinizi bu konuda iyi yetiştirseniz maaşınızın bir kaç katı ayda para kazanabilirsiniz.

Yaptığınız el yapımı müzik aletlerinin piyasada değeri nedir?

El yapısı bir enstrümanın Türkiye'deki mali profili benim mezun ettiğim öğrencilerden duyduğum kadarıyla 5 bin Euro'dan aşağı keman yapmıyorlar. Avrupa'da 25 bin Euro. Orada standartlar farklı olduğu için orada daha pahalı.

Müzik aletlerinin tasarım süreci nasıl ilerliyor?

Önce plân ve projesini çizeceksin. Daha sonra imalat sürecine geçeceksin. İşin akademik formatı budur. Bu bir disiplin meselesi. Uluslararası standartlara vurgun bir enstrüman yapmak sabır işidir. Ben prensip olarak yılda bir tane yapıyordum. Normal piyasa koşullarında ayda bir tane yapan var ama bu bir disiplin meselesi. Hata yüzdesini sıfıra indirmek için ben yılda bir tane enstrüman yapıyordum. Bu işin manevi yönü var. Kötü bir enstrüman yapıp piyasaya sürdüğünüz zaman içinde isminiz yazıyor ve etiketiniz var. Bu sizin için kötü bir referans olur. Bu işi en hatasız ve en mükemmel şekilde imal etmeniz gerekir ki isminize leke gelmesin.

El yapımı müzik aletlerinin geleceğini nasıl görüyorsunuz?

El yapısı enstrümanların geleceğinde umarım bölümlerimiz ve yetiştirdiğimiz öğrenciler çoğalır. Avrupa

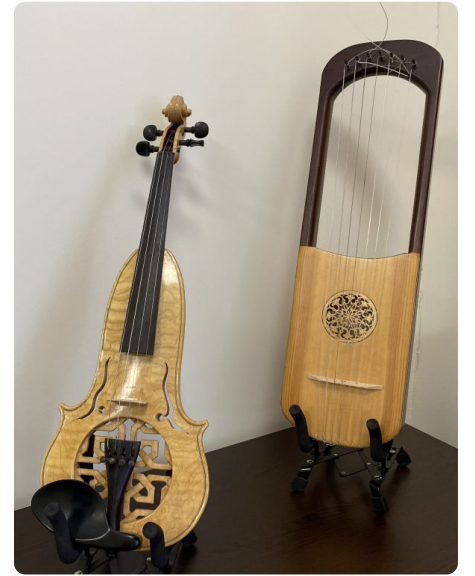
standartlarına ve dünyadaki standartlara umarım erişebiliriz. Benim en büyük arzum bu olur. Şu an Avrupa'nın gerisindeyiz bu noktada ama sayısal olarak onların gerisindeyiz. Eğitim kurumu olarak gerideyiz.

Gelecekte insanlar tarafından müzik aletlerinin yapımı yaygın olarak tercih edileceğini düşünüyor musunuz?

Evet, düşünüyorum. Çünkü ben İtalya'da yaşadım. Oradaki sistemi biliyorum. İtalya Cremona'da keman yapımcıları birinci sınıf vatandaş muamelesi görür. Bu işe o kadar çok değer verilir. Örneğin benim İtalya'daki hocamın klasik araba koleksiyonu ve villaları var. Bunu nasıl elde etti diye sorarsak bunu keman yapım sanatından elde etti.

Sizden sonra bu işi yapacak birisi var mı?

Anadolu Üniversitesinden mezun ettiğimiz öğrencilerimiz var tabii. Ama Türkiye nüfusuna oranlarsak çok az. Kimisi İstanbul'da, kimisi Ankara'da, kimisi İzmir'de iş yapıyor. Biri Polonya'da diğeri İtalya'da kaldı.

Haber: Oktay Demir
Tasarım: Halil Tükenmez

Ardahan'ın 'Damal Bebeği'

Ardahan'ın Damal ilçesinde yaşayan 78 yaşındaki Fidan Atmaca, 1986 yılında eskiden giymiş olduğu kıyafetleri bebek yapımında kullanarak Damal Bebeğini üretti. Eski kıyafetleri değerlendirmek için zahmetli bir işe girişen Fidan Atmaca, evinde bulunan yöresel kumaşlardan diktığı kıyafetleri kullanarak Damal Bebeğini ortaya çıkardı. Atmaca, damal bebeğinin nasıl ortaya çıktığını TİHA muhabiri Zehra Türker'e anlattı.

Damal Bebeği nasıl ortaya çıktı?

Eskiden bebelere giydirdiğimiz bu kıyafetleri günlük hayatımızda kendimiz giyerdik. Zamanla eskimeye yüz tutan bu elbiselerini kesip biçerek evimde bulunan bir oyuncak bebeğe giydirmeye karar verdim. O sırada evime bir misafir geldi ve bu bebeği gördü. Bebeği çok beğendiğini ve satın almak istediğini söyledi. Ben de bunun satılık olmadığını, bu bebeği ömür boyu saklayacağımı, baktıkça eski anılarımı hatırlayacağımı söyledim. Fakat çok ısrar edince bir tanesini hediye ettim. Benden bebeği alan bu misafir bebeği İzmir 'de bir fuara götürmüş ve bebek fuarında ilgi odağı haline gelmiş. Fuarda birinci seçilen bebeği bir Japon turist satın alarak Japonya'ya götürmüş. Aradan aylar geçtikten sonra

turist İzmir fuarında sergiye çıkardığı kişiye mail atarak, bebeğin Japon halkı tarafından büyük beğeniyle karşılandığını gösteren fotoğraflarıyla birlikte göndermiş. Misafirim sabah saatlerinde beni arayarak bu güzel haberi verdi. Damal bebeğin fotoğraflarını bir gazetede yayınlattığını, hem ülkemizde hem de Japon halkı tarafından ilgi gösterilen bu el emeği, göz nuru çalışmanın sahibini bulmak için evime kadar geldiler. Habercilerin damal bebeğimi fotoğraflayarak bu güzel çalışmayı nasıl ve niçin ortaya çıkardığımı ayrıntılı şekilde anlattım.

Bebeğe giydirdiğiniz kıyafetlerin bir anlamı var mı?

Bekâr olan bir genç kızın kıyafetlerinde çok canlı renkler vardır. Göğüsünün koyu renkli kumaştan yapılmış olanını yaşlı kadınlar ve dul kadınlar giyer. Göğüsünün tamamı ise boncuktan yapılmış olanı genç kadınlar giyer. Genç kadın, gelin, evli kadın, çocuklu kadın, dul kadın, oğlu askere gitmiş kadın ve ninelerin başlarına taktığı başlığın farklı özellikleri vardır. Yeni evli kadının en az beş entari, üç etek, bir yeleği bir arada giyer.

”ÜÇ YIL BOYUNCA KÖYDE KURS VERDİM”

1995 yılında evde yapmış olduğum 2 adet bebekle Türk Gözü sınır kapısı açılışına köyümüzdeki genç kızlarla gittik. Bebekleri kızlara verip satmalarını ve kendilerine yeni şeyler almalarını söyledim. Bebekleri gören muhabirler röportaj yapmak için kızların yanlarına gitti. Kızlar da ‘bebeği ben yaptım’ diyerek muhabirleri bana yönlendirdi. Muhabirler de, açılışa gelen Tansu Çiller’e elimde olan bebeği hediye edeceğimi düşünüp beni Tansu Hanımla bir araya getirdiler. Bebeği hediye ettikten sonra, Tansu Hanım bebek karşılığında benden ne istediğimi sordu. Ben de olanları anlatıp, İzmir ve Japonya fuarında birinci olan bebeğim hakkında bilgi istedim. Tansu Hanım da adımı soyadımı alıp bana yardımcı olacağını söyledi. Çok kısa bir zaman sonra Ardahan’ın Damal ilçesi Kaymakamı benimle görüşmek istedi. Ben de eşimle birlikte Kaymakam Beyin yanına gittik, onlar da bizi valinin yanına götürdüler. Ardahan Valisi bana bir kurs açacağını ve 15 kişiye bebek yapımı eğitimi vermem için destek olacağını söyledi, ben de kabul ettim. 3 yıl boyunca köyde kurs verdim, fakat köyde kadınlara düşen iş gücü fazla olduğu için katılım çok fazla olmadı. Ben de belediye başkanından rica edip ilçe merkezine taşınıp oradaki işi olmayan ev hanımlarıyla çalışmak istedim. Belediye başkanı ricam üzerine ilçe merkezinde bana kurs yeri açtı ve orda 63 kadınla birlikte Damal Bebeği yapmaya başladık.

Damal bebeğinin malzemeleri nelerdir?

Üç etek, önlük, gömlek, şalvar, yelek, cepken, göğüslük, tor, fes, yağlık, takke ve kolçaktan oluşuyor. İstanbul’da bulunan kapalı çarşıya gidip, bütün bu malzemeleri özenle seçip, bebek yapım atölyeme getiriyorum.

Bir bebeği, kıyafetleri ile dikip giydirmek ne kadar sürüyor?

Ben ev hanımı olduğumdan, bütün boş vaktimi bebeğe harcadığım için bu işi 3 günde tamamliyorum. Köy işiyle uğraşan kadınlar ortalama on günde tamamlıyor.

Yapılan bebeklerden ne kadar kazanç sağlıyorsunuz?

Boyutlarına göre fiyatları değişiyor. Ortalama 300-600 TL arasında satılan bebekler, bekar, nişanlı ve evli olmak üzere üç çeşidi bulunuyor.

Bebeğe giydirdiğiniz kıyafetler bir mesaj içeriyor mu?

Bekâr olan bir gencin kıyafetlerinde çok canlı renkler vardır. Göğüslüğün koyu renkli kumaştan yapılmış olanını yaşlı kadınlar ve dul kadınlar giyer. Göğüslüğün tamamı boncuktan yapılmış olanı ise genç kadınlar giyer. Bu bebek türlerinin başlarına taktığı başlığın farklı özellikleri vardır.

”YAŞAYAN İNSAN HAZİNESİ ÖDÜLÜNE LAYIK GÖRÜLDÜM”

“Yaşayan İnsan Hazinesi” ödülüne layık görülerek ödül törenine davet edildim. Ben de eskiden giydiğimiz, şimdi de Damal Bebeklerine dikip giydirdiğim yöresel kıyafetlerimle ödül törenine katıldım. Cumhurbaşkanımızın elinden ödülümü alırken oldukça gururlandım.

Atmaca gençlere şu tavsiyelerde bulunuyor: Lütfen gelenek-göreneklerimizi unutmayalım ve bunları ömür boyu yaşatalım.

Haber & Tasarım: Zehra Türker

Safranbolu'da unutulmaya yüz tutmuş meslek:

Yemenicilik

Safranbolu'nun tarihî mirasıyla özdeşleşen yemenicilik mesleği, ustalıkla işlenen derilerle geleceğe uzanan birköprü oluşturuyor. Bu geleneksel zanaat, şehrin sokaklarında yaşayan bir geçmişi günümüze taşıyor. Safranbolu Tarihi Çarşı'da unutulmaya yüz tutmuş meslekler arasında bulunan ve yemenicilik mesleğinin son temsilcilerinden birisi olarak sayılan Erhan Başkaya, TİHA

muhabiri Bahadır Gegez ile keyifli bir söyleşi röportaj gerçekleştirdi.

"ŞU AN SAFRANBOLU'DA TEK USTAYIM"

Yemenicilik mesleğine nasıl başladınız?

43 senedir bu mesleğin içindeyim. Bedensel engelli olduğum için 1980'lerde çıraklıktan işe adım attım. Benim dönemimde Safranbolu'da kundura ve

ayakkabı işi ile uğraşan çok vardı. O dönemde kimsenin pek yapmadığı yemenicilik mesleğini öğrenmeye, o işi yapmaya karar verdim. Bu meslek hakkındaki çoğu şeyi öğrendim. O zamanlar Safranbolu'da yemenicilik mesleğini yapanlar bir elin parmaklarını geçmiyordu. Şu an aktif olarak Safranbolu'da bu mesleği yapan tek ustayım. İşimi severek yapıyorum.

Mesleğe başladığınız zamanki teknikler yıllar geçtikçe nasıl bir değişime uğradı?

Şöyle bir değişiklik oldu, şimdiki malzemeler daha kaliteli, ipek gibi. Günümüzde internetten her şeyi kolaylıkla bulup sipariş edebiliyorsunuz. Geçmişte o malzemenin kalitesini bulmak çok zordu. Şimdi bu işler daha kolaylaştı.

Yemenicilik mesleğinin en zor tarafı nedir?

Bu işi nesilden nesile yaptığımız için bize zor gelmiyor. Çıraklık dönemi alışma süreci olduğu için zor geçmişti. Onun dışında tek olumsuz zor yanı, istediğimiz malzemeyi bulamamak. Maalesef bu durum bizi üzüyor.

Sizi daha çok yerliler mi tercih ediyor yoksa yabancılar mı?

Bu belli olmayan bir durum, dönemleri oluyor. Yazın daha çok turist geliyor. Yerli, yabancı karışık ama şu sıralar Tayvanlı ve Çinli turistler merak edip geliyorlar ve ilgileri çok fazla. Biz işimizi genellikle kışın yapıyoruz ama o zaman da turistler gelmiyor. Geldiği zaman da bu mesleğe çok büyük ilgi oluyor.

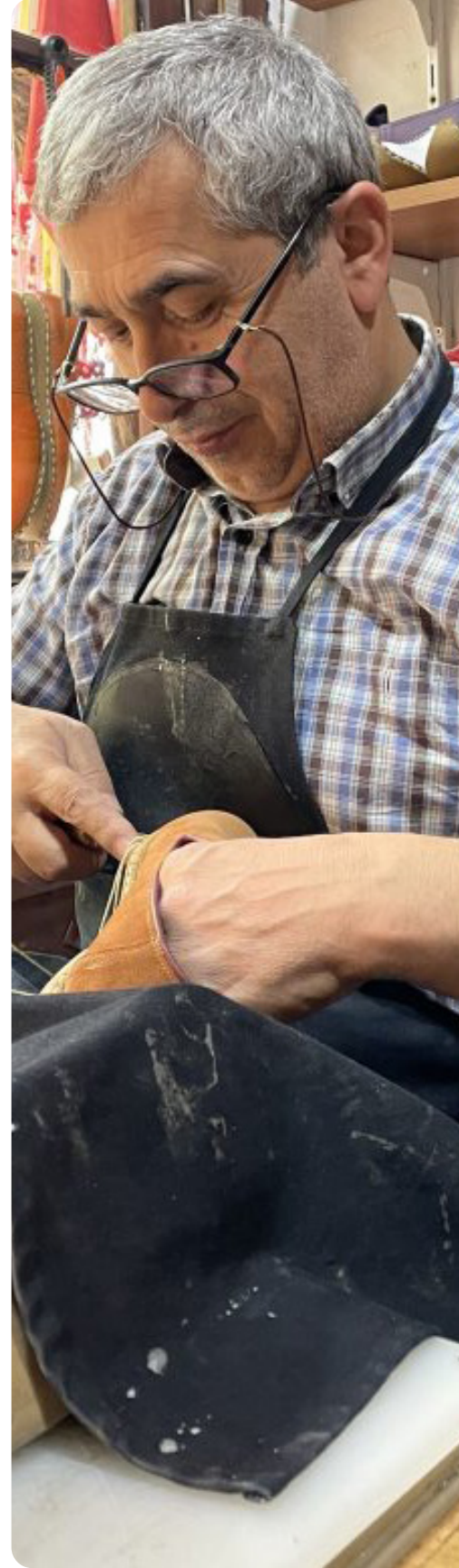
Yemenicilik mesleğine zamanla ilginin azaldığını düşünüyor musunuz?

Ürettiğimiz yemenileri herkes almıyor. Ayakkabıyı bilen, derisini bilen, bu işe merak salmış insanlar alıyor. Yemeni alanların kemik bir kitlesi var. Azalan veya artan bir ilginin olduğunu söyleyemem.

"SÜREKLİ GÜNDEMDE OLMAK GÜZEL BİR ŞEY" Son yemenicilerden birisi olmak size neler hissettiriyor?

Sürekli gündemde olmak güzel bir şey. Sizin gibi röportaj yapanlar oluyor, bu durum bizi motive ediyor. Yemenicilik mesleğinde son temsilci olsak da biz sanata devam edeceğiz. Sayın Valimiz ve Sayın Belediye Başkanımızın destekleri ile birilerine bu işi öğretmek yemenicilik mesleğinin unutulmamasını sağlayacağız. Yakın zamanda bu konuda bir çırak yollanarak onlara bu işi öğretmek, unutulmuş meslekler listesinden yemeniciliği çıkarmayı hedefliyoruz.

Başkaya, yolu düşen herkesin mutlaka dükkanına uğramalarını ve tarihî mesleklerin unutulmaması gerektiğini söyleyerek güzel dileklerini iletti.

Haber: Bahadır Gegez
Tasarım: Halil Tükenmez

Safranbolu'daki yemenici mesleğinin son temsilcisi Erhan Başkaya

Biriktirdiği eşyalardan “antika müzesi” oluşturdu

Karabük'ün Safranbolu ilçesinde yaşayan Bahattin Tunç, çocukluğundan beri biriktirdiği eşyalardan müze oluşturdu. Nostalji Gezi Evi adını koyduğu müzede 60 yıllık antika eşyalar bulunuyor.

Unesco Dünya Mirası Safranbolu'da bulunan ve tarihi havasıyla gelen misafirleri büyüleyen gezi evinin içerisinde, antika, koleksiyon ve ahşap tasarımlar bulunuyor. Safranbolu'da yaşayan Bahattin Tunç TİHA muhabiri Betül Çakır ile yapmış olduğu röportajda, çocukluğundan beri biriktirdiği eşyalardan kendi köyünde bir müze oluşturduğunu, 60 yıllık birikimle kurulmuş olan müzenin içerisinde; ayakkabı, çanta, sandık, müzik aletleri, para, daktilo, oyuncak gibi eşyalar bulunduğunu söyledi. 1968-1969 yıllarından bu yana

sahip olduğu eşyalarını biriktiren Tunç, Ahşap binada sergilediği antika eşyaları bölgede yaşayan yerli halkın yanı sıra Safranbolu'ya gelen turistlerinde dikkatini çektiğini belirtti.

“NOSTALJİ GEZİ EVİNİ AÇMADAN ÖNCE ÇOK TEPKİ ALDIM”

Daha önce otobüs şoförlüğü yapan Bahattin Tunç, emekli olduktan sonra yıllardır biriktirdiği antika eşyalarını müzede sergilemeye karar verdi. Çocukken babasının ona aldığı çantayı saklamakla işe başladığını be-

lirten Tunç, eşyalarını oturduğu evin bodrum katında saklayarak günümüze kadar ulaştırdığını sonrasında ise bir arkadaşının teşviki üzerine biriktirdiği eşyalarından antika müzesini oluşturduğunu ifade etti.

Tunç, Nostalji Gezi Evinin açmaya karar verdiğinde çevresindeki kişilerden tepki gördüğünü, evin bulunmuş olduğu konumdan dolayı kimsenin tercih etmeyeceğini düşündüklerini, ancak zamanla Nostalji Gezi Evinin insan-misafirlerin müzede bulunan antika

lar tarafından keşfedildiğini, gelen eşyalara karşı ilgi duyduklarını ve ahşap bir evde bu müzenin bulunmasının çok iyi olduğuna dair yorumlar aldığını belirtti. Konumu nedeniyle doğayla iç içe olan gezi evinin cafe ve restoran kısmı manzarasıyla adeta insanların kafa dinlemek için tercih ettiği mekanlardan biri oldu.

Aynı zamanda Nostalji Gezi Evinin sahibi Bahattin Tunç'un oğlu, Karabük Üniversitesi Safranbolu Fethi Toker Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Tunç TIHA muhabiriyle yaptığı röportajda Nostalji Gezi Evi'ni babasıyla birlikte yaptığını söyleyerek antika eşyaya olan düşkünlüğünün babasından kendisine de geçtiğini belirtti. Dr. Öğr. Üyesi Tunç, antika bir eşya gördüğümde dayanamayıp alıyorum dedi. Devamında ise "babamın antika eşyaları çocukları gibidir, o kadar korur onları" ifadelerini kullandı.

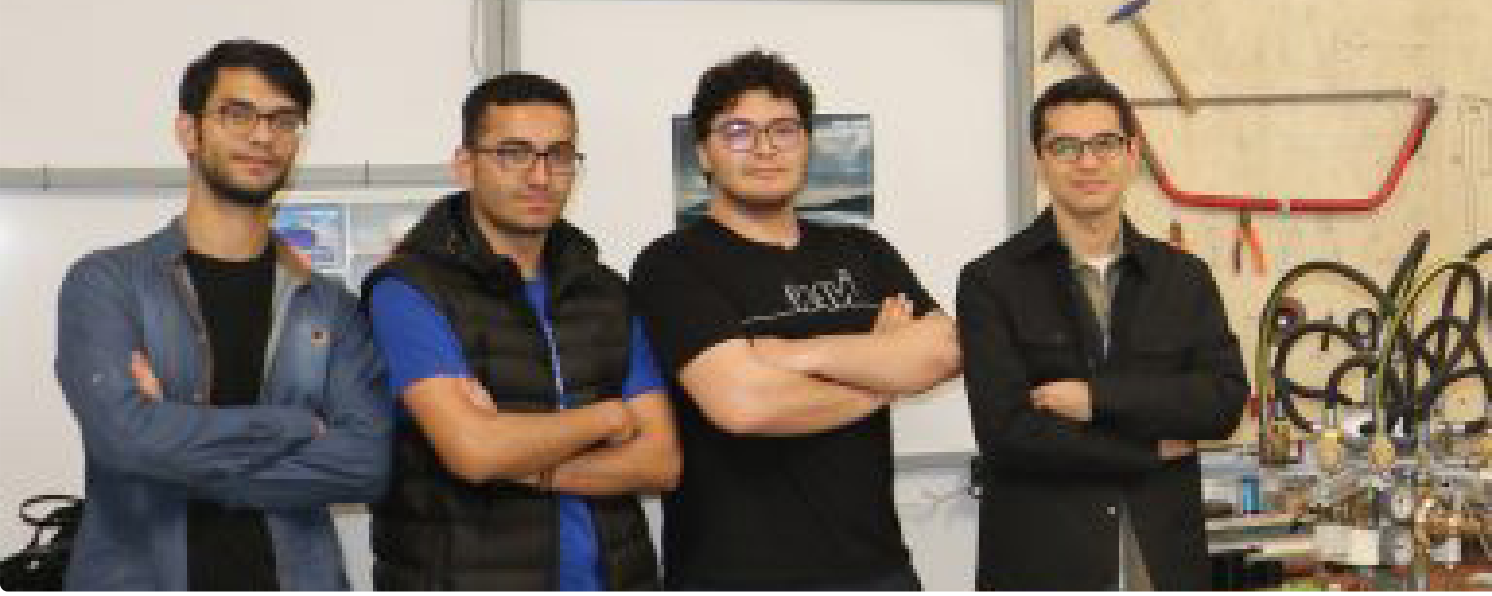
MİSAFİRLERE SAFRANBOLU'YA ÖZGÜ YEMEKLER VERİLİYOR

Nostalji Gezi Evi'nde müzenin yanı sıra Safranbolu'ya özgü lezzetler de var. Serpme kahvaltı, el yapımı mantı, gözleme, peruhi çeşitleri bulunuyor. Aynı zamanda nostalji evinin bahçesinde sebzeler için de bir alan bulunmakta, burada mevsimine göre domates, biber, maydanoz ve nane yetişiyor. Bunun yanı sıra köy tereyağı, el yapımı reçeller de yine gezi evinin Kafe-Restoran bölümünde servis edilmekte. Müzeyi gezmek için gelen kişiler hem yılların birikimi antika eşyaları görüyor hem de Safranbolu'ya özgü yemekleri doğayla iç içe, manzara karşısında tadabiliyor.

Haber: Betül Çakır
Tasarım: Halil Tükenmez

Atalay Roket Takımı, TEKNOFEST 2024'e hazır

Türkiye'nin ilk ve tek havacılık, uzay ve teknoloji festivali olan TEKNOFEST 2024'e katılacaklar arasında Karabük Üniversitesinden "Atalay Roket Takımı" da yer alacak.

Karabük Üniversitesinden TEKNOFEST 2024'e katılacak olan Atalay Roket Takım kaptanlarından Ferdi Ayhan, TIHA muhabiri Şerife Kozan'a konuştu. Ayhan, yaptığı açıklamada üç senedir Atalay roket takım üyesi olarak bulunduğunu, ilk senesinde elektronik sistemler üzerine çalışmalar yürüttüğünü söyledi. İkinci senesinde aviyonik kaptanlığını devralan Ayhan, bu yıl orta irtifa takımının başında bulunduğunu belirtti.

"MIZRAĞIN ANLAMI ÇOK DEĞER VERDİĞİMİZ DANIŞMAN HOCAMIZI KAYBETMEMİZ"

Çoğunlukla Atalay Roket olarak bilinen takım isminin anlamını daha çok eskilerin bildiğini söyleyen Ayhan, "Bu sene takımlarımızdan bir tanesini Mızrak Atalay Roket Takımı olarak değiştirdik. Mızrağın anlamı da camiamızda çok değer verdiğimiz bir danışman hocamız vardı, yaklaşık beş ay önce onu kaybettik. Bu sebeple Mızrak Roket Cihan Roketiyle yarışmaya katılma kararı

aldık. Yani takımlarımızdan birinin adını bu şekilde değiştirdik" dedi.

"ORTA İRTİFA VE DİKEY İNİŞ PROJELERİMİZ BULUNUYOR"

Yürütmekte oldukları projelere değinen Ayhan, "Şu anda Orta İrtifa Roket yarışmasına katılıyoruz yani o alanda çalışmalar yapıyoruz. Bir de Dikey İnişli Roket Takımımız var. Yine orada da mezun abilerimiz çalışıyorlar. Biz Mızrak Roket ekibimizle birlikte Orta İrtifa yarışmalarına da bu sene inşallah katılmayı hedefliyoruz" ifadelerini kullandı.

"HER SENE İHTİYACIMIZA UYGUN TASARIMLAR YAPIYORUZ"

Atalay Roket Takımı kaptanlarından Ferdi Ayhan, TEKNOFEST'e katılacakları projelerin içeriğine değindi. Ayhan, "Direkt roket üzerinde çalıştığımız için projemiz de roketlerle alakalı. Elektronik sistem, algoritma ve yazılım gibi alanlarda çalışmalar yapıyoruz. Aviyonik sistemlerden bahsedecek olursam orada her sene ihtiyacımıza uygun tasarımlar yapıyoruz. Örneğin bir sene bir farklı kart tasarlıyoruz. Öbür seneye ihtiyacımız

doğrultusunda farklı bir kart tasarlıyoruz. Bu gibi çalışmalarımız mevcut" açıklamalarında bulundu.

"EN ÇOK TAKIM KAPTANLARI ÇALIŞIYOR"

Bu sene takım kaptanlığını devralan Ayhan, en çok takım kaptanlarının çalıştığını, bir takım kaptanı için en önemli özelliğin çalışkanlık ve takımı yönetebilmesi olduğunu belirtti.

"HEP BİRLİKTE O YAPTIĞIMIZ İŞİ GÖRMEK BİZİ MOTİVE EDİYOR"

Takım içi çalışmalarında hep birlikte çalışmanın en büyük motiveleri olduğunu söyleyen Ayhan, "özellikle bir rapor yazacağımız zaman veya bir sistem testine çıkacağımızda bütün ekiple birlikte gidiyoruz. Örneğin bir haberleşme testinde ekibi yarıya bölüyoruz. Bir kısmımız bir yerde, diğer kısmımız bir yerde bekliyor. Hep birlikte o yaptığımız işi görmek bizi motive ediyor. Yani ekipçe bir şeyi bitirmek, bir işi halletmek diyebiliriz" dedi.

"PROJELERİMİZİ GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI SPONSORLUĞUNDA YÜRÜTÜYÖRÜZ"

Ayhan, konuşmasında Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından bir sponsorlukları olduğunu vurgulayarak, "Her sene Gençlik ve Spor Bakanlı-

ğının belirlediği ücretler var. Belli bir yere geçsek onlar bize o ücretleri veriyorlar. Biz projelerimizi sadece Gençlik ve Spor Bakanlığı sponsorluğunda yürütüyoruz" dedi.

"PROJELERİMİZİ SOSYAL MEDYA ÜZERİNDEN TANITIYORUZ"

Ayhan, konuşmasının devamında ise Türkiye ve Karabük Üniversitesinde projelerini sosyal medya üzerinden tanıttıklarını belirterek, "Sosyal medyada aktifliğimiz var. Arkadaşlarımız bizi oradan tanıyorlar. Hatta mühendislik fakültesindeki çoğu arkadaşımız da bizi sosyal medya üzerinden tanıyor. Aktif LinkedIn ve Instagram hesaplarımızdan projelerimizi gösteriyoruz. Bunun için de takımımızda sosyal medya ile ilgilenen arkadaşlarımıza büyük bir görev düşüyor" ifadelerini kullandı.

"ÜLKEM ADINA BAŞARILI İŞLERE İMZA ATMAK İSTİYORUM"

TEKNOFEST'in ilerisindeki hedeflerini dile getiren Ayhan, "Şahsım adına konuşacak olursam eğer bir savunma sanayi firmasında ülkem adına güzel, başarılı işlere imza atmak istiyorum" şeklinde açıklamalarda bulundu.

"KANLARININ SON DAMLASINA KADAR İLERLESİNLER, DEVAM ETSİNLER"

Atalay Roket Takım kaptanlarından Ferdi Ayhan, TEKNOFEST'e katılmak isteyen gençlerimizin süreç boyunca asla pes etmemelerini vurgulayarak, "Bazı arkadaşlarımız var mesela belli bir yere kadar geliyor, ama daha sonrasında ilerleyemiyor. Bunu ben ekibimde de gördüm. Hatta alım yaptığımda özellikle çok böyle arkadaşla karşılaştım. Belli bir noktaya kadar geliyor daha sonra ilerleyemiyor, pes ediyorlar. Asla pes etmesinler, kanlarının son damlasına kadar ilerlesinler, devam etsinler" ifadelerini kullandı.

Haber: Şerife Kozan
Tasarım: Halil Tükenmez

UNESCO çilingiri Hüseyin Özdemir

Safranbolu'nun Sine köyünde yaşayan, sıcak ve soğuk demir işçiliği yapan Hüseyin Şahin Özdemir, yarım asırdır Safranbolu evlerinin kapı kilitleri ve tokmaklarını yaparak geçimini sağlıyor.

Kapı ve kilit tokmaklarını yapan, UNESCO çilingiri olarak tanınan Hüseyin Şahin Özdemir, TİHA Muhabiri Zehra Türker'le röportaj gerçekleştirdi.

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz?

1962 yılında Çatak Sine Müstekler Mahallesi'nde doğdum. İlköğretimi mi Sine İlkokulunda tamamladım. 1978 yılında demirci ustası Muhsin Ünal'ın yanında çırak olarak çalışmaya başladım. 1980 yılında ustam askere gidince bütün işler bana kaldı. Elimden geldiği kadarıyla, dükkânda

işleri aksatmadan büyük çabayla çalıştım. Ustam askerden döndükten sonra her şeyin yolunda gittiğini ve bir şikâyet olmadığını görünce, artık sen de benim ayarımda bir usta oldun dedi. Ben de bir süre daha ustamla çalıştıktan sonra 1986 yılında dükkânımı açtım ve o gün bu gündür mesleğime devam ediyorum.

Mesleğinize nasıl başladınız?

Bölgemizdeki tarım alanlarının boluğundan dolayı genellikle ürettiğimiz aletler bağ bahçe işleri için tırmık, balta, kazma gibi tarım alet-

leriydi. Aynı zamanda kömür sobaları da yapardık. Fabrikasyon işçiliğinin ortaya çıkmasıyla birlikte sobacılık mesleği sona erdi. İlçemize doğalgazın ve apartmanlara merkezi ısı sistemlerinin kurulmasıyla birlikte sobacılık mesleği de özelliğini kaybetti.

Safranbolu'nun, 1994 UNESCO Dünya Kültür Mirası Listesi'nde yer almasıyla birlikte tarihi evlerin restorasyonu başladı. Restorasyon sürecinde kapılardaki dekorasyonları yapan ustalar bulmak oldukça zordu. Bundan dolayı ihtiyaçların daha da

artacağını ve bu sanatın önemli olduğunu düşündüm. Hacı Rıza Amca isimli bir demirci ustası bulduk, kendisini dükkanımıza davet ettik ve kapı dekorasyonları konusunda bilgiler aldım. Kapı kulpları, kapı mandalı, kapı göbeği gibi Safranbolu evlerinin kapılarında kullanılan malzemeleri ve yapımını öğrendim. Ali Rıza Amca'nın vermiş olduğu bilgileri kullanarak ürünleri yapmaya başladım ve halen daha işimi yapıyorum.

Atölyenizde neler üretiyorsunuz?

Safranbolu'nun geleneksel evlerine özgü tokmaklar, kapı halkaları ve kilitler üretiyoruz. Ürünlerin nerede kullanılacağı, süslemeleri, malze-

meleri değişiklik gösteriyor. Çünkü sadece evlerde değil, cami, han, hamam, kütüphane gibi mekanlarda da kullanılıyor. Aynı zamanda kadın, erkek kapı tokmakları da üretiyoruz. Kapıyı çalan erkekse ona ait olan tokmağı çalıyor ve içeride olan kişi, tokmağın daha sert ses çıkmasından erkeğin geldiğini anlıyor.

Sizden sonra mesleğinizi devam ettirebilecek çırağınız var mı?

Mesleğimizin devam etmesi için elimizden geleni yapıyoruz. Şu anda bir çırak yok, gençler kolay para kazanmanın peşinde, el emeğiyle yapılan işlere ilgi duymuyorlar. Yine de

Allah'tan ümit kesilmez. İnşallah bu güzel mesleği devam ettirebilecek insanlar olur. Ben de elimden geldiği kadarıyla mesleğime devam edeceğim.

Başka şehirlerden de siparişler alıyor musunuz?

Evet alıyorum. Safranbolu dışında da talepler oluyor. Kastamonu ve çevre illere de ürünler gönderiyorum. Demircilik mesleğini, unutulmaya yüz tutmuş bölgelerde bu tür ürünleri yapabilen az sayıda usta var. Bu nedenle diğer şehirlerden de sipariş talepleri oluyor. Elimizden geldiği kadar ihtiyaca göre üretim yapıyoruz. Demircilik kültürünü yaşatmak ve gelecek nesillere aktarmak için uğraşıyoruz.

"HURDALARI KULLANIŞLI HALE GETİRİNCE ADETA BANA GÜLDÜKLERİNİ HİSSEDİYORUM"

Yaptığınız meslekten hiç pişman oldunuz mu?

Asla pişmanlığım olmadı, işimi severek yapıyorum. İnsanlar mutlu olmak için bir sürü para harcar, gezip tozarlar benim için mutluluk bu değil. Ben işimin başında oldukça daha çok mutlu oluyorum. Şöyle de bir tavsiyede bulunmak istiyorum: işlerini severek ve kabul ederek yaparlarsa başarıya elbette ulaşırlar.

Haber: Zehra Türker
Tasarım: Halil Tükenmez

4. kuşak zaman tamircisi: Nezihi Arıcı

İstanbul Kadıköy'de saatçi dükkânı bulunan 60 yaşındaki Nezihi Arıcı, çocukluğundan bu yana saatçilik mesleğini sürdürüyor.

Teknolojiye direnen Nezihi Usta, dört kuşaktır saat tamirciliği yapan Sakaryalı bir aileden geldiğini söyledi. Babasının kalp krizi geçirmesinin ardından mesleğini devam ettirmek zorunda olduğunu dile getirdi. 17 Ağustos 1999 depreminden sonra ise Sakarya'daki dükkândan ayrılıp Kadıköy Moda'ya yerleştiğini ifade etti. Nezihi Arıcı, TİHA muhabiri Bahar Akkol'un merak ettiği soruları yanıtladı.

Nezihi Usta, yaptığınız işle tanınmış Moda'da nadir bulunan bir mesleği devam ettiriyorsunuz. Ama asıl hikayeniz burada başlamıyor. Sizden hikayenizi dinleyebilir miyiz?

1954 yılında Sakarya'da dünyaya geldim. O dönem Sakarya kendine has özellikleri barındıran bir şehirdi. Biz de aile olarak saat tamirciliği mesleğini yapıyorduk. Mesleğin 4. kuşağı benim. Babam, benim ilk ustam. Küçüklüğümde okuldan çıktığım zaman babamın yanına koşa koşa giderdim, tamir ettiği saatleri izlemek hem hoşuma giderdi hem de nasıl

yapabiliyor diye merak ederdim. Babam önüme saatleri bırakır, sök bunları derdi. Söktükten sonra da şimdi bunları tekrardan bir araya getirirdi. Toplamaya çalışırdım, yapamazdım. Bir gün, 10-11 yaşlarında babam yine önüme saat bıraktı, yine sök ve topla dedi. Hemen toplayabildim. O saati topladığım ilk gün aslında mesleğe adım atmış oldum. Lise eğitimim bitene kadar babamın yanında çıraklık yapmaya devam ettim.

Hepimizi derinden etkileyen 1999 depreminin sizin hikâyesinin değiştiği tarih diyebilir miyiz?

Evet, gerçekten böyle. Adapazarı'ndaki yerimiz 1800'lü yıllardan kalma dedemin babasına ait bir dükkândı. 1999 yılına kadar oradaydım. Biliyorsunuz, Adapazarı depremden etkilenen bir bölgemizdi. Doğal olarak depremden sonra işlerimiz yolunda gitmedi, duruldu. 6-7 ay neredeyse dükkânımızı hiç açmadık. Biz de ailemizle ortak karar verip İstanbul'a taşınma kararı aldık. Bu kararı almak bizim için zor oldu, böyle bir dükkânı bırakıp gitmek bizim için çok zordu. Yolumuz Kadıköy Moda'ya düştü. Mesleğe burada devam etmenin daha doğru olabileceğini düşündük. Bu dükkânı bulduk ve 22 yıldır bu dükkânı işletiyorum. Kadıköy, gelenekleri olan kendine özgü bir semt. Burada saatlere, antikalara değer veriliyor. Dikkat çekici geliyor insanlara. Esnaf olarak burada hizmet vermekten, İstanbul gibi bir şehirde olmaktan çok mutluyum. İşimi zevkle yapıyorum.

Çok özel bir mesleği devam ettiriyorsunuz. Mekanik ve antika saatler üzerine tamircilik yapan sayılı ustalardan birisiniz. Çağımız artık teknoloji çağı, dijital saatlerin kullanıldığı bu devirde mesleği nasıl devam ettirebiliyorsunuz?

Maalesef, devir dijital saat dönemi. Benim dönemimde dijital saat yoktu tabii. O zamanlara göre rüya gibi bir şeydi. Dijital saatler çıkmaya başladığı zaman mekanik saatler antika olmaya başladı. Uğraşmak istesem

dijital saat tamirciliği de yapmak isterim, fakat mesleğimi mekanik saatler üzerinde devam ettirmek ve bunu korumaya devam etmek istiyorum. Duvar, masa, cep ve kol saatlerinden antika ve mekanik olanları tamir etmeye devam ediyorum. "Saatin çıkardığı tik-tak sesi insanın ruhuna işleyen bir sestir." İnsanın rahatlamasını sağlar. Saatin bu sesi zikreder "Allah" der adeta. Bize büyüklerimiz böyle öğretti. Saatin sesi de böyle işte, bizi mutlu eder, huzur verir. Mesleğime tutunmasam devam etmezdim, tabii antikalara değer veren insanlar olmasa ısrarla devam edemezdim. Antikaya değer veren insanlar olduğu sürece ben hep buradayım.

El işçiliği gerektiren ustalık günümüzde azalmış durumda ve herkes de popüler olamıyor. Bu popülerlik size neler kattı?

Dijital saatlerin çok kullanıldığı bir dönemdeyiz. Antika saatler de oldukça pahalı. Bu mesleğe hayatını adamayan ve mesleğine maddiyattan daha fazla önem veren kişiler devam ettirebilir. Bu yüzden herkesin uğraşmak isteyebileceği bir meslek olduğunu düşünmüyorum. Popüler olmamın sebebi, insanlar benim hikayemi merak etti. Benim mesleğime verdiğim değer farkına vardılar. Bu dükkâna girenler kendilerini geçmişte hissettiler. Saat sesini duyanlar neden sesin huzur verdiğini merak etti. Ben mesleğime değer verdiğim ve zevkle yaptığım için insanların içindeki eskiye olan meraklarını uyandırdım. İşini zevkle devam ettirmek önemli.

Ustalık kavramını nasıl tanımlarsınız?

Ustalığın zamanla ilgisi olduğunu düşünmüyorum. Bunun yanında o mesleğe ne kadar saygı duyduğunda önemli. Meslekle alakalı bir bağ olmalı, o iş sana eziyet vermemeli. Gece kafamızı yastığa koyduğumuz zaman içimiz rahat olmalı. Yaptığımız işin hakkını vermeliyiz. Bunları yapabilen ve üzerine de yıllarını ekleyen bir insan bana göre ustadır. Usta, insanlara örnek olmalı, insanlara üstten bakmamalı.

Ustalık kavramı sizce neden ülkemizde değerini koruyamadı?

Tüketim toplumu. Tek bir cevapla böyle diyebilirim. Ben mesleğe burada başlamadım. Yaşadığım yer metropol değildi. Orada küçük esnafların önemi de büyüktü fakat burada öyle değil. Herkes bir telaş halinde, tüketim çok yaygın. Ve bu tüketim sonucunda küçük esnaflar, zanaatkarlar zarar gördü. Kimsenin beklemeye zamanı yok. Hemen, o an halledilmesi lazım. E haliyle dijitalleşme olması ile el işçiliği de ortadan kalkmaya başladı. Türkiye'de sayılı insanlar kaldı bu işleri yapan. Ben de elimden geldiğince korumaya devam edeceğim. Bu sebeplerden dolayı insanlar da el emeğine saygı göstermemeye başladı. Zamanla da yok olmaya devam ediyor.

Bu dükkân sadece bir saat tamircisi dükkânı değil. Buraya girenlerin zamanda yolculuk yaptığını söyleyebilir miyiz?

Böyle düşünmenize çok sevindim. Burası sadece bir saat tamiri yeri değil. Dünyamızdan ve ülkemizden farklı antika saatleri de sergiliyorum, satışını gerçekleştiriyorum. Buradan geçenler içeriyi merak edip bakıyorlar. Bazen merak edip saatleri tamir ederken izliyorlar. İçeri girip fotoğraf çekenler oluyor.

"ELİMDE 1750 YILLARINDAN KALMA SAATLER VAR"

Arıcı, babasının antika değerindeki bu saatleri sakladığını dile getirdi. Saate gözü gibi baktığını, her gelene bu saati mutlaka gösterdiğini ifade etti. Dükkânın içerisinin bir müze gibi olması ve ustaya ilginin çok olması dikkat çekti.

Haber: Bahar Akkol

Tasarım: Halil Tükenmez

Kovandan sofralara gelen emek

Haber & Tasarım Tuğba Yiğit

Manisa'nın Turgutlu ilçesinde yaşayan Yusuf Esin 40 yaşında başladığı arıcılık mesleğini 30 yıldır sürdürüyor.

Bu mesleğe 3 kovanla başlayan, daha sonra 80 kovan kadar ilerlediğini belirten Esin, bu mesleği ilk hobi olarak başladığını sonrasında kendisini geliştirerek meslek edindiğinden bahsetti. Arıcılığa alıştıkça işini çok severek yaptığını, arılarına öz evlatları gibi baktığını bakımında her yıl düzenli çuvalla şeker aldığını onların hepsini arılar için kullandığını açıklayan Esin, yeri geldiğinde saatlerce onların bakımlarıyla uğraştığını ve yaşamının sonuna kadar devam etmek istediğini söyledi.

Arıcılığı gelecekte devam ettirecek gençlere mesleğin önemli noktalarını ve arıcılığın nasıl çoğaltılabildiği konularında, TİHA muhabiri Tuğba Yiğit'e önemli bilgiler verdi.

'MESLEĞE BAŞLAMADAN ÖNCE İYİ ARAŞTIRMAK GEREK'

Öncelikle bakım ve titizlik şart. Bu arıların çeşitli hastalıkları var, onların kesinlikle bilinmesi gerekiyor. En başta dikkatlice araştırılıp öyle başlanması önem taşır. Gençlere tavsiyem şudur ki, severek yapıldığında arıcılığın keyif ile sürdürülebilecek bir meslek olduğunu söyleyebilirim.

'ARILARIN ÖMRÜ 42 GÜNDÜR'

Arılar insanları soktuğu anda iğneleri ile birlikte iç organlarının bir bölümü de orada kalır. Kaldığı anda orada arı yaşayamaz. Bal arıları sadece bir defa sokabilir, sonrasında ölür. Sağlıklı bir arının ömrü 42 gündür, her 42 günde arı kendini geliştirir ama kışın 3 ay süreyle yaşayabilir yazın ise çalışırken fazla yaşayamaz.

'ÇOCUKLARIM VE TORUNLARIM İÇİN YAPIYORUM'

Şuan yaşımdan dolayı elimde olan kovaların çoğunu satmak zorunda kaldım elimde kalan kovanlar ile çocuklarım ve torunlarım için bal üretiyorum ama bırakmayı düşünmüyorum mesleğimi elimden geldiğince torunlarıma öğretip bu mesleğin ölümsüzleşmesi için elimden geleni yapıyorum.

'ARILARIN ÜREMELERİ İÇİN ŞEKER ÖNEMLİ'

Arıcılık mesleğinde şekerli su arıların yavru üretebilmeleri için düzenli ve ölçülerine uygun veriyorum. Eğer şekerli su olmazsa arı üreyemez ve yavru arılar doğamaz. Şekerli su oranını 1 ölçek şeker ve 1 ölçek su şeklinde yapıyorum.

'ARILARI ARI KÖRÜĞÜ İLE SAKİNLEŞTİRİYORUM'

Kovanları açmadan önce arı kostümü kıyafetini giyiniyorum. Kıyafetin tamamı kapalı yalnızca görüş açısı fileyle kaplı. Arıların bakımlarını yaparken onlardan korunmak için giyiniyorum. Kovanların kapaklarını açtığımda arıları sakinleştirmek için kullandığım Arı körüğü denilen bir materyalim var. Materyalin içinde herhangi bir şey yokarak onun dumanı sayesinde arılar sakinleşiyor ve ben işimi kolaylıkla bitiriyorum.

'KOVANIN BULUNDUĞU KONUM ÖNEMLİ'

Arıların yavru ve polen toplama dönemlerine göre yerlerini değiştiriyorum. Örneğin; yavru zamanı polen lazım olduğu için çam ağaçlarının olduğu yerlere götürmüyorum çünkü çamların yanında arılar yavruyu bırakır bal ile uğraşır çam için güçlü arıları tercih edilir. Bal üretimi döneminde kovanlarımı hızlı bal üretimi olması için çiçeklere daha yakın yerlere koyuyorum. Ballı bitkilerin yanlarına koymayı daha çok dikkat ediyorum.

'HER YIL MEVSİMLERE GÖRE HASAT DEĞİŞİYOR'

Aileme ve yakın çevreme yetecek miktarda bal üretiyorum. Arı sütü ve polen üretimi yapmıyorum, yalnızca bal üretiyorum. Şuan da 50 kovan arıya bakıyorum. Her mevsimi olması gerektiği şekilde geçirdiğim dönemlerde 50 kovan arıdan 25 teneke bal üretiyorum.

'BALIN DOĞAL OLDUĞUNUN ANLAŞILMASI ÇOK KOLAY'

Sahte bal arının doğal yaşamını bozarak glikoz şekeri ve başka kimyasallar ile üretiliyor. Tüketiciler sahte bal ile doğal balı 2 şekilde fark edebilir. Birincisi ılık bir suda bir kaşık bal koyarak balın suda çözünmesini gözlemleyebilirler, çözünüyorsa sahte bal olur çözünmüyorsa doğal baldır. İkincisi ise buzdolabına konulan balın donması doğal bal olduğunu gösterir. Donmuyorsa sahte bal olduğunu gösterir. Donmuyorsa sahte bal glikoz şekeri ile elde edildiği kanısına varılır.

'YAVRU ARILARIN ÖNEMLİ İKİ GÖREVİ VAR'

Yavru arıların 20 gün boyunca kovanın içinde 2 tane görevi vardır. Birinci görevi Getirilen polenleri içeri taşımak ve polenlerle gelişip büyümek. İkincisi ise yazın kovanda kanatlarını çıkararak kovanın içini soğutmak. Arılar 20 günün sonunda çalışmak için dışarıya çıkar.

“BALIN DOĞAL OLDUĞUNUN ANLAŞILMASI ÇOK KOLAY”

Sahte bal arının doğal yaşamını bozarak glikoz şekeri ve başka kimyasallar ile üretiliyor. Tüketiciler sahte bal ile doğal balı 2 şekilde fark edebilir. Birincisi ılık bir suda bir kaşık bal koyarak balın suda çözünmesini gözlemleyebilirler, çözünüyorsa sahte bal olur çözünmüyorsa doğal baldır. İkincisi ise buzdolabına konulan balın donması doğal bal olduğunu gösterir. Donmuyorsa sahte bal glikoz şekeri ile elde edildiği kanısına varılır.

“ARILARIN ÜREMELERİ İÇİN ŞEKER ÖNEMLİ”

Arıcılık mesleğinde şekerli su arıların yavru üretebilmeleri için düzenli ve ölçülerine uygun veriyorum. Eğer şekerli su olmazsa arı üreyemez ve yavru arılar doğamaz. Şekerli su oranını 1 ölçek şeker ve 1 ölçek su şeklinde yapıyorum.

“BALIN FAYDALARI SAYMAKLA BİTMEZ”

Üretimini yaptığım doğal balın faydalarını saymakla bitmez. Bir çok hastalıklardan koruduğu herkes tarafından biliniyor. Ben gençliğimden beri düzenli olarak bal yiyorum ve bu yaşıma kadar hiç kendimi hasta hissettiğim bir dönemim olmadı. Tükettiğim bal gün boyunca bana enerji veriyor ve işlerimi hallederken hiç yorgun hissetmiyorum.

“OĞUL ÜRETİMİYLE KOVAN ÇOĞALIR”

Arılar içeride yüksük yapıyor, ana arı yüksüğünü kraliçe arının oluşması için işçi arılar yapar. Yapılan yüksük ana arı çıkar. Bir kovanda sadece bir tane olur. Ana arı kovandan çıkar ve ağaca konar diğer arılarında onun etrafına geldikleri işlem oğul olarak da geçer, ben sonrasında onları topluyorum bir kovana koyuyorum ve böylelikle genç bir arı kolonim olmuş oluyor. 10 gün sonra tekrar bu işlem gerçekleşir böylelikle arı kovanlarımız çoğalır. Kovanın içindeki ana arı yüzüklerinin dağıtılması gerekir yoksa kovan çoğalamaz. Ana arı dışarı çıkıp havada uçarak erkek arıyla çiftleşir erkek arı ölür bir daha yaşamaz ama ana arı kovana dönerek yavru arı üretmeye başlar.

“ARILARIMIN DOĞADA YAŞAMINI ETKİLEYEN FAKTÖRLER BULUNUYOR”

Arının doğada yaşamını etkileyen çok fazla etmen bulunuyor. Turgutlu’da çok sık karşılaştığım 2 engel arı kuşları ve arıların polen toplamak için gittiği ağaçlara zehir atılması. Arı kuşları toplu halde gezen kuş sürüsü olmakla birlikte arıların yalnızca kafalarını yiyerek arıların yaşamına son verir. Ağaçlara atılan bilinçsiz ilaçların da arılar üzerindeki olumsuz etkileri oluyor.

Gerontoloji ile yaşlılara psikolojik destek

Safranbolu'da yaşlılara psikolojik destek amacıyla açılan Yaş Alma Merkezi'nde görevli Gerontolog Birtan Kıcırdar ile gerontoloji üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik.

Yeni bir bilim dalı olan Gerontoloji hakkında Safranbolu'da yeni açılan Yaş Alma Merkezi'nden Gerontolog Birtan Kıcırdar ile söyleşi gerçekleştirdi. Kıcırdar, çocukluğunun Safranbolu'da enerjisi hiç bitmeyen yaşlı Japon turistlerin etkisiyle bu mesleği seçtiğini ve mesleğinin yaşlıların psikolojisine destek olduğunu dile getirdi.

Söyleşide, yaşlı Japon turistlerin yaşlı bireyleri ortak paydada buluşturarak etkinlikler yapmanın zor olduğunu, ancak onlara iyi geldiğini ifade etti. Kıcırdar, merkezdeki bireylerin doktorlar tarafından kendilerine verilen ilaçlarda azalmaya gidildiğini ve mesleğin yaşlılara psikolojik açıdan destek olduğunu söyledi.

Mesleğiniz sizin için ne ifade ediyor?

Gerontoloji hem Türkiye’de hem de dünyada yeni bir bilim dalı. Bu mesleğe başlarken aslında ne yapacağımı bilmiyordum. Yaşlılarla iyi anlaşılabilir miyim veya onlar için faydalı olabilir miyim diye tereddütlerim vardı. Mesleğe başladığımda ise yaş alan insanlara faydalı olmanın her geçen gün vicdanımı okşadığını anladım. Mesleğimde yaş alan insanlara nasıl faydalı olabilirim, onlar için bir şeyler yapma çabası benim için anlamlı.

“ÇOCUKLUĞUM HIÇ ENERJİSİ BİTMİYEN JAPON TURİSTLERİ İZLEYEREK GEÇTİ”

Bu mesleği seçmenizin özel bir sebebi var mı?

Safranbolu’da büyüdüm çocukluğum hiç enerjisi bitmeyen yaşlı Japon turistleri izleyerek geçti. Bunu göz önünde bulundurarak bizim yaşlılarımız neden hep hastalık hastası diye düşünerek seçtim. Bu durumu nasıl değiştirebilirim, bunun için neler yapabilirim diye mesleğimi tercih ettim.

Mesleğinizde sizi etkileyen herhangi bir olay yaşadınız mı?

Yakın zamanda yaşadım diyebilirim. Yaş Alma Merkezi’nde fiziksel ve zihinsel faaliyetler yapıyoruz. Temel amacımız da yaşlılarımızın burada zaman geçirmesiydi. Merkezimizdeki yaşlıların gittikleri sağlık kont-

rollerinde hastalıklarında iyileşme görüldüğü doktorlarının ilaçlarında azaltmaya gittiklerini söylediler. Bu benim için çok özel ve etkileyiciydi.

Mesleğe başladıktan sonra yaşlı insanlara karşı bakış açınız değişti mi?

Değişti tabii. Mesleğe başlamadan önce yaşlılar benim için yoldan geçen bir amca veya bir teyze idi. Şimdi Gerontolog olarak yaş almayı incelediğimiz için mesleğe başladıktan sonra yoldan geçen yaşlıların yürüyüşüne, kafasını çevirme şekline, konuşma akışına kadar dikkat etmeye başladım. Şu an üzerinde çalışabileceğim kişiler olarak bakıyorum.

Şu an çevrenizde daha çok mesleki inceleme yapıyorsunuz diyebilir miyiz?

Evet, mesleğim böyle bir alışkanlık kazandırdı bana. Teorik bakıyorum daha çok diyebilirim.

Mesleğe başladığınız zamanlarda ne gibi zorluklar yaşadınız?

Bizler yaşlı topluluklarını yönetiyoruz, bu bireyler bu yaşlarına gelene kadar çok şey görmüş ve doymuş oluyorlar. En çok onların ilgisini çekecek ortak paydalar bulmakta zorlanmıştım.

Mesleğinizi bırakmayı düşündüğünüz bir dönem oldu mu?

Mesleği bırakmayı değil de başta mesleğimi yapsam mı yoksa başka bir mesleğe mi geçiş yap-sam diye çok düşünmüştüm. Şu an ama mesleğime çok bağlıyım.

Huzurevleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Türkiye’de yaşlılar, “Beni huzurevine attı” tabirini çok fazla kullanırlar ama bence daha çok emin ellere bırakıyorlar. Profesyonel kişiler tarafından bakımlarının daha sağlıklı olduğunu düşünüyorum. Türkiye’deki algının değişmesi gerekiyor.

“YAŞLANMA ASLINDA BİLGİ BİRİKİMİ!”

Yaşlı bireylerle iletişim kurmanın zor olduğu durumlarda ne yapıyorsunuz?

Yaşlılarla iletişimde, onların birçok şeyi tecrübe ettiğini unutmamamız gerekir. Yaşlanma aslında tecrübe birikimi. Yaşlılık çok eski zamanlarda bilge kişi olarak tanımlanıyordu. Çünkü sizin yaşınızın 3 katında biriyle konuşuyorsunuz, belki de sizin geçtiğiniz yollardan birçok kez geçtiği için bu yönden iletişim frekansı tutturarak sohbet edilmelidir.

Haber: Kadriye Kandemir

Tasarım: Halil Tükenmez

Türkiye’de her 6-7 kişiden biri kronik böbrek hastası

Türkiye’de kronik böbrek hastalığına sahip kişi sayısının artması nedeniyle, hastalığın belirtileri, evreleri ve tedavileri hakkında Nefroloji Uzmanı Prof. Dr. Erkan Şengül, TİHA’ya açıklamalarda bulundu.

Sağlık Bakanlığının “Türkiye Böbrek Hastalıkları Önleme ve Kontrol Programı (2018-2023)” adlı raporunda Türkiye’de kronik böbrek hastalığı prevalansı yüzde 15,7 olarak bulundu. Bu da Türkiye’de yaklaşık 9 milyon kronik böbrek hastası olduğunu gösteriyor. Kronik böbrek hastalığının belirtileri, evreleri ve tedavileri hakkında Kocaeli’de 2023 yılının doktoru seçilen, Şehir Hastanesinde görevli Nefroloji Uzmanı Prof. Dr. Erkan Şengül, TİHA muhabiri Emin Şengül’ün sorularını yanıtladı.

Kronik böbrek hastalığı nedir? Belirtileri ve Evreleri Nelerdir?

Kronik böbrek hastalığı (KBH), tüm dünyada önemli bir halk sağlığı so-

runudur. Kalp damar hastalıkları için önemli bir risk faktörüdür. Hastalarda ölüm ve sakatlık yükünü ciddi olarak artırmaktadır. Hastalık, 3 aydan uzun süreli böbreklerin yapısal hasarı ve fonksiyonlarında kalıcı azalma olarak tanımlanmaktadır. Yapısal hasarın en önemli göstergesi, idrarda albümin atılımında artış; fonksiyonlarındaki azalma ise tahmini glomerül filtrasyon hızı (t-GFH) olarak isimlendirdiğimiz böbreğin süzme fonksiyonunun azalması şeklinde ifade edebiliriz. Hastalarımız tarafından ‘böbreğim yüzde kaç çalışıyor?’ olarak dile getirilen soruda temel olarak t-GFH kastedilmektedir. Öte yandan fonksiyon azalmasının birin-

cil laboratuvar bulgusu üre ve kreatinin seviyelerindeki yükselmedir.

Hastalık, böbrek fonksiyon düzeyine göre, Evre 1’den Evre 5’e kadar 5 evreye ayrılmıştır. Bununla birlikte Evre 3, Evre 3a ve 3b alt gruplarında değerlendirilir. Albümin atılımına göre ise hastalık A1, A2 ve A3 alt gruplarında incelenir. Evrelerin artmış olması, hastalığın ilerlemiş olduğunu ortaya koymaktadır.

KBH, vücudumuzdaki tüm organ sistemlerini etkilemek ile birlikte farklı belirtileri ve bulgular verebilmektedir. Akılda tutulması gereken en temel nokta ise hastalığın erken evrelerde çok aşıkâr belirti ve bulgu vermeyebileceğidir.

Genel olarak hastalarda halsizlik, çabuk yorulma, iştahsızlık, kilo kaybı, kaşıntı, bulantı-kusma, ishal, ayaklarda uyuşma ve yanma, bilinç değişiklikleri, kanama, nefes darlığı, göğüs ağrısı şeklinde belirtiler görülebilir. Hekim tarafından hastanın muayenesinde, tansiyon yüksekliği, solukluk, kirli sarı cilt rengi, ciltte kaşıntı izleri, ciltte berelenmeler, kalp yetmezliği bulguları, ritim bozuklukları, ayaklarda şişlik saptanabilir.

"KBH ÜLKEMİZ NÜFUSUNUN YÜZDE 15,7'SİNDE TESPİT EDİLDİ"

Böbrek hastalığı ne sıklıkta görülür?

Nadir görülen bir hastalık değildir. Tüm dünyada görülme sıklığı yüzde 9,1 olarak tespit edilmiştir. 2011 yılında ülkemizde yapılan bir çalışmada nüfusun yüzde 15,7'sinde KBH tespit edildi.

Kronik böbrek yetmezliği hangi yaş grubunda daha sık görülür?

Hastalığın sıklığı yaş ile birlikte artmaktadır. 30-40 yaş arasında yüzde 8 oranında iken yaş ilerledikçe hastalık görülme oranı artmakta ve 80 yaş üzerindeki kişilerde yüzde 54 oranında ortaya çıkmaktadır.

Kronik Böbrek hastalığı nedenleri nelerdir?

KBH'nın en sık nedeni diyabete bağlı böbrek hasarıdır. Bunun dışından hipertansiyon dediğimiz kan basıncı yüksekliği, hastalar tarafından daha çok nefrit olarak adlandırılan glomerül hastalıkları, tubulointerstiyel hastalıklar, damar hastalıkları ve kistik hastalıklar KBH'ye neden olabilmektedir.

Kronik böbrek yetmezliği genetik olabilir mi?

Evet, bazı genetik hastalıklar KBH nedeni olabilmektedir. Otozomal dominant polikistik böbrek hastalığı ve Alport sendromu en sık rastladığımız genetik hastalıklardır.

"SİNSİ İLERLEYEN BİR HASTALIK"

Böbrek yetmezliği nasıl anlaşılır, erken teşhisi olabilir mi?

Hastalık erken evrelerde belirti ve bulgu açısından fakir bir hastalıktır ve sinsi ilerlemektedir. Erken teşhis mümkün-

dür. Özellikle riskli grupların taranması ile saptanabilmektedir. Taramalar, en basit şekli ile kan tetkikinde üre ve kreatinin bakılması; idrarda ise albumin atılımının ve idrarda kanama varlığının incelenmesi ile olabilmektedir. Diyabet, hipertansiyon ve obezite varlığı; daha önce akut böbrek hastalığı geçirme; 40 yaş üzeri olma; kanser öyküsü; hepatit B ve C gibi enfeksiyon hastalıkları; ağrı kesiciler gibi böbrek hasarı yapabilecek ilaç kullanımı; ailede KBH öyküsü olma gibi risk faktörü taşıyan bireylerin taranması hastalığın erken evrede saptanmasını sağlayabilir.

Kronik böbrek yetmezliği Türkiye'nin hangi bölgelerinde yoğunluk gösterir? (Su veya tüketilen gıda çeşitliliği açısından)

Aslında, her bölgemizde hastalık sık tespit edilmektedir. Ancak, yapılan bir çalışmada Marmara Bölgesi'nde hastalık sıklığı daha yüksek bulunmuştur.

Aynı zamanda şeker hastalığı olan bireylerde böbrek rahatsızlığı nasıl ilerler?

Özellikle takipsiz hastalar da olmak üzere, diyabeti olan hastalarda ilerleme hızı daha fazladır.

Obezite hastalarında böbrek rahatsızlığı farklılık gösterir mi?

Obezite'nin kendisi de KBH'ye yol açabilmektedir. Glomerül hastalığı oluşturabilmektedir. Bunun ile birlikte diğer nedenlere bağlı KBH ilerlemesini olumsuz etkilemektedir.

Kronik böbrek hastalarında kök hücre tedavisi uygulanabilir mi?

Halen rutin olarak kök hücre tedavisi KBH için uygulanmamaktadır. Ancak, ilerleyen dönemlerde belki bu hastalar içinde tedavide yeri olabileceğini düşünüyorum.

"SİGARANIN KESİLMESİ, KİLO KONTROLÜ GEREKİR"

Kronik böbrek hastalığı tedavisi nasıl olur? Kullanılan ilaçlar nelerdir?

Tedavide öncelikle araya giren faktörlerin ortadan kaldırılması gerekir. Bunlar arasında, vücutta sıvı eksikliğinin giderilmesi, ilaçlı film ve anjiyografide kullanılan radyokontrast maddelerin kullanımının kısıtlanması, böbreğe toksik ilaçların kesilmesi, taş gibi idrar akışını engelleyen faktörlerin ortadan kaldırılması ve tedavisi yer alır. Kronik böbrek hastalığının ilerlemesini yavaşlatan çeşitli ilaç ve yaklaşımlar vardır. Kalp hastalığı, enfeksiyonlar, glomerül hastalıkları gibi asıl nedenin tedavisi gerekir. Kan basıncı kontrol altında tutulmalıdır. İdrar, protein ve albumin atılımını azaltan renin anjiyotensin sistem (RAS) baskılayan ilaçlar ve şeker ilacı olarak da bilinen SGLT2 baskılayan ilaçlar hastalık seyrini olumlu etkilemektedir. Diğer taraftan, diyetle protein alımı kısıtlanmalıdır. Sigaranın kesilmesi, kilo kontrolü gerekir. Kan şekeri de kontrol altında tutulmalıdır. Hastalık ilerledikçe, vücutta asit birikiminin olumsuz etkilerini azaltacak ilaçlar, kalsiyum fosfor dengesini sağlamak için fosfor bağlayıcılar, anemi dediğimiz kan değerinin düşmesi durumunda demir ve diğer kan yapıcı hormon ilaçları kullanılabilir. Özellikle yaşlı hastalarda beslenme yetersizliklerinin de olabileceği akılda tutulmalıdır. Artık son dönem dediğimiz evrede olan hastaların yaşamlarını sürdürmeleri için replasman tedavileri dediğimiz, yerine koyma tedavileri vardır. Bunlar, kronik düzenli hemodiyaliz (evde veya hemodiyaliz merkezlerinde), karın diyalizi de denilen periton diyalizi ve en çok tercih ettiğimiz böbrek naklidir. Böbrek nakli canlı vericiden veya kadavradan gerçekleştiriliyor.

Haber: Emin Şengül

Tasarım: Halil Tükenmez

Ergenlerde sosyal medya ve televizyon kullanımı depresyon semptomlarını artırıyor

Kanada'da yaklaşık 4 bin ergenin katıldığı kohort çalışmasında, sosyal medya ve televizyon kullanımının, ergenlik dönemindeki depresyon belirtilerini tetiklediği görüldü.

Montreal Üniversitesi Psikiyatri Bölümünden Elroy Boers'un da aralarında bulunan araştırma ekibi, yaşları 12 ile 16 arasındaki neredeyse 4 bin Kanadalı öğrenciyi, dört yıl boyunca takip etti. Her yıl öğrenciler, ekran karşısında geçirdikleri süreyi ve sosyal medya, televizyon, video oyunları veya bilgisayar kullanımını içeren bir anketi doldurdular. Anketler aynı zamanda depresif

belirtilerini kendi kendilerine değerlendirme konusunda da sorular içeriyordu. Yapılan araştırmada ekran süresi, katılımcılara video oyunları (bilgisayarda, cep telefonunda, oyun konsolunda), Facebook'ta, Twitter (X)'de veya diğer sosyal ağ sitelerinde günde ne kadar zaman harcadıkları sorularak ölçüldü. Televizyonda veya bilgisayarda program ya da film izlemek ve bilgisayardaki diğer

etkinliklerde harcanan zaman dört kategoriye ayrıldı: 0 ile 30 dakika, 30 dakika ile 1 saat 30 dakika, 1 saat 30 dakika ile 2 saat 30 dakika ve 3 saat 30 dakika veya daha fazla seçeneleştirildi. Araştırmanın sonucunda 4 yıl boyunca sosyal medya veya televizyon izleme süresindeki yılda sadece 1 saatlik artış ile depresif belirti şiddetindeki artış ve özsaygıda düşüş tespit edildi.

Haber: Nuray Şengün
Tasarım: Halil Tükenmez

Çocuk ve Ergen Psikiyatristi Dr. Meryem Seçen araştırmayı bizler için yorumladı. Dr. Seçen, "Araştırmanın ayrıntısına bakacak olursak, başkalarıyla karşılaştırmaların daha az olduğu etkileşimli video oyunlarından ziyade, sosyal medya kullanımı arttıkça depresyona yatkınlığı fazla olanların semptomların da arttığını" söyledi.

Dr. Seçen bunun nedeni algoritmalar nedeniyle daha depresif olan gençlerin kendi ruh hallerini doğrulayan içerikleri görüntüleme olasılıklarının daha yüksek olmasından kaynaklı olduğunu ifade etti. Dr. Seçen, "Çocukluktan yetişkinliğe kadar tüm hayatımız boyunca teknoloji ile artık iç içeyiz. Erken dönemde ekran kullanımını mümkün olduğu kadar kısıtlamaya özen göstersek de zamanla çocuklara ekranlardan uzak

durumlarını söylemek yerine, bilgili ve iradelerini kullanabilen dijital kullanıcılar olmaları için yol göstermek daha uygun olacak" dedi.

Dr. Seçen çocukların bilinçli, iradeli dijital kullanıcı olmaları için ailelere de sorumluluk düştüğünü hatırlatarak önerilerde bulundu.

EKRAN SÜRESİ YALNIZLIK SÜRESİ OLMAMALI

Gerçek dünyada olduğu gibi sanal dünyada da aynı kuralları uygulayın. Çocuklarınızın online geçirdiği zamanı sınırlayın. Çocuklarınızın kullandığı uygulamaları ve web sitelerini ve online olarak eriştiği bilgileri bilmenin önemini vurgulayan Dr. Seçen, "Çocuklar ekranları kullanırken onlarla etkileşimde bulunun. Televizyon programlarını veya video

oyunlarını birlikte izleyin. Bu şekilde ekran süreleri daha sosyal etkinliklere dönüşür ve içerikleri üzerine konuşma şansı bulursunuz" dedi.

TEKNOLOJİ BİR ÖDÜL OLMAMALI

Çocuk ve Ergen Psikiyatristi Dr. Seçen, "Ekranlar, çocuğunuzu sakinleştirmenin veya sessiz tutmanın kolay bir yolu olabilir, ancak onları medya ile sakinleştirmek kötü bir alışkanlık oluşturur. Çocuklar duygularını nasıl kontrol edeceklerini ve sıkılmayı ekran olmadan nasıl yöneteceklerini öğrenmeli. Çocuklarınıza tükettikleri dijital içeriğin onları nasıl hissettirdiğini sorun. Onlara online gördüklerinin gerçeklik ölçüsü olmadığını hatırlatın, bir doğal görüntüyü paylaşmak için bir kişinin belki de 30 fotoğraf çektiğini anlamalarını sağlayın" dedi.

Çocuk ve Ergen Psikiyatristi Dr. Meryem Seçen

Karabük'te

'Mekanda Sanat Var'

etkinliği tüm hızıyla devam ediyor

Haber: Tuğba Yiğit

Tasarım: Halil Tükenmez

İstanbul'da bir grup genç tarafından başlatılan ve 15-16 ilde aktif olarak sanatsal etkinliklerin düzenlendiği "Mekanda Sanat Var" projesinin Karabük'teki yürütücüsü Hilal Çiçek, projeye dair detaylı bilgiler paylaştı. Ocak ayından bu yana Karabük'te gerçekleştirilen "Mekânda sanat var" etkinliği, İstanbul Medipol Üniversitesi mezunu Hilal Çiçek ve ekibi tarafından yürütülüyor. Gençlere ve çocuklara sanatsal etkinlik alanı sunan, içeriğinde birden fazla atölye bulunduran "Mekânda Sanat Var" etkinliği, her hafta sonu Karabük'te çeşitli kafelerde bilet üzerinden katılımcılarıyla buluşuyor.

"ARKADAŞIM SAYESİNDE BU İŞE BAŞLAMAYI DÜŞÜNDÜM"

Karabük'te gençlerin eğlenebileceği ya da kafa dağıtabileceği çok fazla etkinliğin bulunmadığını söyleyen Çiçek, "Ben de doğma büyüme Karabüklüyüm dolayısıyla ne yapabiliriz diye düşündüm. 'Mekanda Sanat Var' etkinlikleri birçok şehir de vardı. Ankara şubesinin kurucusu benim fakülteden çok yakın arkadaşım. Bana, 'Ben Ankara'da yapıyorum sen

neden Karabük'te yapmıyorsun?' dedi. Bunun üzerine Karabük'te 'Mekanda Sanat Var' etkinlikleri başladı" diyerek projenin Karabük'te nasıl başladığından söz etti.

"BİRÇOK ATÖLYE ETKİNLİĞİMİZ VAR"

Etkinlik içerisinde katılımcılara yardımcı olan eğitmenlerin hepsinin Güzel Sanatlar Fakültesi mezunu olduğunu belirten Çiçek, "Eğitmenlerimizin hepsinin alanında

uzman kişiler olduğunu biliyoruz. Onlarla ve katılımcılarımızla Karabük'te böyle bir projeye imza attığımız için çok mutluyuz" dedi.

Etkinlik kapsamında heykel atölyesi, resim atölyesi, bez çanta boyama atölyesi ve kahve atölyesi çeşitlerinin olduğunu belirten Çiçek, giderek daha da fazla içerik üreteceklerini dile getirdi.

“BİZİM MOTİVASYONUMUZ KATILIMCILARIMIZ”

Etkinliği bir defa deneyimleyen katılımcıların diğer etkinliklere de geldiğini belirten Çiçek, “Bir kere gördüğüm bir katılımcıyı 2-3 defa daha etkinliklerimizde görüyorum,

sosyalleşmek ve keyifli vakit geçirmek için harika bir ortam oluşmuş oluyor. Zaten bu işi yaparken benim ve ekibimin en büyük motivasyonu da budur. Bütün katılımcılarımıza

sizin aracılığınızla da çok teşekkür ediyorum” şeklinde açıklamalarda bulundu.

Şoförler kazançlarının çoğunu mazota veriyor

Karabük'te Safranbolu Şoförler ve Otomobilciler Esnaf Odası Başkanı Mehmet Deniz, 25 yıllık mesleki deneyimiyle Safranbolu Otomobilciler ve Esnaf Odası'nın yaşadığı sorunlar hakkında TİHA Muhabiri Betül Çakır'a konuştu. Deniz, yaptığı

açıklamada akaryakıt zamları ve araçlardaki diğer giderlerin maliyetlerini değerlendirdi. 5302 ve 5661 sayılı Esnaf Kanuna bağlı olarak çalışıyoruz diyerek konuşmasına başlayan Mehmet Deniz, Otomobilciler ve Esnaf Odası için taksi, minibüs, servis

aracı ve kamyonet sahiplerini kayıtlı olmak zorunda oldukları mesleki bir oda olduğunu söyledi. Sonrasında ise Şoförler ve Esnaf Odasının içinde otomobil alım ve satım işi ile ilgilenenlerin de olduğunu belirtti.

"ULAŞIM SEKTÖRÜNDEKİ FİYAT ARTIŞLARININ ANA NEDENİ; AKARYAKITTA Kİ YÜKSELİŞ"

Minübüs fiyatlarına değinen Başkan Deniz, "Minübüs fiyatları fazla değil çünkü temel akaryakıt giderleri, lastik giderleri, yedek parça giderleri, bazılarında yüzde 200 bazılarında ise yüzde 500'e kadar zamlandı. Akaryakıt sektörüne bakıldığında mazotun litre fiyatı 44 TL olurken lastik fiyatları 4-5 katı oldu, yedek parça fiyatları kontrolsüz bir şekilde arttı ve bu böyle sürekli devam ediyor" dedi.

"KDV'DEN ARINDIRILMIŞ YAKIT GEREKİR. BU İŞİN SAĞLIKLI OLANI BUDUR"

Deniz, açıklamasının devamında ise "Bu pahalılığı düzeltilebilmenin tek bir yolu var o da vatandaşın ve işverenlerin mağdur olmaması için yakıtın KDV'den arındırılmış olması gerektiğidir" dedi. Mehmet Deniz, "Bir ticari aracın yıllık gideri 200 bin TL'yi buluyor. Yani bir aracın gideri aylık 15 bin liraya çıkıyor, haliyle bunun da minübüs ücretlerine yansıdığını söyleyerek, ulaşım sektöründe fiyat artışındaki ana nedenin akaryakıttaki yükseliş olduğunu belirtti. Eskiden kazancımızın dörtte birini mazota verirdik diyen Deniz, şimdi ise kazancın yüzde yetmiş mazota veriliyor ifadelerini kullandı.

TÜRKİYE'DE TEKELLEŞME VAR!

Safranbolu Şoförler ve Otomobilciler Esnaf Odası Başkanı Mehmet Deniz, Türkiye'de tekelleşmenin olduğunu belirterek, "Tekelleşmede birkaç firma düğmeye basıyor, ilk açılış elli liraysa yetmiş yapıyor, seksen yapıyor" dedi. Devamında ise tekelleşmede büyük firmaların bir kısmını Sanayi ve Ticaret Bakanlığı alıyor bir kısmını şirket, bir kısmını da buradaki bayi alıyor diyen Deniz, burada küçük işletmecinin ya da taksicilerin etkilendiğini ifade ederek, uluslararası sermayenin bu işe el attığını ve Türkiye'de tekelleşmenin olduğunu söyledi.

"SAFRANBOLU'DA PARK SORUNUNUN HALLOLMASI MÜMKÜN DEĞİL"

Mehmet Deniz, Safranbolu'daki park sorununa da değindi. Deniz, "Safranbolu'da park sorununun hallolması mümkün değil. Bu belediyenin yerel yönetimlerini falan yapacağı bir şey değil. Safranbolu'da sadece 78 plakalı 25 bine yakın özel araç var. Şimdi şehirde müthiş bir araç bolluğu var. Fakat yollarımız 30 senelik. Safranbolu'nun yukarı kesimlerinde yeni imar alanları olduğu için oralarda yollar geniş ancak Safranbolu Kiranköy yolu 1960 senesinde

yapılmış fakat bu yol daha sonra ikiye bölündü, geliş gidiş olarak haliyle yol daraldı. Safranbolu'da Kiranköy'ün olduğu alanda park sorununun hallolması için konutlarının altına otopark olması gerekir. Safranbolu Belediye Başkanı Elif Köse, Safranbolu meydanında bulunan anıtın alt kısmına otopark yapılması için orayı ihaleye açtı. Fakat kimse bu projeye yanaşmadı" dedi. Sonrasında ise bunun nedenini, insanların piyasadan dolayı kendine güvenememesi ve bu sebeple de yapılması düşünülen otoparkın yapılamaması olarak açıkladı

Haber: Betül Çakır
Tasarım: Halil Tükenmez

Haber: Aygül Bulut

Tasarım: Halil Tükenmez

Safranbolu'nun Tarihi Çarşı bölgesinde bulunan "Safran Abla" isimli dükkanın sahibi Mürver Özdoğan, el yapımı ürünleri ile ilgi görmeye devam ederken aynı zamanda safran hakkında detaylı bilgiler veriyor.

Aslen Safranbolulu olan uzun yıllar İstanbul'da yaşayan Özdoğan, doğup büyüdüğü topraklara olan özlemi ve özgün ürünlerini üretmek istediği için tekrar Safranbolu'ya yerleştiğini açıkladı. Safran Ustası, "Kurulu düzenimi bırakıp

yeni bir sayfa açmak benim için zor oldu fakat hedefim karşısında elimden geleni ardıma koymadım" diyerek vermiş olduğu kararın zorluğuna da değindi.

Meşhur safran bitkisini tanıtarak kentin kültürel mirasını yaşatmaya çalışan Safran Abla, aynı zamanda el yapımı reçel, pekmez ve sabunları ile kendi markasını oluşturma yolunda çalışmalarına devam ediyor. Halkın onu ismiyle değil de Safran Abla olarak tanımasının sebebini ise safranı en iyi şekilde

"Safran Abla" Safranbolu safranını tanıtıyor

anlatması ve bu bitki ile özdeşleşmesi olduğunu belirtti. Tek başına işini yürüten Safran Abla bu işi yapmasındaki temel amacın para kazanmaktan ziyade

müşterilerle birebir iletişim kurmak, onlarla içli dışlı olmak ve safran hakkında doğru bilgiler vermek olduğunu vurguladı.

Dükkanı hariç herhangi bir sitede ürünlerini satmadığını belirten Özdoğan, 26 farklı dilde safranın tarihçesi ve faydaları hakkında bilgilendirici el broşürleri hazırladığını dile getirdi. İnsanların safranı doğru şekilde kullanmasını sağlayan Safran

Abla, sadece ürünlerin satıldığı bir yer olmaktan çıkarak safran hakkında tanıtım hizmeti veriyor.

Dükkanın ve ürünlerin yerli halkın yanı sıra turistlerinde ilgi odağında olduğunu açıkladı. Ayrıca şehir

dışında gelen taleplerini geri çevirdiğini belirtirken sebebinin ise tüketicilerin ürünlerine dokunmalarını, kendilerinin seçmelerini ve merak ettikleri soruların cevabını birebir kendisinden öğrenmeleri olduğunu paylaştı.

“SAFRANBOLU SAFRANI, DÜNYADAKİ SAFRANLAR ARASINDA BİRİNCİ”

Safran Abla bitkilerin kraliçesi olarak isimlendirdiği safranın; baharat olarak yemeklerde, çay olarak içeceklerde, tatlılarda, kozmetik gibi farklı alanlarda kullanıldığını açıkladı. Safranın renk verme özelliği ile de ön plana çıktığına değindi.

Bitkinin akciğer rahatsızlıklarında, romatizma, zatürre gibi çeşitli

hastalıkların tedavisinde kullanılması ve şifa gücünün yüksek olması nedeniyle çok tercih edildiğini vurguladı. Mürvet Özdoğan; “Hiçbir bitkide safranda olan şifa yoktur, bir safran teli kendi hacminin yüz bin katı kadar renk ve şifa vermektedir.” dedi.

Safran Ustası, yapmış olduğu açıklamada tutkuyla yapılan işin başarı getireceğine vurgu

yaparken ticaretle uğraşan gençlere ise korkmadan hayata atılmaları gerektiğini ifade etti. Öte yandan; “Her şey gönül vermekle başlar, kim sevdiği işi yaparsa dünya ona cennettir, kim sevmediği işi yaparsa dünya ona cehennemdir.” diyerek kişinin sevdiği işi yapmasının önemine değindi.

Baharın gelmesiyle birlikte doyumsuz bir manzaraya kavuşan Karabük, Yenice Filyos, Zonguldak yolu, seyahat severlere trenle olağanüstü manzaralareşliğinde unutulmaz bir yolculuk deneyimi sunuyor.

Günde 3 kez karşılıklı seferin düzenlendiği Karabük-Zonguldak hattında seyahat eden yolcular, 120 kilometrelik hattın tamamında yeşil doğada ve ormanla iç içe yolculuk yapma imkânı buluyor. Çoğunluğunu doğal ormanların oluşturduğu ve Filyos çayının eşlik ettiği bu hatta, Karadeniz deniz manzarasını izlemek ve Karadeniz doğal gaz sahasını görmek de mümkün oluyor.

Yolculuk sırasında, birçoğunun eski yöntemlerle yapıldığı onlarca tünelden geçen trende seyahat eden yolcular, yol boyunca dik kayalıkları, balta girmemiş ormanları, çeşitli yaban hayvanlarını ve tipik köy evlerini izleme imkânı buluyor. Bu hatta yıllardır makinist olarak görev yapan Hasan Kaya Ünal, bu rotada her gün aynı şevk ve heyecanla görev yaptığını belirterek hattın Türkiye'deki en güzel manzaralardan birini sunduğunu belirtti. Karabük-Zonguldak hattında görev yapan bir başka makinist Ersan Yılmaz ise bu hatta ilk kez yolculuk yapanların manzaraya hayran kaldıklarını dile getirerek, yolculuklarında zaman zaman başta tilki, karaca, ayı, kartal olmak üzere her türlü vahşi hayvanı görme imkânı bulduklarını dile getirdi.

Her gün yüzlerce yolcunun seyahat ettiği hattın, tanıtımının iyi yapılması durumunda yakın gelecekte Türkiye'nin önemli turistik rotaları arasında yer alacağı ve bilhassa doğa severler tarafından en çok tercih edilen noktalardan biri olacağı değerlendiriliyor.

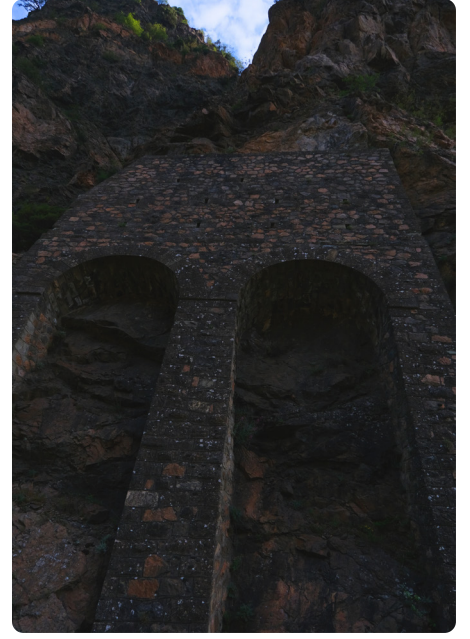
İŞİMİ SEVEREK YAPIYORUM

1996 yılında T.C.D.D'nda güvenlik görevlisi olarak işe başlayan ve 2004 yılında makinistliğe geçiş yapan Adem Ayçiçek, Karabük bölgesinin çok güzel olduğunu, Karabük-Zonguldak tren hattının eşsiz güzellikleriyle dolu olmasını dile getirdi. Her bir detayıyla benzersiz olduğunu söyleyen Ayçiçek, herkesin trenle bu bölgeleri gezmesini, keşfetmesi gerektiğini dile getirdi.

İnsanların demir yollarını tercih etmelerinin en büyük sebebinin konfor olduğunu söyleyen Ayçiçek, "Emniyet sistemleri çok kuvvetli. Ekonomik açıdan da diğer ulaşım araçlarına ithafen oldukça uygun. Demir yollarında seyahat ederken bölgenin tarihi yapıtlarını ve akarsularını görmek, insanı demir yollarını kullanarak seyahate ikna ediyor.

YEŞİLİN MAVİYLE BULUŞMASI

1982 Zonguldak doğumlu 17 yıldır Karabük-Zonguldak tren hattında makinist olarak görev yapan Ersan Yılmaz, kurumun açmış olduğu bir sınav sonucu makinist olduğunu söyledi.

Hat boyu yeni insanların geldiğini dile getiren Yılmaz, "İki yol arkadaşı ile sürekli seyahat halindeyiz. Doğanın büyüleyici güzelliklerini görüyoruz. Tarihî yapıların doğayla bütünleşmesi insanları adeta büyülüyor. Bu açıdan tren seyahatleri oldukça eğlenceli geçiyor" dedi. Her meslek dalı gibi makinistliğin de zor yanları olduğunu vurgulayan Yılmaz, "Mesela yakınınızdan birisi hasta olduğunda veya acil bir durumunuz olduğunda seyahat halindeyken bırakıp gidemiyorsunuz" şeklinde açıklamalarda bulundu.

İnsanlar neden demir yolunu tercih ediyor?

Demir yolları güvenli bir ulaşım aracı. Özellikle Karabük-Zonguldak karayolu, arazinin şartları nedeniyle kazaların çok yüksek oranda olduğu bir yol. Ama demir yolunda kaza olma riski daha az. Kara yoluna göre hem ucuz hem güvenli bir ulaşım aracı.

İnsanların nostalji yaşayabileceği bir hat olan Karabük-Zonguldak hattı 1937 yılında yapıldı. O dönemde Karabük'teki fabrikaları kömürle besleyebilmek için yapılmış bir hat. Tarihteki adı 'Kömür Yolu Hattı' diye geçer. Yeşil ile mavinin birleştiği bir nokta olan bu tren hattında, denizle paralel bir seyahat gerçekleşiyor.

A scenic view of a railway track leading into a tunnel, with a river flowing through a rocky gorge in the background. The track is on the left, leading into a dark tunnel entrance. To the right of the track is a metal guardrail. Beyond the guardrail is a river flowing through a rocky gorge. The river is surrounded by steep, rocky cliffs. In the background, there are green hills and a clear blue sky with some clouds. The text is overlaid on the right side of the image.

**DOYUMSUZ BİR
DEMİR YOLU ROTASI:
KARABÜK-ZONGULDAK HATTI**

Karabük'te 'Oturarak Voleybol' müsabakaları oynanıyor

İlk resmi müsabakaların Karabük'te oynandığı Oturarak Voleybol 1. Lig grup maçları, Yenimahalle Spor Salonu'nda oynanmaya devam ediyor.

Türkiye Voleybol Federasyonu Oturarak Voleybol 1. Lig müsabakalarına katılan 14 takım, Yenimahalle Spor Salonu'nda karşı karşıya geliyor. Oynanan grup maçlarının sonucunda, grubu ilk iki sırada bitiren takımlar sekizli final grubuna katılmaya hak kazanacaklar. Grup müsabakaları, 24 Nisan Çarşamba günü oynanacak karşılaşmalarla son bulacak.

Yeni bir spor dalı olan Oturarak Voleybol branşı, Türkiye Voleybol Federasyonuna bağlandıktan sonra ilk resmi müsabakalarını Karabük'ün ev sahipliğinin

de gerçekleştiriyor. Birçok şehirden gelen takımların mücadelesi sonucu kazanan kulüpler bir üst lige çıkmaya hak kazanacaklar. Oturarak Voleybol Süper Ligi maçlarının ilk devresi ise 9-11 Mayıs tarihleri arasında yine Karabük'te oynanacak. Final etabı sonunda iki takım Süper Lige yükselecek.

TVF Oturarak Voleybol Koordinatörü Onur Hoşnut

TVF Oturarak Voleybol Koordinatörü aynı zamanda Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinde öğretim görevlisi olan Onur Hoşnut, TIHA muhabiri Halil Tükenmez'e açıklamalarda bulundu.

Avrupa Şampiyonası ve Avrupa Gümüş Ligi gibi iki uluslararası turnuvanın teknik koordinasyonunda görev alan Hoşnut, "Oturarak Voleybol sporunun TVF altında organizasyonlarıyla ilgili çalışmalarını yürütüyoruz. Bu turnuva TVF çatısı altındaki ilk resmi müsabaka. Bu yüzden birinci lig, birinci etap maçları için burada bulunuyoruz" dedi.

"İLK RESMİ TURNUVA"

Bugün oynanan karşılaşmalara baktığımızda takımlar arasındaki rekabet daha da yükseldi. Oyuncuların performanslarında da bir artış var. Tabii bunun sebebi aslında açık. Şimdi bizim sporumuzda diğer deplasman liglerinde olduğu gibi sürekli her hafta ve yoğun bir periyotla maç yapılamıyor maalesef. Uzun bir aradan sonra geçtiğimiz sene yaz aylarından bu yana oyuncular maç yapamadı. Bir antrenman yapıyorlardı ve bu dediğim gibi düzenlenen ilk resmi turnuva. Çünkü maçlar

o anlamda biraz daha hazırlık maçları gibi oldu. Burada ilk defa sahaya çıkan sporcularımız, bu sporla yeni tanışan arkadaşlarımız var. Bugün aslında onların gerçek performanslarını yavaş yavaş sergilemeye başladıkları gördük. Tabii rekabet arttıkça maçların kalitesi de yükseldi. Bugün biten beş setlik maç gibi mücadelenin yüksek olduğu maçları görmekten çok mutluyuz.

Hoşnut yaptığı açıklamalarda, "Bu spor aslında ülkemizde on yıla yaklaşan bir süre zarfında oynanıyor. Tabii genel olarak Oturarak Voleybol sporunun tarihi çerçevesini düşündüğümüzde, bu yeni sayılabilecek bir spor dalı. Bilinirlik anlamında biraz sıkıntılarımız var. Biz de buradaki arkadaşlarımızla zaman zaman sohbet ediyoruz. En büyük amacımız bu sporun ülkemizin her ilinde oynanabilir hale gelmesi. Çünkü ülkemizde hatırı sayılır sayıda özel ortopedik engelli vatandaşımız var. Bu insanların spora kazandırılması ve onların hem sosyalleşme hem sağlıkları açısından bir rehabilitasyon hem de bir kaynaşma aracına dönüşmesi çok önemli. Dolayısıyla TVF, özellikle başkanımız Mehmet Akif Üstündağ'ın da bu konuda bir vizyonu var. Biz bunu her ile taşımak istiyoruz ve her ilimizdeki sporcuları buraya kazandırmak istiyoruz. Bunu sadece engelli sporcularımızla kısıtlı olarak da düşünmeyelim. Burada mesela engelsiz sporcularımız veya az engelli diyerek sınıflandırdı-

ğımız sporcularımız da var. Onların da ister doğrudan müsabakada yer almak, ister hobi amaçlı olmak için bu sporun içinde olmaları çok önemli.

Oturarak Voleybol sporunu yaygınlaştırmamızın ve her ilde bu sporun faaliyetinin gerçekleştirilebilmesini sağlamanın en büyük arzuları olduğunu söyleyen Hoşnut, "Umarız kısa süre içerisinde bu sporun tanınırlığını ülkemizde artıracaktır. Daha çok vatandaşımızı bu spora çekeceğiz. Burada özellikle bir vurgu yapmak istiyorum. Maalesef yaşadığımız deprem sürecini söyleyebilirim. Hatırı sayılır ölçüde, özellikle uzuv kaybına uğramış vatandaşlarımız var. Bunların bir kısmı geçmişte faal sporcu. Bir kısmı da değil ama en azından bundan sonra bir engelli spor dalıyla ve bizim konumuz olan Oturarak Voleybol sporuyla uğraşmalarını ve bu sayede sosyal ve sportif hayatın içinde bulunmalarını da istiyoruz, arzuluyoruz" şeklinde açıklamalarda bulundu.

Yenimahalle Spor Salonu'nda oynanan karşılaşmaların sonunda maçları yöneten hakemlerden Esin Avşar Uçar, Oturarak Voleybol sporuna ilişkin açıklamalarda bulundu.

Uçar yaptığı açıklamada, "Bugün Oturarak Voleybol turnuvasının birinci etap maçlarını yönettik. Tabii seviye olarak biraz Süper Lig'e nazaran daha az seviyede ama çok

keyifli. Bugün çok çekişmeli maçlara şahit olduk. Tabii ilerleyen zamanlarda bu çekişmeli maç sayıları daha da artacak" ifadelerini kullandı.

"OTURARAK VOLEYBOL MÜSABAKALARININ TÜRKİYE VOLEYBOL FEDERASYONUNA BAĞLANMIŞ OLMASI BÜYÜK BİR AVANTAJ"

Oturarak voleybol aslında yeni bir spor değil. Çok eskiden var olan bir branş ama bizim amacımız burada şu anda bunu daha da geniş kitlelere yaymak. Daha çok illerde, daha çok takımlar çıkması çabası içerisindeyiz. Tabii çok yakın zamanda Türkiye Voleybol Federasyonuna bağlanmış olması çok büyük bir avantaj. Onur Hocamızın sayesinde, daha geniş kitlelere ulaşacağına eminiz. Daha çok başarılar getireceğiz. Avrupa Dünya Şampiyonası'nda olduğu gibi oturarak voleybolda da bundan sonraki zamanlarda daha çok başarılarla Türkiye'ye dönmüş olacağız.

Savaş Muhabiri Yasin Erdem: 'İki kez ölümden döndüm'

Karabük İhlas Haber Ajansı Bölge Müdürü Yasin Erdem, mesleğinin detaylarını, zorluklarını, yaptığı yurt dışı görevlerinde edindiği tecrübelerden ve yaşadığı zorluklardan bahsetti. Kariyerinin bir bölümünde savaş muhabirliği yapan Erdem, TİHA muhabiri Emin Şengül'ün sorularını yanıtladı.

"GAZETECİ OLMAK ÇOCUK- LUK HAYALİMDİ"

Ajans muhabirliği hakkında bilgi verir misiniz? Size kazandırdıklarını bizimle paylaşır mısınız?

Ajans muhabirliği, bir gazete ya da televizyon muhabirliğinden biraz daha farklı. Çünkü ajans muhabirleri hem yerel, hem ana yayın akımını

besleyen haberler üretir. Her ilde televizyon kanallarının muhabir bulundurması zor olduğundan ajans muhabirliğine ihtiyaç duyulmuştur. Tabii ajans muhabirliği bu noktada meşakkatli ve yorucu bir meslek hâline dönüşüyor. Çünkü çalışma süresi bağlamında iş yoğunluğu oluyor. Mesai mefhumu olmuyor. Özellikle hem ana akım, hem yerel bazdaki gazete, radyo, televizyon ve dergi gibi iletişim

araçlarını besleyen faktör ajanslardır. Bu bağlamda ajans muhabirliğinin önemi artmaktadır. Mesleğin bana kazandırdıklarına gelecek olursak, özellikle büyük bir ajansta görev yapmak benim için en büyük kazanımlardan bir tanesi. Gazeteci olmak, bunu başarmak çocukluk hayalimdi. Heves ve arzum beni, bu mesleğin en üst rütbesi olarak gördüğüm savaş muhabirliğine kadar yükseltti.

“FOTOĞRAF VE BAŞLIK HABERİ OKUTUR”

Ajans muhabiri hangi özelliklere sahip olmalıdır?

Ajans muhabiri her konuya vâkıf olmalı. Spora, ekonomiye gerekirse polis ve adliye işleri gibi asayiş olaylarına... yani ajans muhabiri birçok alana hâkim olmalıdır. Bir muhabirin araştırmacı muhabir olma özelliği, genelde adliye ve polis olaylarında ortaya çıkar. Bu unsurların yanında fotoğraf çekim tekniklerini ve haber yazmasını iyi bilmesi gerekiyor. Zira haberlerin en önemli unsurlarından bir tanesi fotoğraf ve başlıktır. Fotoğraf ve başlık haberi okutur.

“KENDİMİZİ YENİLİYORUZ, YENİLEYEREK DE AYAKTA KALİYORUZ”

Teknolojinin gelişimi Ajans muhabirliğinde değişikliğe neden oldu mu?

Bu işin zevki önceden daha iyiydi. Çünkü bir heyecan oluyordu. İnternetin çok nadir olduğu yerler vardı. Çok büyük olaylarda data kullanıyorduk. Ya telekom üzerinden ya da PTT üzerinden yapıyorduk. Ya da taksi tutup en yakın datanın olduğu yere gidiyorduk. Fotoğraf çekiyorduk, sabah fotoğrafının önünde dükkanın açılmasını bekliyorduk. Cihazın ısınıp fotoğraf yapıp Skyner'dan taranıp onu ulaştırmanın yollarını arıyorduk. İnternete bağlanmak için dakikalarca uğraşırdık. Ama günümüzde android cihazların çıkması ve teknolojinin gelişmesi birçok şeyi hızlandırdı. Günümüzde cep telefonu ile anında bir olayı çekebiliyoruz, o olayı anında sosyal medyadan paylaşabiliyoruz. Ta-

bii gelişen teknolojiye de mecbur ayak uydurmak zorunda kalıyoruz. Bu durumda biz de kendimizi yeniliyoruz ve yenileyerek de ayakta kalmayı başarıyoruz. Teknolojiye ne kadar ayak uydurursak o kadar getirilerinden yararlanıyoruz.

Mesleğinizde zorlandığınız durumlar oldu mu?

Tabii ki zorlandığım durumlar oldu. Özellikle savaş alanında ve çatışma bölgesinde sıkıntı yaşadığım oldu. Ya da Türkiye’de herhangi bir olayda saldırıya uğrayabiliyoruz. Kovalıyorlar, peşimize düşüyorlar, tehdit edilebiliyoruz.

“SURIYE’DE ARAPÇA ÖĞRENDİM”

Muhabir olduktan sonra hayatınızda değişiklikler oldu mu?

Bu meslek sayesinde yurt dışında görev yapma, farklı ülkeleri görme ve farklı kültürler tanıma fırsatım oldu. Sadece Orta Doğu ve Afrika değil, Avrupa’da da yer aldım. Gerek gezi olsun, gerekse farklı programlarda olsun, Avrupa’yı da görme şansım oldu. Bir gazeteci, başka bir ülkede uzun bir süre kaldığı zaman olayları anlaması için o ülkenin dilini bilmek zorunda kalıyor. Bu zorunluluktan dolayı Suriye’de Arapça öğrendim. Bu işi yapmak isteyen öğrencilere de anlatmak istediğim tam olarak bu. En az bir dil bilmeleri lazım. Bunun için gidebiliyorlarsa yurt dışı desteklemesinden dolayı başlayan bir kıvılcımla, tüm ülkeye yayılan Arap-Kürt çatışması başlamıştı. Tabii o çatışmaların arasına girmek, can güvenliğinin olmaması... böyle bir durumda rahat hareket edemiyor, kafamıza göre iş yapamıyorduk. Bir yere gitmek için Enformasyon Bakanlığından izin almak

zorundaydık. Ardından Irak’a gittim. Irak tamamen bir savaş ülkesi. Amerikan Savaşı var. Orada her şey daha farklı.

“İKİ KEZ ÖLÜMDEN DÖNDÜM”

Şans eseri Irak’ta iki kez patlamadan kurtuldum. İki kez ölümden döndüm. Allah’ın hikmeti. Bir yere gitmek istediğimiz zaman yerde mayın ya da patlayıcı var mı bilmiyorduk. Türkiye’de bazı terör olaylarına şahit oluyoruz. Ama savaş tamamen farklı. Çünkü ülkeler arası olan bir şey. Yani sivil de ölüyor, gazeteci de ölüyor. Bugün Filistin’de, İsrail’in yaptığı saldırılarda şu ana kadar çok sayıda gazeteci öldürüldü. Zor bir meslek aslında. Ama bu mesleği yaparken bir taraftan da kamu vicdanı taşıyorsun. Yani orada yaşananları kamuya, dünyaya aktarmaya çalışıyorsun. Zor günler oldu. Bu bahsettiğim olaylar yaklaşık yirmi sene önce oldu. O günkü şartlarla bugünkü şartlar farklı. Bir savaş bölgesinde görev yapmak hakikaten zor. Afrika’da ayrı bir zorluk vardı. Orada farklı bölgeler vardı. Bir yere ulaşmak için iki ayrı hükümetten izin almak zorundaydık. Aynı devlet içerisinde iki ayrı hükümet tarzı bir durum vardı. Mesela Sudan’da görev yaptım. Darfur’a gideceksem hem Sudan hükümetinden hem de Darfur’daki özerk bölgeden izin almak gerekiyordu.

“SADDAM HARIÇ BÜTÜN MÜSLÜMAN COĞRAFYASI LİDERLERİNİ GÖRDÜM”

Yurt dışı görevi yaptığım zaman şimdiki cumhurbaşkanımız başbakandı. Arap Birliği, zirvesine gelmişti. Bu vesileyle Arap liderlerini orada görme şansım oldu. Saddam hariç bütün Müslüman coğrafyasının liderlerini gördüm. Karabük gibi bir yerden çıkıp böyle büyük bir organizasyonda gazetecilik yapmak benim için ayrı bir kazanımdı.

Haber: Emin Şengül

Tasarım: Halil Tükenmez

Sporda yeni bir ekol: Crossfit

Crossfit sporcusu Mücahit Furkan Şengül, her yıl üye sayısını ve tanınırlığını artıran crossfit sporu, sahibi olduğu Cross Hangar Salonu ve özgeçmişiyile ilgili TİHA muhabiri Emin Şengül'e konuştu.

Kariyerine futbolculukla başlayan ve çeşitli spor dallarında faaliyet gösteren, en sonunda Kocaeli Körfez'de Crossfit salonu açan Mücahit Furkan Şengül, edindiği tecrübe ve başarılarla kendini sporculuğunda ve antrenörlüğünde kanıtlamış genç bir girişimci...

Haber: Emin Şengül
Tasarım: Halil Tükenmez

Özgeçmişiniz ve spora olan ilginizden bahsedebilir misiniz?

Kendimi bildim bileli spor hayatımın merkezinde. 8 yaşında kendi halı sahamızda futbola başladım. Yaklaşık 16 yıl lisanslı futbol oynadım. Üniversite 3'üncü sınıfta fitness ve crossfitle uğraşmaya başladım. Futbolculuğumun son sezonunda, çapraz bağlarım koptuktan sonra kendimi öğretmenliğe ve antrenörlüğe adanmış buldum. Futbol kariyerim bittikten sonra fonksiyonel fitness ve crossfitle ilgilenmeye başladım. Kocaeli Körfez'de birkaç eksik bulduğum noktalar vardı. Bu noktaları kendim

gidermek istedim. Körfez'de Cross Hangar (crossfit) salonunu açtım.

ÇAPRAZ BAĞLAR KOPUNCA SPOR KARIYERİ BİTMİYOR

Çapraz bağlarınızın kopmasından bahsettiniz. Bu durumun size etkisi ne oldu?

Bağlarımın kopması zorlu bir süreçti. Bu durumda kendime bakmam ve doktorumun verdiği gerekli telkinleri yerine getirmem gerekiyordu. Nitekim öyle de oldu. İyi tedavi gördüm ve

bacağımı güçlendirdim. Aslında futbola devam edebilirdim. Ama crossfitte de aynı başarıyı gösterebilmem için uğraşmam gerektiğini hissettim. Bundan dolayı futbola devam etmedim. Hem baba mesleği olan esnaflığa, hem de crossfite ağırlık verdim.

Neden Cross Hangar?

Cross Hangar'ı fonksiyonel fitness, özel ders ve spor salonu olarak düşünebilirsiniz. Biz burada insanlar sağlıklı yaşasın, herhangi bir sağlık problemi çekmesin ve aynı zamanda stres atmaya, eğlenmeye gelsinler diye böyle bir yer yaptık. Crossfit salonu yani fonksiyonel fitness salonu yapmamızdaki temel amaç da günlük hayatımızdaki işlerin temposunu antrenörlerle birlikte burada uyarlamak. Bizim amacımız sağlık olduğu için minimum iki hocayla çalışıyoruz. Grup derslerimiz oluyor. İnsanlar sağlıklı, fit ve güçlü bir vücuda sahip olsunlar istiyoruz. Üyelerin keyif almasını sağlıyoruz. Bu yüzden antrenmanı farklı bir boyuta taşıyoruz. Hem eğleniyoruz hem sağlıklı

olmak için antrenmanlar yapıyoruz. Biz istiyoruz ki insanlar hastanelere fiziksel bir rahatsızlıktan dolayı gitmesin. Bu rahatsızlıkları minimuma indirmek istiyoruz. Güzel ter atıyoruz. Tüm kas gruplarını tek tek çalıştırıyoruz ki herhangi bir boyun, bel, omurga ve diz ağrısı çekmesinler.

Spor felsefeniz nedir?

Ben sporda disiplin, irade, devamlılık ve salonumda en önemli olan aile kavramının olması gerektiğini düşünüyorum. Üyelerime bu kavramları aşılamaya çalışıyorum. Hemen hemen çoğunda başarılı olduk. İnsanlar Cross Hangar'ı çok sevdi. Aile olayını benimsedikten sonra herkes keyif alarak geliyor. Hatta kapalı olduğumuz dönemlerde üyeler çok özlüyor. Cross Hangar'ı açmadan önce çok araştırma yaptık. Yurt içi, yurt dışı spor salonlarını gezdik. Hepsinden minik minik detaylar aldık. Bu detayları harmanlayıp Cross Hangar'ı oluşturduk. Üyelerle iletişimimiz çok güzel. Yürüyüşler, spor faaliyetleri, yemek programları eğlenme faaliyetleri gibi salon harici etkinlikler düzenliyo-

ruz. İnsanlar bunlardan keyif alıyor.

Şu anki bireysel çalışmalarınızdan bahseder misiniz?

Şu anda hem baba mesleği olan esnaflığı devam ettiriyorum hem de Cross Hangar'ı işletiyorum. Bunun yanında senede 3 defa crossfit yarışmalarımız oluyor. Mümkün oldukça crossfit yarışmalarına katılıyorum. Ön eleme ile alınan crossfit yarışmaları tempolu ve ağır geçiyor. Bu üç etken iş hayatımda yoğunluğa neden oluyor. Sağlıklı beslenme ve uyku düzeni ile bu yoğun tempoyu idare edebiliyorum.

CrossFit'in Türk sporunda yeri nedir?

Crossfit Türkiye'de yavaş yavaş rağbet görmeye başlayan bir spor. Son 10-15 yıldır ülkemize girdi. Son yıllarda talebi çok arttı. Rağbet gördüğü için Kocaeli'ye getirdik. Türkiye'de yaklaşık 100 tane crossfit salonu bulunuyor. Biz de onlardan biriyiz. Körfez halkına fonksiyonel fitnessı aşılamaya çalışıyoruz.

Karabük'ten dünyaya açılan şampiyonluk:

Kick Boks arenasında Karabük'ün izleri

Haber: Hüseyin Resul Şimşek

Karabük Safranbolu'nun köklü bir spor geleceğine sahip eski kick boks şampiyonu olan Sadık Özköseoğlu, Almanya'nın Frankfurt kentinde düzenlenen prestijli Kick Boks Turnuvası'nda büyük bir başarı elde etti. Bu turnuvada mücadele ederek Avrupa Şampiyonu unvanını kazandı. Ayrıca, spor kariyerindeki bir diğer önemli başarısı ise 16 Eylül 2017 tarihinde Antalya'nın Alanya ilçesinde düzenlenen Uluslararası Muay Thai Şampiyonlar Galası'nda WCO Intercontinental Kıtalararası şampiyonu olarak altın madalya kazanmasıydı. Sadık Özköseoğlu, sadece bir sporcu değil aynı zamanda Safranbolu'daki Muay Thai Academy Fitness Gençlik Spor

Kulübü'nün de sahibidir. Spor kariyerinde elde ettiği başarılarla adından söz ettiren Özköseoğlu, geçmişini ve gelecekwvlu dönemlerinden birinin 2017-2018 yılları olduğunu vurguladı. Bu dönemde birçok sakatlık yaşadığını belirtti ve özellikle Avrupa'da Belçika kıta şampiyonu olduğu maçta kaşının yarılması ve kolunun kırılması gibi ciddi yaralanmaları atlattığını dile getirdi. Bu başarılarla dolu spor kariyeri, Sadık Özköseoğlu'nun sadece bir sporcu olarak değil, aynı zamanda bir mücadeleci ve dirençli bir karakter olarak da tanınmasını sağladı. Kendisi, gelecekte de spor dünyasında yeni başarılar elde etmeyi ve genç sporculara ilham olmayı hedefliyor.

2012 yılında Amsterdam'da bir maçta kazandığını anlatan Özköseoğlu, rakibini nakavt ettikten sonra antrenörünün ona "Demir Yumruk" lakabını verdiğini ve o günden sonra bu lakabın kendisiyle özdeşleştiğini belirtti. Özköseoğlu, 2013 yılında Türkiye'ye döndükten sonra Safranbolu'da kendi spor salonunu açarak spor hayatına burada devam ettiğini ifade etti. Spor salonunun kuruluş sürecine dair detayları paylaşan Özköseoğlu, gençlere ve sporla ilgilenen herkese bu alanda katkı sağlamayı amaçladığını söyledi.

Ayrıca, yarışmalara aktif olarak katılmasa da her zaman bir yarışmaya katılacakmış gibi hazırlıklı olduğunu vurgulayan Özköseoğlu, antrenmanlarını ve disiplini hiçbir zaman aksatmadığını belirtti. Spor yapmanın kendisi için bir yaşam biçimi olduğunu söyleyen Özköseoğlu, sporun hem fiziksel hem de zihinsel sağlığına olan katkılarına değindi. Özköseoğlu, özellikle genç nesillerin spora yönlendirilmesinin önemine dikkat çekerek, kendi spor salonunda gençlerin yeteneklerini geliştirmeleri ve spor ahlakını kazanmaları için çalıştığını ifade etti.

KITALARARASI ŞAMPİYON

ÖZKÖSEOĞLU'NUN GELECEK HEDEFLERİ VE SPORA YAKLAŞIMI

Özköseoglu, spor dünyasında önemli başarılarla imza atmış bir isim olarak, gelecekte birkaç başarılı sporcu daha yetiştirmeyi hedeflediğini vurguladı. Sporun sadece fiziksel değil, aynı zamanda zihinsel ve sosyal gelişim açısından da büyük önem taşıdığını belirten Özköseoglu, bu konuda ailelerin destekleyici bir rol üstlenmesinin gerekliliğine dikkat çekti. Ailelerin, çocuklarını spora yönlendirmelerinin ve onlara gerekli motivasyonu sağlamalarının, gençlerin spor hayatında daha başarılı olmalarına yardımcı olacağını ifade etti.

SPORDA YAŞ SINIRI YOK: ÖZKÖSEOĞLU'NUN GENÇLERE SESLENİŞİ

Gençlere seslenen Özköseoglu, sporun yaşının olmadığını ve herkesin kendisini farklı spor dallarında denemesi gerektiğini belirtti. "Kendinizi hangi spor dalında rahat hissediyorsanız, o spora yönelmeniz ve bu alanda kendinizi geliştirmeniz çok önemli," diyen Özköseoglu, sporun disiplin, özveri ve kararlılık gerektiren bir alan olduğunu hatırlattı.

SPORUN ÖTESİNDE ORTAM: ÖZKÖSEOĞLU'NUN SPOR SALONU PERSPEKTİFİ

Spor salonunun sadece bir antrenman yeri olmadığını, aynı zamanda gençlerin sosyalleşebileceği, kendilerini geliştirebileceği ve hayat boyu sürecek dostluklar kurabileceği bir ortam olduğunu dile getirdi.

SPORUN POZİTİF ETKİLERİ: ÖZKÖSEOĞLU'NUN VURGULARI VE MESAJI

Son olarak, sporun insan hayatındaki pozitif etkilerinden bahseden Özköseoglu, düzenli spor yapmanın hem fiziksel hem de mental sağlığı güçlendirdiğini, aynı zamanda bireylerin kendine olan güvenini artırdığını ifade etti. Tüm bu nedenlerle, sporun günlük yaşamın bir parçası haline getirilmesinin önemini vurguladı ve gençlere bu konuda cesaretlendiren bir mesaj verdi.

ASD Eflanispor **Play-Out** karşılaşmasında uzatmalarda galip geldi

Bölgesel Amatör Lig (BAL) Play-Out Baraj müsabakası 19 Mayıs Pazar günü Safranboluspor ve Eflanispor arasında Dr. Necmettin Şeyhoğlu Stadyumu'nda oynandı.

Karşılaşmayı ASD Eflanispor uzatmalarda 0-2 kazanarak bir üst lige çıkmayı başardı. Safranboluspor ise müsabakayı kaybederek Yerel Amatör Lig'e düştü.

Bölgesel Amatör Lig'de bir üst lige çıkma mücadelesi (Play-Out) 19 Ma-

yıs Perşembe günü Karabük İdman Yurdu'nun stadı olan Dr.Necmettin Şeyhoğlu Stadyumu'nda oynandı. Saat 16.00'da başlayan müsabakada kartlar havada uçtu. Bol temaslı geçen oyunda 90 dakika boyunca gol sesi çıkmadı ve maç uzatmalara gitti. Uzatmaların ilk yarısında, 100'üncü

dakikada Eflanispor adına Furkan Taşoğlu topu filelerle buluşturmayı başardı. Golün ardından Safranboluspor teknik direktörü Cihat Taşçı, yoğun itirazdan kırmızı kart görek soyunma odasına gönderildi.

Haber: Tolunay Ünay
Tasarım: Halil Tükenmez

114'üncü dakikada Eflani spor yedek kulübesinden gelen sert itiraz sonrasında bu sefer yedek kulübesine kırmızı kart gösterildi. Maçın 117'nci dakikasında Ousmane Fall Eflani spor'un 2'nci golünü tabelaya yaz-

dırdı ve maçın sonucunu da belirlemiş oldu. 119'uncu dakikada ise yine Saffranboluspor'dan Samet Ünver kırmızı kartla oyundan ihraç edildi ve Saffranboluspor maçı 10 kişi tamamladı.

Her iki takımın da taraftarları maça yoğun ilgi gösterdi ve takımlarını 120 dakika boyunca destekledi. Baraj maçının kazananı 1.Bölgesel Lig A Grubu Lig'iinden ASD Eflani spor oldu.

Unutulmaya yüz tutmuş meslek: SEPET

çilik

Safranbolu'da unutulmaya yüz tutmuş zanaat olan sepetçilik mesleğinin tekrar hayat bulabilmesi için çalışmalar yapan Bilal Belder, yazdığı yazılar ve çektiği videolar ile bu kültürün yok olup gitmemesi için uğraş veriyor.

İnsanoğlu varlığından itibaren ihtiyaçlarını karşılamak için çeşitli araç gereçler geliştirdi. Çevresinde bulunan malzemelerle imkanlar dahilinde giysilerini, beslenme ihtiyaçlarını hayvanlardan, hayatlarına kolaylık sağlamak için ise doğada bulunan ekipmanlardan yararlandı. İnsanlar yaşadıkları bölgede bulunan ağaçların dallarından yaptığı çeşitli sepetler sayesinde, eşyalarını bir yere taşırken kolaylık edindi. Farklı coğrafyalarda farklı ağaç ve bitkilerin yetişmesi ile sepet yapımında kullanılan malzemeler ve yapım şekilleri benzerlik gösterse de geçmişten bugüne sepetçilik mesleği aynı yöntem ve doğallığıyla günümüze kadar ulaştı. Ülkemizde daha çok tarım faaliyetlerinde kullanılan sepet ve seleler, günümüzde halen kullanılmakta ve sepetçilik mesleği, 2013 yılında Somut Olmayan Kültürel

Miras Ulusal Envanteri'nde yerini aldı. Karabük'te mobilya öğretmenliği yapan Bilal Belder, Safranbolu'nun unutulmaya yüz tutmuş zanaatı olan sepetçilik mesleğinin tarihin tozlu sayfalarına karışmaması, unutulup gitmemesi için çeşitli çalışmalar yapıyor. Safranbolu bölgesinin kültürünü korumak için araştırmalar yaptığını ve öğrencilerine de sepet yapmayı öğrettiğini dile getiren Belder, coğrafyayı bilen kişilerle Safranbolu'yu keşfetmenin oldukça eğlenceli olduğunu söyledi. Kendi tanımıyla Safranbolu sevdalısı Belder, ayak basmadığı yerleri gidip görmeye çalıştığını belirtti. Gittiği yerlerde kamp yaparak o bölgenin coğrafyasını daha detaylı bir şekilde inceleyen Belder, öğrendiği değerli bilgileri başkalarına aktararak bölgenin kültürünün unutulmamasını istiyor.

Haber & Tasarım: Halil Tükenmez

Safranbolu'da sepetçilik mesleğinin ortaya çıkışını, insanların neden sepet yapmak ihtiyacında olduğundan bahsedermisiniz?

Sepetçilik mesleğinin Safranbolu'ya bağlı Sine Köyü, Müstekler (Meslekler) mahallesi sakinlerinin eskiden kağı arabası yapımıyla sepetçilik mesleğiyle ilgilendiğini söyleyen Bilal Belder, bu mesleğin köydeki herkestarafındanyapılması ve nesilden nesile aktarıldığını vurguladı. Belder, daha çok tarla işlerinde çalışan insanların boş zamanlarını değerlendirmek için yabancı fındık ağacından sepet yaptığını ve yaptıkları sepetleri Safranbolu'nun pazarında satıp gelir kaynağı sağladıklarını söyledi.

BİR SEPET İÇİN BİR ÇAKI YETERLİ

Yabancı fındık ağacının dalından sepet nasıl yapılıyor?

Küçük el sepeti yapabilmek için ortalama beş boy yabancı fındık dalı ve çakı bıçağı yeterli olduğunu söyleyen Belder, "İlk olarak çakı bıçağı yardımıyla fındık ağacının sert kısmından 2 mm kertik yapılır. Kertik dizde esnetilir ve dalların bükülmesiyle uzun ince şeritler çıkartılır. Çıkartılan uzun şeritler sepetin şekline göre dizin üstünde çakı yardımıyla düzeltilir. Bu şeritlerden ilk önce sepetin direk kısmı dediğimiz yeri yapılır. Sepetin dibini örmek için 8 adet uzun şeridi, her biri birbirinin üzerine gelecek şekilde yerleştirilir. Daha sonra kenarda kalan direkler yu-

kariya doğru bükülür ve etrafı dallarla çevrilerek yukarıya doğru sarılır. En sonda ise sepetin kulpu esnek kalın fındık dalından yapılır ve sepet kullanıma hazır hâle gelir. Sepet birkaç gün sonra kurumasından dolayı daha da sertleşir ve dayanıklı olur.

Sepetin yapım aşamasında önemli noktalar nelerdir?

Sepet yapımında daha çok yabancı fındık ağaçlarının kullanıldığını dile getiren Belder, "Yabancı fındığın meyve vermemesi, sağlam ve esnek olması nedeniyle insanlar bu

ağacı seçmiş" dedi. Belder, fındık ağacının yaklaşık 3 yaşında olması, daha küçük yaşta olan ağaçların dallarından sepet yapmanın uygun olmayacağını vurguladı. Fındık ağacından sepet yaparken el becerisinin iyi olmasına da değinen Belder, çakı kullanmanın marifet gerektirdiğini belirtti. Güç uygulayıp dallara şekil vermenin oldukça zahmetli olduğunu dile getiren Belder, sepet yapmak için uzun bir süre deneme yapmak gerektiğinden bahsetti. Belder yaptığı açıklamada, "Kesilen çubuklardan direk (sepeti oluşturan ana parçalar) yaparken dallar her zaman tek sayı şeklinde yerleştirilmeli. Aksi taktirde dalın bir ucu boşta kalıyor ve sepet tam olarak şekil almıyor" dedi. Sepetin yapım sırasının da oldukça önemli olduğunu vurgulayan Belder, "Sepet yaparken her zaman alt tabaka önce yapılır. Sonrasında direklere,

yukarıya doğru şekil verilir. Şekil verdikten sonra artık dalların etrafından dış kabuk yapılır. Tabii tüm bunları yaparken dalları iyice gerdirip sepet daha sıkı hâle getirilir. Sepet ne kadar sıkı olursa dayanıklılığı da bir o kadar artar.

Sepetçilik mesleği unutulmuş kültürlerden bir tanesi. Kaybolan kültürler için neler söyersiniz?

Kültürel çalışmalarla, fotoğraflarla, belgesellerle, yazılarla, sempozyumlarla kültürel değerleri anlatacağız. Bu değerleri canlandırmak bile kültürel değerlere atıfta bulunacağız. Bu sayede insanların aklında kalmasını hedeflemeliyiz. Kaymakamlar, belediyeler turizm haftalarında çalışmalar yapıyorlar. Umarım hiçbir kültür unutulmaya mahkum edilmez. Çünkü insanoğlu özünden ne kadar uzaklaşırsa kendisine de bir o kadar yabancılaşır. Sepetçilik mesleği gibi unutulmaya yüz tutmuş zanaatlerin yok olup gitmesini engellemek gençlerin elinde. Onlar bu değerlere sahip çıkarak kültürlerini yaşatmalı. Kültür, bir bölgenin imzasıdır.

Karabük Üniversitesinde Sosyalfest heyecanı yaşandı

Türkiye’de ilk Ulusal ve Uluslararası Sosyal Bilimler Festivali Sosyalfest Karabük Üniversitesinde gerçekleşti.

Bir ilke imza atan Karabük Üniversitesi “Türkiye Yüzyılı için harekete geç, Sosyalfest ile gelişime öncülük et” sloganıyla, gençliğin ve bilimin gücünü birleştirmeyi hedefleyerek insan ve toplum merkezli sorunlara yenilikçi çözümler geliştirilmesini amaçladı. Bu bağlamda ortaokul, lise ve üniversite öğrencilerinin katılım sağladığı Sosyalfest, toplumun şimdiki ve gelecekteki sorunlarını ele alarak, sosyal model tasarım yarışmaları ile yenilikçi sosyal modeller üretmeyi hedefledi.

Karabük Üniversitesi öğretim elemanlarından Doç. Dr. Zeynep Özcan’ın başkanlığında yürütülen Sosyalfest atölye çalışmaları komisyonu üyelerin-

den Dr. Öğretim Üyesi Elif Gizem Karaoğlu Kirenli, Sosyalfest hakkında TİHA muhabirine konuştu. “Sosyalfest’e ilk olarak Karabük Üniversitesi’nin Ev Sahipliği Yapması Bence Çok Özel”

Kirenli konuşmasında: “Sosyalfest yani Sosyal Bilimler Festivali Karabük Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Fatih Kırışık hocamızın uzun süredir üzerinde düşündüğü, çalıştığı bir tasarı. Sosyal bilimler temelli yürütülen bir festivalin ilk kez Karabük Üniversitesi ev sahipliğinde gerçekleştirilmesi hem üniversitemiz hem de Karabük için çok önemli bir hadise” dedi.

“3 BİN 783 BAŞVURU YAPILDI”

Türkiye'nin ilk Sosyal Bilimler Festivali Sosyal-fest'e toplam 3 bin 783 kişinin başvuru yaptığını belirten Kirenli, öğrencilerin büyük bir ilgi göstererek sosyal model önerileri sunduğunu söyledi.

“50 ATÖLYEDEN OLUŞAN GELİŞİM ALANI VAR”

Dr. Öğretim Üyesi Elif Gizem Karaoğlu Kirenli, Sosyal-fest dahilinde 50 atölyenin kurulduğunu bu atölyelerin İslami İlimler Fakültesinde 25'i cumartesi 25'inin ise pazar günü düzenleneceğini belirtti. Fakülteler,

kurum ve kuruluşların da sahada stant açacağı; bunun yanı sıra sahada sportif, kültürel, sanatsal etkinliklerin de yapılacağını ve bu yönleriyle Sosyal Bilimler Festivalinin çok kapsamlı bir festival olacağını söyledi.

“TOPLAM 700 BİN TL'LİK ÖDÜL VERİLECEK”

Kirenli, Sosyal-fest'in önemli bir sosyal model yarışması olduğunu, yazdıkları sosyal model önerileriyle finale kalan öğrencilerin heyecanla beklediklerini belirtti. Yarışma sonunda birinciye 25 bin TL, ikinciye 15 bin TL, üçüncüye 10 bin TL olmak üzere toplam 700 bin TL'lik ödül verilecek dedi.

Kirenli konuşmasında, “Sosyal Bilimler Festivali’ni ilk kez düzenleyen kurum Karabük Üniversitesi oldu, bundan sonra da bayrak teslimi gibi olacak ve zamanla daha da gelişecek dedi. Devamında ise şimdiden çok güzel dönüşler alındığını, atölyelerle ilgili ‘yok böylesi’ yorumları yapıldı. Bizler elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalıştık, bundan sonra da Sosyal-fest dahilinde sosyal anlamda toplum merkezli sorunlara yenilikçi çözümler, fikirler üretilerek hayata geçirilecek. Fikir tohum gibidir, tohum sulandığında fidan, sonrasında çiçeklerini açması gibi fikirler de farklı bakışlar çerçevesinde büyür gelişir” ifadelerini kullandı.

Sosyalfest'te Futbol Tenisi heyecanı yaşandı

Karabük Üniversitesinde Sosyalfest etkinlikleri kapsamında düzenlenen sayısız etkinliklerden birisi olan Futbol Tenisi Turnuvası, sporseverlerin ilgisini çekti.

Hasan Doğan Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu Müdürü, Karabük Üniversitesi Sosyal Tesis Alt Danışma Kurulu üyesi Prof. Dr. Numan Bahadır Kayışoğlu Sosyalfest etkinliği ve Futbol Tenisi Turnuvası hakkında TİHA muhabirine konuştu.

"SPOR ETKİNLİKLERİ KAPSAMINDA DAHA REKREASYONEL ETKİNLİKLER PLANLADIK"

Prof. Dr. Numan Bahadır KAYIŞOĞLU, verdiği röportajda, "Turnuamız, Sosyalfest kapsamında düzenlediğimiz spor etkinlikleri olarak adlandırdığımız etkinlikler. Burada birkaç farklı türde etkinlik var. Öncelikle 'Külbiss' etkinlikleri (Karabük Üniversitesi Kültür, Bilim, İnovasyon, Spor, Sanat Günleri) dediğimiz, daha önce turnuvalarına başladığımız ve ilçelerdeki Meslek Yüksekokullarında da turnuvalarını yaptığımız masa tenisi, dart, bocce ve bilek güreşi branşlarında sportif müsabakalar düzenledik. Onlar da dereceye girmiş olan öğrencilerimizi en son final kapsamında kampüste buluşturduk ve bunu bir sportif müsabaka turnuva şeklinde sonlandırıyoruz. Ayrıca spor etkinlikleri kapsamında daha rekreasyonel etkinlikler planladık.

Bunların en önemlisi geleneksel hobi okçuluğu. Yine bunun yanında futbol tenisi, minyatür kale atış yarışması, üç sayı basketbol atış yarışması ve mini tenis adını verdiğimiz tenis sporunu tanıtmaya, özendirme yönelik bir branşımız. Tenise benzeyen bir yarışma tarzında" dedi.

"RAKİBİNİ YEN SAHADA KAL"

"Burada genel ilkemiz, rakibini yen sahada kal üzerine. Yani branşlarda üç rakibini farklı mağlup eden takım ya da sporcu sahada kalıyor ve ödüle hak kazanıyor. Mesela futbol tenisinde ve mini teniste üç müsabaka kazanan ödül alıyor. Bunun dışında minyatür kale atış yarışmasında beş atış hakkı veriyoruz. Beşte beş başarılı atış yapanlar için ödüllerimiz var. Aynı şekilde üç sayı basketbol atış yarışmasında da dokuz atış hakkı var. Bu üç sayılık çizgisinin gerisinden, sağdan, soldan üçer tane ve merkez-

den üç tane olmak üzere dokuz atış, dokuz atışta da altı atış başarılı olan yine ödülü almaya hak kazanıyor. Bu şekilde hem herkesin katılabileceği hem de çok keskin sportif rekabet içermeyen rekreasyonel amaçlı sportif etkinlikler düzenledik. Bunların yanı sıra tesislerimizi kullanan minik sporcularımız var. Karabük Üniversitesi Spor Kulübü'nün bünyesinde futbol okulu kapsamında eğitim alan çocuklarımız bunlar. Hafta sonu futbol altyapısı, futbol eğitimi, bireysel tekniklerini geliştirerek burada eğitim alıyorlar. Bugün onlar da aramızda ve velileriyle birlikte. Böyle güzel bir şenlik ortamında spor boyutunu oluşturmaya ve katılımcıları spora, egzersize yönlendirici, hoş zaman geçirci etkinlikler planladık. Şu ana kadar da katılımdan gayet memnunuz, güzel bir şekilde devam ediyor" ifadelerini kullandı.

“SOSYALFEST ÇOK BÜYÜK BİR ORGANİZASYON”

İlkini yapmamıza ve Türkiye’de bir ilk olmasına rağmen, öncelikle sosyal model başvuruların çok yüksek olduğunu görüyoruz. 3 bin 800 kadar bir başvuru var. Ortaokul, lise, üniversite kapsamında başvurular oldu. Tabii bu SosyalFest’in akademik ve proje bazlı ayağını oluşturuyor. Bizler de spor etkinliklerinde herkesin katılabileceği, yapabileceği geleneksel olarak kültürümüzde de olan sporlardan belirleyerek branşların kendi tesislerimizde planlamasını yaptık. Üniversiteye yeni kazandırdığımız sentetik zemini futbol sahasında ilk defa böyle geniş katılımlı bir organizasyonla da hizmete açmış olduk. Bu şekilde katılım da gayet yüksek. İnsanlara artık rekreatif olarak spora katılım anlamında özledikleri, aradıkları bir ortam oluşturduk. İnşallah daha da iyilerini organize edip halkımıza, başta da öğrencilerimize daha sonra

Karabük halkına bu hizmeti vermeye devam edeceğiz.

“HERKESİN DENEYİMLEYEBİLECEĞİ BİR SPOR ORTAMI YARATMAYA ÇALIŞTIK”

Turnuvaya katılım için hiçbir özel kriter aramadıklarını belirten Kayışoğlu, herkesin katılımını önemsediklerini belirtti. Her bir farklı özellikleriyle, farklı yapıyla, sportif olsun, sosyal olsun, bilişsel olsun önemli olduğunu ve hepsini herkesin yapabileceği bir spor, bir katılım düzeyi olduğunu düşündük. Buna uygun olarak kriterler; sportif, keskin, yarışma standartları koymadan herkesin sporu deneyimleyebileceği bir ortam yaratmaya çalıştık. Amaçlı spor etkinlikleri bunu gerektirir” dedi. Kayışoğlu, yapılan organizasyonun sonuçlarından gayet memnun olduğunu dile getirdi.

Sosyalfest'te Fotomaraton etkinliği yoğun ilgi gördü

Karabük Üniversitesi'nin ev sahipliğini yaptığı Türkiye'nin ilk Sosyal Bilimler Festivali Sosyalfest kapsamında düzenlenen Fotoğraf Maratonu Yarışması büyük ilgi gördü.

Sosyalfest'te düzenlenen birçok etkinlik arasında yerini alan Fotomaraton yarışması, 2-3 Mart tarihlerinde KBÜ Sosyalfest etkinlik alanında gerçekleştirildi. Katılımcılar, Sosyalfest'te 2 Mart günü saat 09.00 ile 3 Mart günü 11.00 arasında Karabük Üniversitesi Demirel Kampüsü'nde çektikleri fotoğraflar ile yarışmaya katıldılar.

SİZİN GÖZÜNÜZDEN SOSYALFEST

2-3 Mart tarihlerinde Karabük Üniversitesi tarafından gerçekleştirilen Sosyalfest'te festival süresince yapılan etkinliklerin "Sizin Gözünüzden Sosyalfest" temasıyla Fotomaraton Yarışmasında fotoğraflanması amaçlandı.

YARIŞMADA 284 FOTOĞRAF DEĞERLENDİRİLDİ

Birinci gün saat 15.00'e kadar kayıt

süreci, birinci günden ikinci gün saat 11.00'e kadar fotoğraf teslim süreci olan yarışmaya toplam 74 katılımcı 284 fotoğrafla başvuruda bulundu. İkinci gün saat 11.00'den itibaren jüri değerlendirme süreci başlayan Fotomaraton yarışmasının jüri üyeleri; Karabük Üniversitesi Şefik Yılmaz Dizdar Meslek Yüksekokulu öğretim elemanlarından Öğr. Gör. Serdar Sabuncu, Karabük Üniversitesi Türker İnanoğlu İletişim Fakültesi Radyo, Televizyon ve Sinema öğretim elemanlarından Dr. Öğr. Üyesi Musa Ak ve Türker İnanoğlu İletişim Fakültesi Dekan Yardımcılarından Radyo, Televizyon ve Sinema öğretim elemanı Dr. Öğr. Üyesi Bedirhan Karakurluk oldu.

FOTOMARATON'DA 3 ÖDÜL VERİLDİ

Sosyalfest kapsamında düzenlenerek yoğun ilgi gören Fotomaraton yarışmasında toplam 3 ödül verildi.

Birincilik ödülünü Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencisi Ahmet Utkan Ünal, ikincilik ödülünü Karabük Üniversitesi Türker İnanoğlu İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema bölümü öğrencisi Hediye Aras, üçüncülük ödülünü ise Karabük Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi bölümü öğrencisi Emrehan Sütçü kazandı. Jüri üyeleri tarafından değerlendirilen 12 fotoğraf ise sergilenmeye hak kazandı. Sergilenmeye hak kazanan 12 fotoğraf ilerleyen zamanlarda düzenlenmesi planlanan bir sergide sergilenecek.

Yarışmada birinciye 5 bin, ikinciye 3 bin, üçüncüye ise 2 bin Türk Lirası ödülünün yanında bir de teşekkür belgesi verildi. 12 katılımcı ise sergileme ödülünü kazanarak 500 Türk Lirası'nın sahibi oldu.

Haber: Sudem Orbay
Tasarım: Halil Tükenmez

FAKÜLTEMİZ DEKANI ÖDÜL KAZANAN ÖĞRENCİLERİ TEBRİK ETTİ

Karabük Üniversitesi Türker İnanoğlu İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Fatih Bayram, ikincilik ödülü alan Radyo Televizyon ve Sinema bölümü öğrencisi Hediye Aras ve sergilenmeye hak kazanan fotoğraflar arasında fotoğrafları bulunan Gazetecilik Bölümü öğrencisi Emin Şengül, Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü öğrencileri Bilal Bozkurt ve Abdulsamet Mavi adlı öğrencileri tebrik etti.

SOSYALFEST

FOTOMARATON YARIŞMASI

Ödülleri

Birinci

Ahmet Utkan ÜNAL

SOSYALFEST

FOTOMARATON YARIŞMASI

Ödülleri

İkinci

Hediye ARAS

SOSYALFEST

FOTOMARATON YARIŞMASI

Ödülleri

Üçüncü

Emrehan SÜTÇÜ

Sosyalfest'te 'Geçmişten Günümüze Son 100 Yılda Jandarma'nın Değişimi' adlı sergi düzenledi

Karabük Üniversitesi tarafından düzenlenen Sosyalfest etkinlikleri kapsamında "Geçmişten Günümüze Son 100 Yılda Jandarma'nın Değişimi" konulu resim sergisi düzenlendi.

Karabük Üniversitesinin evsahipliğini yaptığı Türkiye'de ilk kez gerçekleşen Sosyal Bilimler Festivali Sosyalfest'te, Karabük Safranbolu Jandarma Komando Eğitim Merkezi Komutanlığı tarafından Jandarma kuvvetlerinin geçmişten günümüze gelişimini konu alan etkinlik gerçekleştirildi.

Resim sergisinde, jandarma komando timinin eğitim ve marşlarını anlatan bilgilendirme videosu ve 16 komando olmak üzere 40 personel özel üniformalarıyla komando

timinin tanıtımı gerçekleştirildi.

Resim sergisinde jandarma kuvvetlerinin geçmişten günümüze kadar olan gelişimi 40 adet fotoğraf ile tanıtıldı. Jandarma Komando Komutanlığı'nın envanterinde bulunan 26 silah, 10 termal dürbün etkinliğe katılan ziyaretçilere gösterildi.

Haber: Uğur Balkan
Tasarım: Halil Tükenmez

Sosyalfest'te 'Üç Günlük Dünyada Bir Muhsin Bey' adlı interaktif kukla oyunu sergilendi

Türkiye'de ilk kez gerçekleştirilen Sosyalfest etkinliği kapsamında, Karabük Üniversitesi Hamit Çepni Konferans Salonu'nda sözsüz, interaktif kukla oyunu sergilendi.

Kukla sanatçısı Cansu Akdeniz ve müzisyen Gabriel Meidinger tarafından sergilenen oyun yoğun ilgi gördü. Her yaş grubundan izleyicinin bulunduğu etkinlik sanat-severler tarafından ilgiyle karşılandı.

Haber: Buse Öztürk

Tasarım: Halil Tükenmez

Gösteriye konu olan Muhsin Bey karakteri, "dünyaya ayak uyduramayan, yabancı kalmakta ısrar eden bir insandır. Koltuğunda canlanarak tek kelime etmeden etrafındaki dünyayı keşfetmeye başlar. İnsanın dünyayla olan ilişkisini sorgulayarak içsel bir yolculuğa çıkar. 'Üç günlük dünyada' yakasındaki çiçeği yaşatacak birini arar. O kişinin kim olduğu ise bir muammadır."

Sanatçı Cansu Akdeniz, babasından ilham alarak hayat verdiği Muhsin Bey karakteri ile seyircinin ruhuna iyi gelmeyi amaçlıyor. Akdeniz, 'Flanör Kukla' adı altında tiyatrolarda ve festivallerde gösterilerini sergiliyor. Daha çok gelenekler üzerine çalışan halk müzisyeni Fransız Gabriel Meidinger ise çeşitli enstrümanlarla yaşamın güzelliğini ve hayata karşı duyulan merakı konu alan hikâyeyi işitsel olarak destekliyor.

32 yıldır sanayideki kadın eli: Fatma Yılmaz

Karabük'te esnaf olarak çalışan Fatma Yılmaz, zorunluluktan doğan ama zamanla büyük bir sevgi ve tutku haline gelen mesleki deneyimini TİHA muhabiri Nur Irmak Bozpınar'a anlattı.

Fatma Yılmaz, 1991 yılında eşinin vefatından sonra kocasının mesleği oto boyacılık işini devralmak zorunda kalmasıyla sanayiye yönelip işi öğrenmek durumunda kaldığını, başlangıçta bir kadın olarak sanayi de çalışmanın zorlu olduğunu ancak işini severek yaptığı için bütün sorunların üstesinden geldiğini vurguladı.

“SANAYİDE OLMAK KEYİFLİ”

“Mesleğimin 25. yılında bir kadın girişimci olarak cumhurbaşkanlığı tarafından ödüllendirilmem en iyi ve mutlu olduğum anlardan biriydi, bu benim için onur ve motivasyon kaynağım oldu. En kötü anlardan birisi de sanayide çalışan diğer esnaflar ve dükkanıma gelen müşterilerin tepkileriydi. Kadın olduğum için işi iyi yapamayacağım

konusunda fikirleri vardı, ancak zamanla bu duruma alıştılar ve bende kendi yerimi sağlamlaştırdım. Eğer bu mesleği seçmek zorunda olmasaydım, öğretmen olmayı düşünbilirdim ama ticaretle uğraşmak ve sanayi ortamında çalışmak benim için daha uygun ve keyifli oldu. Bir daha seçme hakkım olsa yine sanayide çalışmak isterdim” dedi.

“MESLEĞİMDE KENDİMİ KANITLADIM”

Yılmaz, “Sanayi ortamında çalışmanın erkeklerin rahatsız edici bakışları ve tutumları zorluklardan biriydi. Ancak bu zorluklara karşı direnç gösterdim ve mesleğimde kendimi kanıtladım. Şimdi sanayide daha fazla kadın çalışıyor ve bu durumu daha normal karşılıyorlar. Sanayi ortamında

çalışmak, sürekli yeni şeyler öğrenmeyi ve kendimi geliştirme imkânı veriyor. Bu bana büyük keyif veriyor. Meslekteki zorlukları zamanla kendini geliştirerek ve daha fazla zaman geçirerek öğrenmemde büyük çaba göstermek için yeni araba modelleri ve teknolojik gelişmeleri yakından takip etmemin faydasını gördüm” dedi.

Başta dil, tarih, edebiyat, felsefe ve sosyoloji olmak üzere sosyal bilimlerin birçok alanında araştırma yapmış ve yazılar kaleme almış bir düşünce adamıdır. Telif ettiği 12 eseri ve tercümeleriyle Türk edebiyatında önemli bir yeri olduğu kabul edilir. Sosyoloji profesörü Ümit Meriç'in babasıdır.

Eserleri

İnceleme

- 1964: Hint Edebiyatı
- 1967: Saint Simon İlk Sosyolog, İlk Sosyalist
- 1976: Bir Dünyanın Eşiğinde
- 1984: Işık Doğudan Gelir
- 1985: Kültürden İrfana

Deneme

- 1978: Mağaradakiler
- 1974: Bu Ülke (1985)
- 1974: Umrandan Uygarlığa

Günlük

- 1992: Jurnal I
- 1994: Jurnal II

Diğer Kitapları

- 1980: Kırk Ambar
- 1981: Bir Facianın Hikâyesi
- 1993: Sosyoloji Notları ve Konferanslar

Ödüller

- 1974: Türkiye Millî Kültür Vakfı ödülü
- 1983: Türkiye Millî Kültür Vakfı ödülü, Ankara Yazarlar Birliği Derneği'nin Yılın Yazarı ödülü
- 1981: Türkiye Yazarlar Birliği Yılın Fikir Eserleri ödülü
- 2015: Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülü

CEMİL MERİÇ

habertif

 habertif.kbu